

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om förskottsuppbörd och om ändring av lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en ny lag om förskottsuppbörd. Avsikten med den nya lagen är att bringa klarhet i de författningar som förskottsuppbördssystemet baserar sig på. Samtidigt fortsätter den i övrigt till stora delar genomförda revideringen av stadgandena om beskattningsförfarandet. Reformen är huvudsakligen av teknisk natur.

Den primära förskottsuppbördsformen skall vara förskottsinnehållning, liksom för närvarande i praktiken. I lagen skall inte längre räknas upp de betalningar på vilka förskottsinnehållning skall verkställas, utan förskottsinnehållning skall alltid verkställas, om det inte stadgas att förskottsbetalning skall verkställas på betalningen eller att den är helt undantagen från förskottsuppbörd. Förskottsinnehållningen skall fortfarande motsvara den slutliga beskattningen så exakt som möjligt. Kravet luckras dock upp så att inverkan av tillämpningen av föregående års innehållningsgrunder beaktas endast schablonmässigt i skatteårets förskottsuppbörd.

På inkomster av näringsverksamhet, jordbruk och annan förvärvsverksamhet samt försäljningsvinster skall förskottsuppbörd fortfarande verkställas.

Möjligheten att komplettera förskottsuppbörden med förskotts komplettering bibehålls.

Stadganden om de centrala grunderna för förskottsinnehållningen och om betalarnas viktigaste skyldigheter samt om påföljderna av försummad förskottsinnehållning skall fortfarande ingå i lagen. I lagen bestäms

också till vilka delar närmare stadganden skall utfärdas genom förordning och till vilka delar det åter hör till skatteförvaltningens behörighet att meddela närmare föreskrifter. Skatteförvaltningen kommer att ha ungefär lika stor behörighet som för närvarande.

Det föreslås att tillvägagångssätten för betalningsövervakningen och betalningen av skatter på eget initiativ skall förnyas. Uppgifterna om betalning och om övervakning av beskattningen skall särskiljas från varandra. Skatteförvaltningens kunder skall kunna lämna in övervakningsuppgifter gällande arbetsgivarprestationer och andra skatter som betalas på eget initiativ samtidigt. Kunderna skall i framtiden kunna betala sina skatter och arbetsgivarprestationer även via egen dator eller betalningsautomater.

Stadgandena om ändringsökande i lagen om förskottsuppbörd förenklas så att 30 dagars besvärstid skall tillämpas endast på länskatteverkets förhandsavgöranden samt beslut gällande ändring av förskottsinnehållningen och förskottet. Övriga ärenden skall efter rättelseyrkandebehandling kunna föras till länsrätten för avgörande inom fem år.

På grund av reformen är det också nödvändigt att se över vissa stadganden i lagen om beskattningsförfarande och andra skattelagar.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart de har antagits och blivit stadfästa. Lagarna skall med vissa undantag tillämpas från och med ingången av 1997.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida
PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
ALLMÄN MOTIVERING	4
1. Nuläge och bedömning av nuläget	4
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	4
2.1. Mål	4
2.2. De viktigaste förslagen	5
Lagens struktur	5
Förskottsinnehållning som primär förskottsuppbördsform	5
Förskottsuppbördens krav på motsvarighet och undantag från det	6
Skattestyrelsens behörighet	6
Ändringssökande	7
Förskottsinnehållning som inte debiteras i vissa fall	8
Årsdeklarationens ställning	8
Obetald förskottsinnehållning som inte räknas till godo	9
Beaktande av räntefaktorn i förskottsuppbörden	9
Reformer av betalningsövervakningen gällande arbetsgivarprestationer	10
Reformer av betalningsövervakningen gällande mervärdesskatt	11
3. Propositionens verkningar	11
4. Beredningen av propositionen	11
DETALJMOTIVERING	12
1. Lagförslagen	12
1.1. Lag om förskottsuppbörd	12
1 kap. Allmänna stadganden	12
2 kap. Förskottsuppbördsförfarandet	14
3 kap. Betalarens deklarationsskyldighet samt betalningsövervakning	16
4 kap. Åtgärder och påföljder vid försummad förskottsinnehållnings- skyldighet	18
5 kap. Förhandsavgörande	19
6 kap. Ändringssökande	20
7 kap. Straffstadganden	20
8 kap. Lättnad och uppskov	21
9 kap. Ikraftträdelse- och övergångsstadganden	21
1.2. Lag om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift	21
1.3. Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för in- komst och förmögenhet	22
1.4. Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd	23
1.5. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande	24
1.6. Lag om ändring av mervärdesskattelagen	25
2. Närmare stadganden	26
2.1. Förordningen om förskottsuppbörd	26
2.2. Skattestyrelsens beslut om befrielse från skyldighet att verkställa förskotts- uppbörd	27
3. Ikraftträdande	27

LAGFÖRSLAGEN	27
1. Lag om förskottsuppbörd	27
2. Lag om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift	40
3. Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet	41
4. Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd	43
5. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande	44
6. Lag om ändring av mervärdesskattelagen	46
BILAGOR	48
Bilaga 1. Parallelltexter	48
2. Lag om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift	48
3. Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet	51
4. Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd	55
5. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande	57
6. Lag om ändring av mervärdesskattelagen	59
Bilaga 2. Utkast till förordning om förskottsuppbörd	63
Bilaga 3. Utkast till skattestyrelsens beslut om befrielse från skyldighet att verkställa förskottsuppbörd	71

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och bedömning av nuläget

Den gällande lagen om förskottsuppbörd (418/59) härstammar från 1959. Den tidens ekonomiska verksamhetsomgivning skilde sig kännbart från dagens. Först vid den tiden då lagen stiftades sammanslogs stats- och kommunalbeskattningen. Beskattningen lik-som förskottsuppbörden verkställdes helt och hållet manuellt. När lagen om förskottsuppbörd trädde i kraft var förskottsbetalning den huvudsakliga formen av förskottsuppbörd. Inkomster på vilka förskottsinnehållning skulle verkställas var då endast lön, pension, livränta och dividend. Innehållningen verkställdes med hjälp av skattemärken som lim-mades in i skatteboken och förskottsinne-hållningsbeviset. Statsrådet hade befogenhet att bestämma på vilken inkomst förskottsinnehållning skulle verkställas. Trots detta nämndes en del av dessa inkomster i lagen. Sedermera blev det sed att i lagen särskilt räkna upp varje inkomsttyp som man ville utsträcka förskottsinnehållningen till.

Innan skattestyrelsen inrättades utövade finansministeriet den allmänna styrande och bestämmanderätten även i förskottsuppbördsärenden medan skattedirektören skötte de praktiska frågorna.

Stadgandena om beskattningsförfarandet har ändrats flera gånger under årens lopp i och med att den ekonomiska verksamheten har förändrats och blivit mångsidigare och de tekniska färdigheterna har utvecklats. I synnerhet den automatiska databehandlingens genombrott och snabba utveckling har förändrat både skatteförvaltningens och kundernas tillvägagångssätt. Detta har också avspeglat sig i form av upprepade ändringar av stadgandena om förskottsuppbörd. Av den ursprungliga lagen om förskottsuppbörd från 1959 återstår endast två paragrafer som inte har ändrats. Sedan början av 1980-talet har lagen ändrats nästan fyrtio gånger, dvs. mer än en gång om året.

De grundläggande principerna för förskottsuppbörden, av vilka den viktigaste är strävan efter att förskottsuppbörden och den slutliga beskattningen skall motsvara varandra så väl som möjligt, och lösningarna gällande dem har visat sig vara synnerligen hållbara. Däremot har de upprepade bearbetningarna och ändringarna av stadgandena,

varvid man i stora drag har följt den ursprungliga strukturen, lett till en invecklad och oklar samling av stadganden och bestämmelser på olika nivåer i vars ljus det är svårt att bilda sig en uppfattning om innehållet i dagens förskottsuppbördssystem.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

2.1. Mål

Målet för den nya lagen om förskottsuppbörd är i synnerhet att ge stadgandena om förskottsuppbörd en klarare och modernare struktur. Att skriva en helt ny lag om förskottsuppbörd är aktuellt nu även därför att de nya stadgandena om betalningsövervakning i varje fall bör träda i kraft vid ingången av 1997. Att foga dem till den gällande lagen skulle göra den ännu oklarare.

Behovet av ny lagstiftning om förskottsuppbörden har dessutom accentuerats av den orsaken att beskattningslagen, som trädde i kraft samtidigt som den nuvarande lagen om förskottsuppbörd, i år har ersätts med en ny lag om beskattningsförfarande (1558/95). Även stadgandena om skatteförvaltningen har reviderats genom en lag som trädde i kraft i början av året.

Avsikten är att lagen om förskottsuppbörd och de lagar som har samband med den skall komplettera den redan gällande nya lagstiftningen om beskattningsförfarande. Målet för procedurstadgandena är att åstadkomma ett system där skatteförvaltningen riktar de åtgärder som avser betalaren-kunden till de olika kundgrupperna enligt hur kundernas behov av direktiv och skatteövervakning avviker från varandra. Avsikten är att avstå från den traditionella verksamheten, som har varit inriktad på de olika skatteslagen, till förmån för åtgärder som omfattar alla skatteslag och som i stället är mera inriktade på de enskilda kunderna. Härvid skall betalarens-kundens synvinkel beaktas utan att skattetagarnas och informations-tjänstkundernas behov glöms bort. Avsikten är att insamlingen och behandlingen av uppgifter samtidigt skall börja skötas allt mera centraliserat.

Den föreslagna nya lagen om skatteuppbörd innehåller fortfarande många stad-

ganden som har överförts som sådana eller med små ändringar från den nuvarande lagen till den nya. Många av dessa stadganden är förknippade med utvecklingsbehov som man inte har kunnat fördjupa sig i nu. Avsikten är att inom den närmaste framtiden särskilt utreda t.ex. behoven av att utveckla förskottsuppbördsregistret.

2.2. De viktigaste förslagen

Lagens struktur

Lagförslaget är indelat i nio kapitel. I början av lagen finns allmänna stadganden, stadganden om sätten att verkställa förskottsuppbörden, förskottsuppbördsförfarandet, betalarens skyldigheter, betalningsövervakning och förskottsuppbördsregistret. Efter dessa följer stadganden om påföljder av försummelser, förhandsavgörande, ändringssökande, straff, lättnad och uppskov.

Den gällande lagens viktigaste stadganden ingår i lagförslaget, men de flesta är nyckrivna. Begreppsparet arbetsgivare och löntagare har ersatts med de allmänna begreppen betalare och betalningsmottagare. Stadganden som hör till samma sakkomplex men som har funnits i olika kapitel eller annars utspridda i den gällande lagen har sammanförts. Eftersom det föreslås att förskottsinnehållning skall vara det primära förskottsuppbördssättet, är det möjligt att slopa uppräkningsen av de inkomster på vilka förskottsinnehållning skall verkställas.

Förskottsuppbörden är en del av beskattningsförfarandet och lagen om det kan även tillämpas på förskottsuppbörden. Därför är det inte nödvändigt att i lagen om förskottsuppbörd inta de stadganden i lagen om beskattningsförfarande vilka som sådana lämpar sig även för förskottsuppbördsförfarandet. Sålunda har vissa procedurstadganden som ingår i den nuvarande lagen utelämnats ur lagförslaget eftersom de är onödiga.

En del av de stadganden i den gällande lagen genom vilka skattestyrelsen särskilt har tilldelats behörighet att meddela närmare föreskrifter har kunnat utelämnas ur förslaget, eftersom behörigheten ingår i den föreslagna paragrafen om skattestyrelsens allmänna behörighet. Enligt förslaget skall skattestyrelsen besluta om t.ex. befrielse från förskottsuppbördsskyldighet, varför stadgandena om saken i 3 kap. i den gällande lagen

kan överföras till det beslut som kommer att utfärdas om saken.

Till vissa delar föreslås också att författningsnivån höjs. Sålunda föreslås att de viktiga stadgandena om arbetsgivarens deklARATIONSSKYLDIGHET skall intas i lagen, medan de hittills har ingått i förordningen.

Förskottsinnehållning som primär förskottsuppbördsform

Enligt den gällande lagen verkställs förskottsuppbörden i form av förskottsinnehållning eller förskottsbetalning. Ingendera förskottsuppbördsformen har getts företräde, men förskottsinnehållningen har i praktiken utvecklats till den primära formen. Med dess hjälp kan realtidsbeskattning och skattetagarnas intressen säkras effektivare än vid förskottsbetalning. Inkomster av näringsverksamhet, jordbruk och annan förvärvsverksamhet samt en del kapitalinkomster omfattas fortfarande av förskottsbetalning.

Eftersom förskottsinnehållning inte kan verkställas utan att betalningen uttryckligen nämns i lagen, bör skatteförvaltningen känna till de nya inkomstposter som omfattas av innehållning redan innan de börjar betalas för att kunna bestämma innehållningsgrunderna. T.ex. när social- och andra förmånssystem utvecklas beaktas inte eller kan detta ofta inte beaktas.

I propositionen föreslås att förskottsinnehållning skall vara den primära förskottsuppbördsformen. Förskottsinnehållning skall alltid verkställas, om inkomstposten inte omfattas av förskottsbetalning eller är helt undantagen från förskottsuppbörd. Hushållen skall dock inte behöva verkställa förskottsinnehållning på sedvanliga betalningar som de gör. Undantaget från innehållning skall gälla alla betalningar som görs av hushåll upp till ett belopp som stadgas genom förordning. Till övriga delar kan skattestyrelsen bestämma vilka betalningar som är undantagna från innehållning. Enligt lagförslaget skall förskottsbetalning verkställas på samma inkomster som för närvarande, dvs. på inkomst av företagsverksamhet och annan regelbunden förvärvsverksamhet. Även överlåtelsevinster skall omfattas av förskottsbetalning, trots att skattemyndigheterna endast sporadiskt får uppgifter om dem för verkställande av förskottsbetalning.

Avsikten är att skattestyrelsen på samma sätt som hittills skall kunna meddela före-

skrifter som begränsar innehållningsskyldigheten. Den principiella betydelsen av skattestyrelsens beslut om saken accentueras på grund av förskottsinnehållningens allomfattande natur. I praktiken förblir situationen i stor utsträckning oförändrad. De betalningar på vilka det verkställs varken förskottsinnehållning eller förskottsbetalning skall vara av tillfällig natur och sällan återkommande. Den viktigaste av dessa betalningar är räntan som uppgår till högst 8 000 mk och som betalts i skuldförhållanden mellan privatpersoner och som det i praktiken är svårt att utsträcka förskottsinnehållningen till.

Förutom på grundval av inkomsttypen skall förskottsinnehållning på samma sätt som för närvarande inte behöva verkställas även av andra orsaker. Skattestyrelsens beslut om saken med stöd av sin behörighet i den mån det inte stadgas om saken.

Förskottsuppbördens krav på motsvarighet och undantag från det

Den centrala principen för förskottsuppbörden är att förskottsinnehållningen eller förskottsbetalningen eller de båda tillsammans så väl som möjligt skall motsvara beloppet av de skatter som skall debiteras under skatteåret. Enligt den gällande lagen om förskottsuppbörd kan skattestyrelsen bestämma att föregående års innehållningsgrunder skall tillämpas till utgången av mars månad under skatteåret. Förfarandet behövs om skattegrunderna ändras så sent före skatteårets början att de på grund av besvärligheter som åsamkas antingen förvaltningen eller arbetsgivaren-kunden inte kan beaktas genast i början av året. Detta är ägnat att försäkra förskottsuppbördens motsvarighet. Ofta är det emellertid ändamålsenligt att man prutar på den. Hittills har saken vid behov reglerats i skatteårets lag om skatteskalorna. I propositionen föreslås ett permanent stadgande om saken i lagen om förskottsuppbörd. Enligt det kan inverkan av tillämpningen av föregående års innehållningsgrunder beaktas endast schablonmässigt när beräkningsgrunderna fastställs. Om förskottsuppbörden ändras i enskilda fall, skall kravet på motsvarighet iaktas på samma sätt som hittills.

Man har prutat på förskottsuppbördens krav på motsvarighet även i de fall där innehållningsskyldigheten gäller en betalning till någon som har avförts ur förskottsuppbördsregistret på grund av försummelser el-

ler till någon som inte har antecknats i registret. Innehållningsprocenten har i dessa fall varit 15 och den har fastställts av skattestyrelsen. De olika kostnadsposter som hänföra sig till betalningen har dock kunnat avdras på grund av mottagarens utredning. Lagen har inga klara stadganden om hur stora kostnader som avdras. Detta har medfört svårigheter och ofta lett till att förskottsinnehållning över huvud taget inte har verkställts.

I propositionen föreslås att det i framtiden skall stadgas genom förordning om beloppet av den förskottsinnehållning som skall verkställas på betalningar till någon som inte är införd i förskottsuppbördsregistret. För att förenkla förfarandet skall de poster som avdras innan innehållningen verkställs beaktas endast schablonmässigt och till genomsnittligt belopp redan när det stadgas om innehållningsprocenten. Endast mervärdesskattens andel kan avdras när innehållningen verkställs.

Om det av någon annan orsak än för avdrag av kostnadsposterna är nödvändigt att avvika från den innehållningsprocent som stadgas genom förordning, t.ex. på grund av att verksamheten är förlustbringande, skall en utredning kunna framläggas för länsskatteverket, för vilket genom förordning stadgas rätt att i särskilda fall ändra innehållningsprocenten.

Om uppskattandet av kostnaderna skall likaså stadgas genom förordning på samma sätt som i skattestyrelsens nuvarande beslut (1385/90). Skattestyrelsen skall fortfarande fastställa beloppen av resekostnadsersättningar som skall betraktas såsom skattefria med stöd av inkomstskattelagens stadganden.

Skattestyrelsens behörighet

Målet för förskottsuppbörden är att inkomstskatten från kunden skall inflyta till rätt belopp och vid rätt tidpunkt, dvs. så nära realtid som möjligt. I systemet måste man beakta både allmänna och individuella skattegrunder liksom de olika inkomstformerna. Iakttagandet av kravet på motsvarighet förutsätter rätt detaljerade beräkningsgrunder. Skattestyrelsen beräknar både innehållningsgrunderna och grunderna för förskottsbetalningen inom de gränser som den materiella skattelagstiftningen tillåter. Enligt propositionen skall detta tillvägagångssätt bibehållas.

las.

Skattestyrelsen har utfärdat över tjugo årliga eller permanenta beslut om detaljer i förskottsuppbörden vilka publiceras i författningssamlingen. Dessutom ger skattestyrelsen regelbundet andra direktiv i anslutning till förskottsuppbörden, som är riktade i första hand till de innehållningsskyldiga. I den gällande lagen har stadgats särskilt i envar paragraf om skattestyrelsens behörighet i olika frågor, allt eftersom behovet av direktiv har upptäckts.

I ljuset av de gällande spridda stadgandena på olika nivå är det svårt att bilda sig en uppfattning om det nuvarande innehållet i och omfattningen av skattestyrelsens behörighet. I propositionen föreslås att det skall stadgas centralt om behörigheten i det kapitel som innehåller lagens allmänna stadganden.

Skattestyrelsen skall fortfarande bestämma inte bara beräkningsgrunderna för förskottsuppbörden utan även de detaljer som krävs för ett sakenligt handhavande av förfarandet, dvs. tillämpningen av lagen och förordningen i praktiken. Skattestyrelsens behörighet skall vara av allmän natur och förutom fastställandet av innehållningsprocenten inte sträcka sig till den enskilda kundens förskottsuppbörd.

Genom förordning skall meddelas sådana närmare bestämmelser om förskottsuppbörden som det på grund av deras betydelse eller allmänna förpliktande natur inte är ändamålsenligt att överlåta åt skattestyrelsen att besluta om.

Årsdeklarationen har blivit allt viktigare för verkställandet av beskattningen. Eftersom innehållet i den är bundet till detaljer i beskattningsförfarandet, vore det ändamålsenligt att skattestyrelsen bestämmer innehållet i deklarationsskyldigheten. Utöver årsdeklarationen förutsätter regelbunden deklara-tionsskyldighet att betalarna varje månad lämnar uppgifter för betalningsövervakningen, vilka från början av 1997 omfattar övervakningsuppgifter gällande alla skatter som betalas på eget initiativ. Eftersom de registreringsanmälningar som ansluter sig till inledande och upphörande med närings- och företagsverksamhet samt det detaljerade innehållet i lönebokföringen omfattas av skattestyrelsens behörighet visavi deklara-tionsskyldigheten, i den mån det inte finns några stadganden om dessa saker, skall det också vara det centrala ämbetsverket som fattar

beslut om dem.

I propositionen föreslås dessutom att skattestyrelsen av praktiska skäl skall kunna besluta om de särdrag i anslutning till förskottsuppbörden, om vilka det inte stadgas någon annanstans.

Förslaget gällande skattestyrelsens behörighet motsvarar i övrigt den gällande lagstiftningen, men till skillnad från tidigare föreslås att skattestyrelsen skall kunna påföra även en ställföreträdande betalare förskottsinnehållningsskyldighet.

Skattestyrelsens alla beslut och grunderna för dem skall fortfarande vara offentliga. De egentliga besluten publiceras i författningssamlingen och målgrupperna informeras om dem, på samma sätt som hittills. Begräkningsgrunderna samt annat material ingår i normregistret på grund av deras förpliktande innehåll.

Ändringssökande

I propositionen föreslås att stadgandena om ändringssökande i lagen om förskottsuppbörd skall förenklas. Andra beslut än länsskatteverkets förhandsavgöranden skall i princip beröras av ett förfarande med rättelseyrkande. Man skall dock inte på nytt behöva yrka på rättelse av t.ex. beslut om ändring av debiteringen. De skall vara överklagbara som sådana. Rättelseyrkande skall framställas inom fem år från början av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats eller saken har avgjorts. Till avgöranden och beslut som fattats på ansökan och som kunden är missnöjd med skall fogas besväransvisning. Ett rättelseyrkandeförfarande är motiverat även därför att det mycket ofta framläggs nya bevis i ärendena. Det lämpar sig även för förskottsuppbördens natur att besluten i så stor utsträckning och snabbt som möjligt rättas redan i länsskatteverket före besvärsskedet.

Besvär skall anföras inom fem år från ingången av året efter det år då det beslut som föregick rättelsebeslutet har fattats eller ansökan avgjorts. Om förskottet redan har använts för att betala skatt, skall ändringssökande med stöd av lagen om förskottsuppbörd fortfarande inte komma i fråga.

För länsskatteverkets förhandsavgöranden gäller en besvärstid på 30 dagar. Samma tid skall gälla för beslut om ändring av förskottsinnehållning och förskott.

Förskottsinnehållning som inte debiteras i vissa fall

Enligt 24 § i den gällande lagen om förskottsuppbörd skall förskottsinnehållning debiteras en arbetsgivare, om innehållning inte har verkställts, om skatt inte har betalats eller om den inte har behövt betalas. Beskattnings- och rättspraxis har utformats på så sätt att arbetsgivaren debiteras förskottsinnehållning som inte har verkställts jämte eventuella skatteförhöjningar och skattetillegg även när den inkomst som innehållningen riktar sig till beskattas utan att innehållningarna räknas till godo och jämte skatteförhöjningar även som inkomst för mottagaren. Arbetsgivaren får tillbaka de innehållningar han har betalat eller kan ansöka om att betalningsskyldigheten skall upphävas, men först när löntagaren har betalat sin skatt och arbetsgivaren har tillställt länsskatteverket en utredning därom. Löntagarens betalning påverkar inte arbetsgivares socialskyddsavgift, som debiterats arbetsgivaren, skattetillegg, som skall betalas på grund av dröjsmål, eller eventuella debiterade skatteförhöjningar.

Innehållning som inte verkställts upptäcks oftast i samband med skattegranskning, ibland även när beskattningen verkställs. Enligt 24 § lagen om förskottsuppbörd kan debiteringen upphävas, om det utreds att skatterna har betalats. I praktiken görs detta endast på ansökan.

Med ovan beskrivna dubbla debiteringsförfarande har man kunnat se till att förskotten inflyter effektivt i synnerhet under förhållanden där informationen i beskattnings- och betalningsövervakningsfrågor har varit bristfällig mellan arbetsgivaren och arbetstagaren. Att innehållningarna debiterades arbetsgivaren var då en helt motiverad säkerhetsåtgärd som återtogs först när det gavs en konkret utredning om skattebetalningen.

Med stöd av 24 a § i den gällande lagen om förskottsuppbörd behöver betalningsskyldighet av särskilda skäl inte åläggas en arbetsgivare, om den försummade förskottsinnehållningen ansluter sig t.ex. till ersättningar för arbete. Paragrafen kom till i samband med reformen av förskottsuppbördsregistret med tanke på oskäliga situationer. I uppdragsförhållanden är det nämligen fortfarande möjligt att vid granskning i efterhand tolka en betald ersättning som lön trots förskottsuppbördsregistret, t.ex. när mottagaren

av arvudet är ett litet aktiebolag. Inte ens en anteckning i registret tryggar betalaren, om det vid beskattningen eller skattgranskningen konstateras att ett betalt arvode ändå var lön. Tills vidare finns det emellertid inga uppgifter om vilka effekter tillämpningen av paragrafen har på den vedertagna debiteringspraxisen.

Den dubbla debiteringen med sina olika påföljer har utöver de säkerställande åtgärderna ett drag av sanktion, speciellt nu när betalningsförsummelse kan leda till att man avförs ur förskottsuppbördsregistret och försvåra hela företagsverksamheten. Betalningsskyldighet som ålagts arbetsgivaren fungerar inte heller som säkerhet för skatten när arbetsgivaren och arbetstagaren hör till samma intressesfär.

Till skillnad från tidigare känner länsskatteverket numera till och kan kontrollera både arbetsgivarens och löntagarens hela beskattningsbakgrund och även de senaste åtgärderna nästan i realtid. Att skapa sig en helhetsbilda av debiteringssituationen är lättare än tidigare. Oberoende av orsakerna till förfarandet, vilka när försummelse förekommit vid behov kan beaktas med hjälp av skatteförhöjningar, är det inte alltid motiverat med dubbel debitering i syfte att säkra skatten.

I propositionen föreslås att betalningsskyldighet inte skall behöva påföras arbetsgivaren när det inte föreligger något motiverat behov av att säkra skatten, dvs. om inkomsten genom myndighetsåtgärder utan besvär kan styras rätt. Debiteringen skall kunna upphävas på tjänstens vägnar om man upptäcker att förutsättningar härtill föreligger. Till denna del skall förslaget dock tillämpas först på de debiteringar som verkställs 1998, då övervakningssystemet utvecklats mera i detta avseende.

Årsdeklarationens ställning

Verkställd förskottsinnehållning har tidigare räknats löntagaren eller mottagaren av ett arvode till godo vid beskattningen på grundval av förskottsinnehållningsbeviset. Genom skattestyrelsens beslut har så småningom en hel mängd betalare befriats från skyldigheten att utge förskottsinnehållningsbevis, eftersom uppgifter om verkställd förskottsinnehållning har kunnat fås direkt från dem. När betalningsövervakningen reformeras är avsikten att helt och hållet avstå från förskottsinnehållningsbevisen, eftersom de uppgifter som

behövs för beskattningen av mottagaren i framtiden fås ur betalarens årsdeklaration. I propositionen föreslås ett stadgande om saken i 34 § 1 mom. lagen om beskattningsförfarande. Enligt förslaget till stadgande skall förskottsinnehållning som deklarerats i årsdeklarationen kunna räknas till godo vid beskattningen. Denna ändring träder emellertid i kraft först i följande skede av betalningsövervakningsreformen, dvs. från och med 1998.

Den årsdeklaration som avses i lagen om förskottsuppbörd omfattar de inkomster enligt 3 kap. lagen om beskattningsförfarande på vilka förskottsinnehållning skall verkställas och t.ex. vissa uppgifter om avdrag. Avsikten är att skattestyrelsens beslut skall innehålla bestämmelser om utomståendes deklara-tions-skyldighet.

Betalningsmottagaren skall kontrollera sin lön eller en annan betalning och beloppet av den förskottsinnehållning som verkställts på den i den verifikation som arbetsgivaren är skyldig att ge. Mottagaren deklarerar samma belopp i sin skattedeklaration eller kontrollerar att han enligt skatteförslaget beskattas för riktiga belopp. I lagen om beskattningsförfarande stadgas även om kontroll av skatteförslaget.

Obetald förskottsinnehållning som inte räknas till godo

Om det på grundval av övervakningsuppgifterna eller t.ex. skattegranskningen har framgått att en verkställd förskottsinnehållning trots anteckningar i förskottsinnehållningsbeviset eller årsdeklarationen inte har betalats i tid, har man för närvarande i allmänhet inte längre ingripit i beskattningen av mottagaren, om skattedeklarationen är i sin ordning. T.ex. i sedvanliga arbetsförhållanden har löntagaren inte heller några möjligheter att kontrollera att arbetsgivaren sköter sina förpliktelser. Om vilseledandet har varit uppenbart avsiktligt och sannolikt skett i samråd mellan betalaren och mottagaren, har man i vissa fall låtit bli att räkna en obetald förskottsinnehållning till godo vid beskattningen av mottagaren. Så kan ske t.ex. när ett bolag betalar lön till den bolagsman som utöver bestämmanderätten eller till dennes make utan att man har för avsikt att verkställa innehållningar. I de praktiska fall som framkommit har förskottsinnehållningen

ofta antecknats till ett så stort belopp som möjligt, för att så mycket skatt som möjligt skall återbäras.

Även förskottsinnehållning som skall verkställas på ersättningar till någon som avförts ur förskottsuppbördsregistret kan lämnas obetald. Om den som betalar ersättningen och mottagaren har planerat förfarandet sinsemellan, är det inte motiverat att räkna innehållningen till godo.

Vid tillämpningen av systemet med gottgörelse för bolagsskatt har det förekommit liknande problem. En dividendtagare fick gottgörelse trots att bolaget låt bli att betala sin skatt. Avsikten är att förhindra systematiskt missbruk av systemet med hjälp av de stadganden som trädde i kraft i början av året (1573/95), med stöd av vilka beskattningen av dividendtagaren i dylika situationer kan rättas och restitution av förskott, användning av restitutionen och kvittning kan framskjutas.

I propositionen föreslås att det till lagen om beskattningsförfarande fogas en 34 a §, där det stadgas hur obetald förskottsinnehållning skall behandlas i de situationer som beskrivs ovan. Enligt det föreslagna stadgandet behöver obetald förskottsinnehållning inte användas till betalning av en löntagares eller en annan betalningsmottagares skatt, om det finns uppenbara skäl att anta att förskottsinnehållningen inte har betalats på grund av betalarens och mottagarens gemensamma syfte att undgå skatt. Enligt förslaget kan beskattning av mottagaren som redan verkställts då rättas till mottagarens nackdel genom efterbeskattning inom två år från utgången av det år då det har konstaterats att förskottsinnehållningen har blivit obetald.

Beaktande av räntefaktorn i förskottsuppbörden

Enligt stadgandena i lagen om beskattningsförfarande, som trädde i kraft i början av året, skall ränta betalas på både belopp som återbärs och kvarskatt i samband med den slutliga beskattningen. I nämnda lag stadgas om samfunds-ränta, återbärings-ränta och ränta på kvarskatt. I början av året trädde även lagen om skattetillägg och försenings-ränta i kraft, varigenom påföljderna av betalningsdröjsmål förenhetligades inom beskattningen. Alla de nämnda räntorna är bundna till Finlands Banks referensränta.

På belopp som återbärs betalas i allmänhet ingen ränta i förskotts- och uppskjutningsordningen. Enligt 24 § betalas ränta på det belopp som återbärs endast när en sådan betalningsskyldighet upphävs som myndigheten har påfört på grund av att förskottsinnehållning inte har verkställts. Den årliga räntan har i 11 § förordningen om skatteuppbörd satts till 9 procent. Räntan är skattepliktig.

Enligt den gällande lagen grundar sig betalningen av ränta på den tanken, att grunderna för debiteringen av icke verkställd förskottsinnehållning har varit felaktiga. I propositionen föreslås att ränta enligt 11 § förordningen om skatteuppbörd skall betalas även på ett belopp som återbärs på grund av att debiteringen upphävs eller sänkts på myndighetens initiativ.

Även debitering som verkställts genom uppskattning kan upphävas eller sänkas på grundval av en utredning och på det belopp som då återbärs skall enligt förslaget betalas ränta.

Reformer av betalningsövervakningen gällande arbetsgivarprestationer

För närvarande skiljer sig betalningen och övervakningen av oregistrerade och registrerade arbetsgivares arbetsgivarprestationer från varandra. Övervakningen följer dessutom skatteslaget och är delvis manuell. Det är svårt att utnyttja den erhållna informationen. Betalningen av arbetsgivarprestationer samt andra skatter som betalas på eget initiativ baserar sig också fortfarande på verifikationer, och datatekniken kan inte utnyttjas effektivt.

I propositionen föreslås att indelningen i registrerade och oregistrerade arbetsgivare slopas. Alla arbetsgivare registreras i länskatteverket. Arbetsgivarprestationerna skall betalas varje månad och i en enda post. Betalningen skall inte längre basera sig enbart på verifikationer utan det skall också vara möjligt att anlita bankautomater och betalarens egna anordningar. Samtidigt med arbetsgivarprestationen kan man även betala andra skatter som skall betalas på eget initiativ.

Skatterna redovisas till skattetagarna omedelbart i enlighet med de kodanteckningar som kunden har använt när han gjorde sin betalning. I lagen om skatteuppbörd stadgas särskilt hur betalningen skall användas för

olika skatteslag, om betalaren inte specificerat sin betalning eller om det meddelande som åtföljer betalningen är bristfälligt. Redovisningen rättas i enlighet med övervakningsuppgifterna och detta gör att redovisningen till skattetagarna preciseras snabbare än för närvarande.

En betydande ändring jämfört med nuläget är att övervakningsuppgifterna skall ges särskilt i en övervakningsdeklaration och inte längre i samband med betalningarna. Det skall också vara möjligt att samtidigt ge övervakningsuppgifter gällande alla skatter som betalas på eget initiativ.

Avsikten är att utveckla övervakningen så att övervakningsperioden för små och medelstora företag också skall kunna vara längre än en månad. Avsikten är att denna del av reformen inte skall tillämpas ännu 1997, utan först i det följande reformskedet 1998. Avsikten är att senare avlåta en proposition om saken.

Betalningsdagen för arbetsgivarprestationer förblir tills vidare den 10 dagen i kalendermånaden liksom tidigare. Övervakningsdeklaration skall inlämnas den 15 i kalendermånaden. Om datumen stadgas dock till skillnad från nu i förordningen om förskotts- och uppskjutningsordningen med tanke på att betalningsdagarna för små och medelstora företags olika skatteslag skall kunna förenhetligas och anpassas till en förlängd övervakningsperiod när reformen av betalningsövervakningen framskrider. Målet överensstämmer med utvecklingsprogrammet för små och medelstora företag. Reformen skall inte gälla företag som på grundval av omsättningen eller antalet löntagare räknas som stora företag.

Eftersom avsikten är att ytterligare kännbart begränsa löntagarnas deklarationsskyldighet och i allt större utsträckning övergå till förfarandet med skatteförslag, måste uppgifterna i årsdeklarationen utökas. Arbetsgivare som betalar löner tillfälligt skall inte lämna in någon årsdeklaration, utan lämna motsvarande uppgifter i övervakningsdeklarationen. Namnet på månadsanmälan ändras till övervakningsdeklaration.

Försummelse av övervakningsuppgifterna och lämnandet av bristfälliga uppgifter skall beläggas med sanktioner. På grund av att deklarationerna, i synnerhet årsdeklarationen, får större betydelse än tidigare föreslås i propositionen att även sådan försummelse av deklarationsskyldigheten som inte är förknippad med betalningsförsummelse skall

kunna leda till skatteförhöjning. I detta fall skall den uppgå till ett visst belopp. I propositionen föreslås att maximibeloppet av en sådan skatteförhöjning skall vara 100 000 mark. En så stor förhöjning kan komma i fråga endast när försummelsen är kännbar. Stadgandena om skatteförhöjning i lagen om förskottsuppbörd och mervärdesskattelagen förenhetligas samtidigt. I tillämpliga delar skall reformerna av betalningsövervakningen även utsträckas till beskattningen av begränsat skattskyldiga.

Reformer av betalningsövervakningen gällande mervärdesskatt

För närvarande anses att den skattedeklaration för mervärdesskatt som lämnas i samband med att skatten betalas (*månadsdeklaration*) har lämnats när skatten har betalats till penninginstitutet. Månadsdeklarationen lämnas normalt i samband med att skatten betalas. Om ingen skatt betalas så tillställs länsskatteverket månadsdeklarationen direkt.

Månadsdeklarationen för mervärdesskatten ersätts med en övervakningsdeklaration, som också innehåller de uppgifter som skall lämnas för övervakningen av arbetsgivarprestationerna. Det skall vara möjligt att lämna övervakningsuppgifterna gällande mervärdesskatten och arbetsgivarbetalningarna samtidigt, men uppgifterna om betalningen skall lämnas särskilt. Den skattskyldige sänder övervakningsdeklarationen direkt till länsskatteverket.

Årsdeklaration har lämnats av de skattskyldiga vars deklara-tions- och betalningsperiod är en kalendermånad. I årsdeklarationen uppges den skatt som skall betalas på den inhemska försäljningen, specificerad enligt skattesats. Denna uppgift behövs för uträkningen av medlemsavgiften till Europeiska unionen. Eftersom det inte har varit möjligt att begära uppgiften i månadsdeklarationen för mervärdesskatten, har de skattskyldiga vars skatteperiod är en kalendermånad utöver månadsdeklarationen dessutom inlämnat en årsdeklaration.

I övervakningsdeklarationen skall också uppges skatten på den inhemska försäljningen, specificerad enligt skattesats, och årsdeklaration skall således inte behöva lämnas för 1997 och framåt.

Det föreslås att stadgandena om skatteförhöjning förenhetligas i fråga om mervärdes-

beskattningen och arbetsgivarprestationerna.

3. Propositionens verkningar

Reformen av lagstiftningen om förskottsuppbörden har inga väsentliga direkta ekonomiska verkningar. En stor del av ändringarna är tekniska. I synnerhet reformen av betalningsövervakningen har emellertid också en viss ekonomisk betydelse, i skatter som betalas på eget initiativ inflyter ändå ca 140 miljarder mark om året. Det främsta målet för förslagen är att säkerställa att arbetsgivarprestationerna samt mervärdesskatten inflyter vid rätt tidpunkt och till rätt belopp. Övervakningsuppgifterna är också av stor betydelse för att beskattningen skall verkställas på rätt sätt, eftersom beskattningen från år till år i allt större utsträckning baserar sig på uppgifter från andra än de skattskyldiga.

Ett mål för utvecklingsprogrammet för små och medelstora företag har varit att sammanföra betalningen av olika skatter och att övervakningsuppgifterna skall kunna lämnas så koncentrerat som möjligt så att den tid och arbetsinsats som läggs ned på förvaltningsförfaranden skall kunna utnyttjas effektivt. De ändringar som föreslås i propositionen och även de ändringar som planerats till en senare tidpunkt är ägnade att underlätta företagens skattebetalning och medför sålunda i sinom tid besparingar för företagen.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet utgående från skattestyrelsens förslag. Stadgandena om betalningsövervakningen har beretts vid skattestyrelsen inom ramen för det projekt som i augusti 1994 tillsattes för att behandla reformen av betalningsövervakningen. Dess uppgift var att förnya datasystemet för månadsövervakningen av arbetsgivarprestationerna. Utgångspunkten för projektet var att utveckla övervakningen så att både betalningen och lämnandet av olika övervakningsuppgifter i så stor utsträckning som möjligt skall kunna skötas maskinellt. Samtidigt har man försökt göra övervakningsuppgifterna mera användbara samt övervakningen mera inriktad på kunderna i stället för som tidigare på skatteslagen.

Skattestyrelsen har begärt utlåtanden om utkastet till förslag från Finlands Kommunförbund, Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund, Företagarna i Finland rf, Skattebetalarnas Centralförbund rf, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf, Bokföringsbyråernas förbund, Centralhandelskamamren, Bankföreningen, Folk-

pensionsanstalten, professor Edward Andersson, professor Kari S. Tikka och länskatteverken. Det utkast som sändes för utlåtande innehöll inte förslaget till ändring av lagen om beskattningsförfarande, förslagen gällande betalning av ränta och inte utkastet till förordning och beslut. Man har senare försökt informera särskilt om de sistnämnda.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Lag om förskottsuppbörd

1 kap. Allmänna stadganden

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Förskottsuppbörd verkställs liksom i dag för uppbörden av skatter och avgifter som enligt lagen om beskattningsförfarande skall betalas på inkomst som avses i inkomstskattelagen och förmögenhet som omfattas av förmögenhetsskattelagen. Lagen om beskattningsförfarande tillämpas på skatt som skall betalas till staten på inkomst och förmögenhet, kommunalskatt, inkomstskatt för samfund, kyrkoskatt och sjukförsäkringspremier och -avgifter samt på skatt som i den ordning som anges i nämnda lag skall betalas av begränsat skattskyldiga.

Enligt 2 mom. stadgas i lagen om beskattningsförfarande särskilt att förskottsinnehållning och förskott som räknas till godo vid beskattningen används som betalning av skatt. Förslaget motsvarar till dessa delar 34 § lagen om beskattningsförfarande, som gäller förskott som räknas till godo vid beskattningen. Lagen om beskattningsförfarande och lagen om förskottsuppbörd kompletterar varandra och utgör en helhet som reglerar beskattningsförfarandet.

Stadganden som hänför sig till förskottsuppbörden finns också på annat håll i lagstiftningen, t.ex. i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

2 §. *Verkställande av förskottsuppbörd.* Förskottsuppbörden av skatter verkställs i första hand som förskottsinnehållning. I praktiken har detta varit förfarandet också hittills, och strävan har varit att de inkomster som är underkastade förskottsinnehållning skall uppräknas i lagen på ett uttömmande sätt. Om verkställandet av förskotts-

betalning stadgas särskilt i lagens 23 § och om verkningarna på förskottsuppbörden av avförande ur förskottsuppbördsregistret i 25 och 26 §§. Också skattestyrelsen kan med stöd av sin behörighet bestämma att förskottsbetalning skall verkställas. Så skall förfaras t.ex. när innehållning inte kan verkställas. Om möjligheten till komplettering av förskott stadgas närmare i lagen om beskattningsförfarande.

Avsikten är att förskottsuppbörden skall verkställas som förskottsinnehållning i fråga om samma inkomster som hittills. Förskottsbetalning skall verkställas när det gäller inkomster av förvärvsverksamhet. Förskottsuppbörden verkställs således på samma sätt som hittills i fråga om de olika inkomstslagen.

3 och 4 §§. *Kravet på motsvarighet. Undantag från kravet på motsvarighet.* I fråga om såväl förskottsinnehållningen som förskottsbetalningen skall de belopp som uppbärs i så stor utsträckning som det är praktiskt möjligt motsvara den slutliga skatten. Det att föregående års innehållningsgrunder tillämpas i början av året kan leda till att förskottsinnehållningen för hela året och den slutliga beskattningen avviker från varandra i högre grad än normalt. En strävan att också till dessa delar iaktta kravet på motsvarighet beträffande varje enskild skattskyldigs förskottsinnehållning så noggrant som möjligt skulle leda till att förskottsinnehållningens beräkningsgrunder skulle kompliceras betydligt. Därför föreslås i propositionen att verkningarna av att föregående års grunder tillämpas beaktas endast schematiskt vid fastställandet av beräkningsgrunderna. I enskilda fall, om länskatteverket ändrar förskottsinnehållningen, eftersträvas fortfarande en så stor överensstämmelse som möjligt mellan förskottsuppbörden och den slutliga beskattningen.

På ersättningar för arbete och bruksavgifter som betalas till sådana samfund, sammanslutningar eller fysiska personer som inte har införts i förskottsuppbördsregistret skall verkställas förskottsinnehållning. På ersättningar som betalas till samfund och samfälliga förmåner verkställs i dag i enlighet med skattestyrelsens beslut en innehållning på 15 %. Den innehållningsskyldige drar av de kostnader som arbetet föranlett innan innehållningen verkställs. I praktiken har detta förfarande visat sig vara besvärligt. Också affärs- och yrkeshemligheten kan äventyras. I propositionen föreslås att de kostnader som arbetet föranlett skall beaktas schematiskt redan när innehållningens storlek räknas ut. Vid verkställandet av innehållningen skall endast mervärdesskattens andel vid behov dras av. Om innehållningens storlek skall enligt 5 § stadgas genom förordning.

Till övriga delar motsvarar de föreslagna paragraferna gällande lagstiftning.

5 §. *Närmare stadganden.* Det föreslås att i paragrafen samlas frågor om vilka stadgas närmare genom förordning. Närmare stadganden utfärdas om det sätt på vilket förskottsinnehållning verkställs och om vissa förfaranden i anslutning till förskottsbetalning. Ett undantag från skattestyrelsens behörighet gällande bestämmandet av förskottsinnehållningens beräkningsgrunder är att om förskottsinnehållningen på kapitalinkomst och inkomst av virkesförsäljning stadgas genom förordning. Detsamma gäller förskottsinnehållningen på sådan ersättning för arbete och bruksavgift som betalas till den som inte är införd i förskottsuppbördsregistret. Genom förordning stadgas närmare också om förfarandet i anslutning till betalningsövervakningen och lönebokföringen, liksom om verkställigheten av lagen även till övriga delar.

Närmare stadganden kan också utfärdas särskilt med stöd av de stadganden som finns i olika paragrafer i denna lag, i det syftet att sakinnehållet i paragraferna i fråga skall bli tillräckligt åskådligt och klart: Det stadgas t.ex. genom förordning om markbeloppet av en sådan betalning på vilken hushåll inte behöver verkställa förskottsinnehållning enligt 9 §, om verkställande av förskottsinnehållning på naturaförmåner som avses i 11 §, om betalningsdagen för förskottsinnehållning enligt 12 § och om förfallodagen för förskottsbetalning enligt 23 §.

6 §. *Skattestyrelsens behörighet.* Skattestyrelsen bestämmer liksom i dag om enskilda frågor som gäller förskottsuppbörden. Skattestyrelsens behörighet definieras i paragrafen, och nedan i de enskilda paragraferna i lagen nämns inte längre skattestyrelsens beslut eller skattestyrelsens behörighet att meddela närmare föreskrifter. Skattestyrelsens behörighet gäller enligt propositionen liksom i dag dem som är skyldiga att verkställa förskottsinnehållning allmänt och inte enskilda fall. Således ankommer det t.ex. på länsskatteverket att övervaka arbetsgivares kundvisa betalningar. Befogenheterna utvidgas inte jämfört med nuläget, utom till den del det gäller innehållet i deklarationsskyldigheten för den som gör en betalning, om vilket hittills delvis har stadgats genom förordning. Också den deklarations- och informationsskyldighet som gäller den slutliga beskattningen har reglerats mera ingående på beslutsnivå. Behörigheten att bestämma om deklarationsskyldigheten innebär befogenheter att bestämma om innehållet i registreringsanmälan samt övervaknings- och årsdeklarationerna och om det sätt på vilket informationen skall ges. Skattestyrelsen bestämmer vid behov också mera ingående om lönebokföringen. Om lönebokföringsskyldigheten stadgas dock genom lag och om det huvudsakliga innehållet i denna skyldighet genom förordning, liksom hittills. Om skyldigheten att avge deklamationer, om tidpunkterna för dem och om sanktioner vid försummelse av deklarationsskyldigheten stadgas i lag eller förordning.

Förutom om förskottsinnehållningens och förskottsbetalningens beräkningsgrunder bestämmer skattestyrelsen med stöd av sina befogenheter gällande tillämpningen om övriga enskilda omständigheter beträffande förfarandet, såsom uppdelningen av förskottet på rater. Avsikten är att skattestyrelsen också framöver med stöd av sina befogenheter skall kunna bestämma om de praktiska detaljer som ett smidigt förskottsuppbördsförfarande förutsätter. Å andra sidan tas en del bestämmelser som hittills ingått i skattestyrelsens beslut in i förordningen om förskottsuppbörd.

Befrielse från skyldigheten att verkställa förskottsuppbörd kan antingen helt eller delvis medges också med stöd av de nuvarande stadgandena. Befrielsen gäller antingen en viss inkomst eller en del av den eller den som betalar inkomsten. Befrielsen kan också

grunda sig på att inkomsten betalas till en mottagare som är befriad från skatt. Om en del av fallen stadgas i dag i 3 kap. lagen om förskottsuppbörd, om en del bestäms av praktiska skäl genom beslut av skattestyrelsen, t.ex. om befrielse från innehållning i fråga om studiepenning och reservistlön. I propositionen föreslås att skattestyrelsen med stöd av sin behörighet skall bestämma om saken till den del det inte stadgas därom.

Skattestyrelsens beslut publiceras fortfarande i författningssamlingen. Information till olika målgrupper ges på nuvarande sätt. Beräkningsgrunderna är liksom offentliga, men på grund av materialets omfång är det inte ändamålsenligt att de publiceras i författningssamlingen. Det material som inte publiceras i författningssamlingen ingår i normregistret.

7 §. *Lämnande av uppgifter till skatteförvaltningen.* Enligt 13 a § i den gällande lagen skall utbetalare av pensioner och därmed jämförbara utbetalare tillstålla skatteförvaltningen uppgifter som behövs för beräkning av innehållningsprocenten. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafen luckras upp utan att sakinnehållet eller gällande praxis ändras. Uppgifter begärs liksom hittills endast av en del betalare, närmast pensionsanstalterna, och med stöd av den aktuella paragrafen endast för beräkning av innehållningsprocenten. Uppgifterna kan lämnas i form av sådant massutlämnande som avses i personregisterlagen (471/87). Uppgifter om de beräknade procenterna lämnas på motsvarande sätt till betalarna.

8 §. *Avgiftsfrihet.* Skatteförvaltningen har rätt att erhålla de uppgifter för förskottsuppbörden som avses i denna lag avgiftsfritt. Paragrafen motsvarar såväl gällande 14 § 1 mom. lagen om förskottsuppbörd som nuvarande praxis.

2 kap. Förskottsuppbördsförfarandet

9 §. *Skyldighet att verkställa förskottsinnehållning.* Det stadgas att den som betalar lön eller gör en annan betalning eller någon annan betalare liksom hittills skall vara skyldig att verkställa förskottsinnehållning. Begreppen arbetsgivare och löntagare ersätts med de mera allmänna begreppen den som gör en betalning/betalare och mottagare. Dessutom stadgas i paragrafen om ställföreträdande betalare. Till dessa delar motsvarar paragrafen i huvudsak 7 § i den gällande lagen.

Enligt 3 mom. är hushåll inte skyldiga att verkställa förskottsinnehållning för betalningar som de under samma kalenderår gör till samma mottagare. Innehållning skall dock verkställas, om betalningen överstiger det belopp om vilket stadgas genom förordning eller om betalningen hänför sig till närings- eller annan förvärvsverksamhet som betalaren bedriver. Förslaget innebär att innehållningsskyldigheten begränsas i fråga om hushållens normala betalningar. Hushållen är i dessa fall inte skyldiga att verkställa förskottsinnehållning. Skattestyrelsen bestämmer om de övriga fall då innehållningsskyldighet inte föreligger. En dylik bestämmelse kan gälla vissa särskilda inkomstslag såsom hittelön eller eventuellt nya sociala förmåner.

Kreditinstitut och finansiella institut är redan på basis av huvudregeln i lagrummet skyldiga att verkställa förskottsinnehållning på skattepliktiga räntor och eftermarknadsgottgörelser som de har betalt. Detta gäller också utländska kreditinstituts filialer i Finland. I 4 mom. föreslås dessutom stadgat om innehållningsskyldighet för sådana som bedriver förmedling av värdepapper. Motsvarande stadgande finns i den gällande lagen. I särskilda fall kan skattestyrelsen begränsa innehållningsskyldigheten med stöd av sina befogenheter enligt 6 §. T.ex. innehållningsskyldigheten för virkesköpare begränsas på samma sätt som i dag.

10 §. *Meddelande om innehållningsprocenten.* Stadgandet motsvarar till sitt sakinnehåll 13 § 1 mom. i den gällande lagen. I stället för om en bestämmelse om förskottsinnehållning stadgas om innehållningsprocenten, eftersom inga andra bestämmelser om förskottsinnehållningen längre finns. Den skattskyldige får fortfarande ett meddelande om innehållningens storlek.

11 §. *Verkställande av förskottsinnehållning och tidpunkten för verkställandet.* Stadgandets 1 och 2 mom. motsvarar 10 § 1 mom. i den gällande lagen. Mera ingående stadganden om verkställandet av förskottsinnehållningen, som i dag finns i lag eller i skattestyrelsens beslut, utfärdas genom förordning. Genom förordning stadgas således om t.ex. det sätt på vilket förskottsinnehållning verkställs, kumulativ förskottsinnehållning, förskottsinnehållning på biinkomst samt om förskottsinnehållning på gemensamma betalningar. Skattestyrelsen fattar sitt beslut om storleken av förskottsinnehållning-

en med stöd av befogenheterna enligt 6 § på samma sätt som i dag.

12 §. *Betalning av innehållna belopp.* Paragrafen motsvarar huvudsakligen 19 § 2—4 mom. i den gällande lagen. Om betalningsdagen stadgas till skillnad från vad som var fallet förut genom förordning.

13 §. *Lön.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 4 § 2 och 3 mom. i den nuvarande lagen om förskottsuppbörd.

14 §. *Arbetsgivare.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 4 § 5 mom. i den gällande lagen om förskottsuppbörd och 1 § lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

15 §. *Poster som skall ersättas eller dras av innan förskottsinnehållning verkställs.* Den föreslagna paragrafen gäller endast arbetsgivare och löntagare. Den motsvarar med vissa preciseringar till sitt innehåll 8 § i den gällande lagen samt 1 § och 2 § 1 mom. skattestyrelsens beslut om uppskattandet av kostnader för arbetets utförande vid förskottsinnehållning (1385/90). Arbetsgivaren är inte skyldig enligt uppskattning dra av eller ersätta kostnader, om inte yrkande på avdrag har framställts. Yrkandet kan t.ex. bestå av en utredning över kostnaderna. Det föreslås att genom förordning stadgas om uppskattning av vissa poster som skall dras av, om vilket skattestyrelsen i dag bestämmer. Om resekostnadsersättningar bestämmer skattestyrelsen med stöd av inkomstskattelagen.

16 §. *Befrielse från innehållningsskyldighet för beskickningar.* Paragrafen motsvarar 9 § i den gällande lagen dock så, att ordalydelsen har moderniserats så att den motsvarar 12 § inkomstskattelagen (1535/92).

17 §. *Förhöjning av förskottsinnehållningen på yrkande av betalningsmottagaren.* Paragrafen motsvarar 18 § i den gällande lagen.

18 §. *Fastställande av ny innehållningsprocent.* Länsskatteverket kan enligt propositionen liksom i dag i enskilda fall ändra innehållningsprocenten. Ändringen kan göras på begäran av den skattskyldige eller på tjänstens vägnar. 1 moment motsvarar 16 § 1 mom. i den gällande lagen. Den skattskyldige kan framställa sin begäran hos vilket länsskatteverk som helst.

Förskottsinnehållningen kan inte som i dag minskas när lönearbete utförs i ett annat nordiskt land. Innehållningen kan i dessa fall överföras till en annan stat med stöd av ett skatteavtal.

19 och 20 §§. *Rättelse av felaktig förskottsinnehållning. Minskning av förskottsinnehållningen på grund av arbete utomlands.* Paragraferna motsvarar med vissa preciseringar 23 § 1 mom. i den gällande lagen.

Förskottsinnehållningen kan minskas endast med stöd av en anteckning i skattekortet när den nya sexmånadersregeln i 77 § inkomstskattelagen tillämpas.

21 §. *Överbetald förskottsinnehållning.* Paragrafen motsvarar med vissa kompletteringar 58 a § i den gällande lagen. Om det överbetalda beloppet inte kan dras av från de förskottsinnehållningar som skall betalas till länsskatteverket, återbärs det på ansökan. Eftersom årsdeklarationen har en central ställning när förskottsinnehållningar räknas den skattskyldige till godo, korrigeras ett fel som uppstått vid förskottsinnehållningen inte om uppgifterna i årsdeklarationen inte samtidigt kan korrigeras. Skattestyrelsen bestämmer med stöd av 6 § 4 mom. bl.a. om när årsdeklarationen senast kan rättas.

22 §. *Återbäring av förskottsskatt till den skattskyldige.* Paragrafen motsvarar fränsett vissa mindre ändringar till sitt sakinnehåll 55 § och 58 § 2 mom. i den gällande lagen. Den s.k. sexmånadersregeln kan beaktas på basis av en anteckning i skattekortet. Förskottsinnehållning som verkställs på arbete som utförts i utlandet behöver därför inte återbäras under det år då innehållningen verkställs. Förskottsinnehållningen kan återbäras, om det är sannolikt att ett avtal om överföring av förskott som ingåtts med en annan stat inte tillämpas.

23 §. *Verkställande av förskottsbetalning.* I paragrafen stadgas om de inkomster i fråga om vilka förskottsbetalning verkställs för uppbörd av den skatt som skall betalas. Skyldig att betala förskott är mottagaren av en betalning och inte betalaren, vilket är fallet vid verkställande av förskottsinnehållning. Förskottsbetalning skall verkställas när förskottsuppbörden av en eller annan orsak inte kan verkställas i form av förskottsinnehållning. Detta gäller i allmänhet olika former av förvärvsverksamhet. Som exempel på kapitalinkomster nämns i paragrafen hyresinkomst och vinst av egendomsöverlåtelse. Förskottsbetalning kan liksom hittills verkställas också på vissa inkomster som beskattas som förvärvsinkomst, såsom inkomst av privatundervisning eller inkomst i form av betjäningssavgifter. Förskottsbetalning verkställs av praktiska skäl också när

den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning har befriats från uppbördsskyldigheten. T.ex. hushåll är befriade upp till en viss inkomstgräns och beskickningar helt och hållet redan med stöd av lag. I 3 kap. i den gällande lagen om förskottsuppbörd stadgas dessutom om vissa särskilda fall då innehållning inte verkställs. Också förskottsbetalningen kan slopas av ändamålsenlighetsskäl. Som ett sådant skäl kan betraktas t.ex. förskottets ringa belopp. Skattestyrelsen kan genom sitt beslut medge befrielse från skyldigheten att verkställa förskottsuppbörd.

Förskott debiteras, beroende på dess belopp, i en eller flera rater. Skattestyrelsen bestämmer liksom i dag om förskottsraterna. Om förskottens förfallodagar stadgas genom förordning.

24 §. *Fastställande, ändring och avlyftande av skatt som skall betalas vid förskottsbetalning.* I paragrafen definieras den skatt som skall betalas vid förskottsbetalningen som förskott. Förskottet fastställs liksom i dag i enskilda fall av det länskatteverk som verkställer beskattningen. Också ett annat länskatteverk kan ändra förskottet på basis av den skattskyldiges yrkande.

I paragrafen finns stadgandena om de utsatta tiderna för minskning och avlyftande av förskott samlade. Av tekniska skäl föreslås att tiden för avlyftande av förskott skall vara längre än den tid inom vilken förskottet kan minskas. Samfund och samfällda förmåner kan ansöka om minskning av förskott också efter att räkenskapsperioden har upphört, men senast samtidigt som skattedeklarationen skall lämnas in.

I paragrafen stadgas om tidpunkten för debitering av förskott och ökning av det, dvs. tilläggsförskott. Samfund skall påföras förskott så, att det kan betalas innan räkenskapsperioden upphör. Förskottet kan då räknas till godo för varje räkenskapsperiod i enlighet med 35 § lagen om beskattningsförfarande. Andra skattskyldiga skall kunna betala förskottet före utgången av kalenderåret. Förskottet för begränsat skattskyldiga kan liksom i dag fastställas också vid andra tidpunkter. Paragrafen motsvarar med vissa preciseringar 38 och 46 §§, 47 § 1 mom. samt 48 § 2 och 3 mom. i den gällande lagen.

25 §. *Förskottsuppbördsregistret.* I paragrafen stadgas om förskottsuppbördsregistret, om de skattskyldiga som införs i registret samt om registrets verkningar beträffan-

de verkställandet av förskottsuppbörden. Paragrafen motsvarar med vissa preciseringar 6 och 6 a §§ i den gällande lagen.

I 1 mom. definieras begreppen ersättning för arbete och bruksavgift. Med dem avses de ersättningar som uppräknas i 6 § 1 mom. 1 och 3 punkten i den gällande lagen. Om den som erhåller ersättningen har införts i förskottsuppbördsregistret, verkställs förskottsinnehållning inte. I dessa fall skall på ersättningen för arbete och bruksavgiften fastställas förskott. Om mottagaren av ersättningen däremot inte har införts i registret, verkställs på ersättningen förskottsinnehållning liksom i dag. Att förskottsinnehållning verkställs är den mest väsentliga verkningen, om den skattskyldige inte har införts i registret.

I 2 mom. stadgas om införande i förskottsuppbördsregistret på motsvarande sätt som i dag.

Enligt det föreslagna 3 mom. införs en begränsat skattskyldig inte i förskottsuppbördsregistret om han inte har ett fast driftställe i Finland. På ersättning för arbete och bruksavgift som har betalats till en begränsat skattskyldig uppbärs en källskatt på 35 %. Om saken stadgas i de föreslagna 3 och 7 §§ källskattelagen (627/78).

26 §. *Avförande ur registret.* Paragrafen motsvarar 6 b § 1—4 mom. i den gällande lagen. En kund skall i god tid före avförandet underrättas om detta, för att nödvändig utredning skall hinna skaffas. Uppgifter om avförande ur registret och också om dem som finns i registret kan publiceras på det sätt som skattestyrelsen bestämmer.

27 §. *Aterinförande i registret.* Paragrafen motsvarar 6 b § 5 mom. i den gällande lagen.

28 §. *Lämnande av uppgifter för registringen.* För närvarande stadgas om saken i lagens 6 c § 1 mom. Uppgifter som behövs är bl.a. identifieringsuppgifter om den skattskyldige samt uppgifter om den tidpunkt då verksamheten inleds, uppgifter om bransch och andra motsvarande uppgifter.

29 §. *Behörigt länskatteverk i frågor som gäller förskottsuppbördsregistrering.* Paragrafen motsvarar 6 c § 2 mom. i den gällande lagen.

3 kap. **Betalarens deklarationsskyldighet samt betalningsövervakning**

30 §. *Behörigt länskatteverk.* Vilket läns-

skatteverk som är behörigt i ärenden som gäller betalningsövervakningen skall i regel bestämmas på samma sätt som i mervärdesskattelagen. När betalarens hemkommun ändras t.ex. på grund av flyttning, kvarstår betalningsövervakningen hos det tidigare länskatteverket till kalenderårets utgång. Länskatteverken kan också komma överens om något annat i fråga om behörigheten, om det är nödvändigt på grund av betalningsövervakningen. T.ex. när en skattskyldig har flyttat till ett annat länskatteverks område, har det nya länskatteverket inte genast efter flyttningen tillräckliga uppgifter om den skattskyldige. Betalaren skall underrättas om saken. Paragrafen tillämpas också när åtgärder som avses i 4 kap. vidtas. Om det med stöd av 13 § lagen om skatteförvaltningen förordnas att beskattningen skall verkställas någon annanstans än i hemlandet, kan förordnandet också gälla ärenden som omfattas av lagen om förskottsuppbörd.

31 §. *Arbetsgivarregister och anmälningar för registrering.* I samband med reformen av betalningsövervakningen kommer man att övergå till ett system, där begreppen registrerad och oregistrerad arbetsgivare slopas. Alla arbetsgivare och andra betalare antecknas i ett arbetsgivarregister, som förs av länskatteverket. Arbetsgivare som regelbundet betalar lön lämnar en anmälan till länskatteverket innan lönebetalningen inleds. Motsvarande anmälan skall göras om ändringar som inträffar. Skattestyrelsen bestämmer innehållet i anmälningarna. Om påföljderna av försummad anmälningsskyldighet stadgas i 44 §.

32 §. *Övervakningsdeklaration.* Arbetsgivarens nuvarande månadsanmälan ersätts med en övervakningsdeklaration. Den skall också innehålla de uppgifter som skall lämnas för övervakningen av mervärdesskatt och andra skatter som betalas på eget initiativ. Skattestyrelsen bestämmer deklarationens närmare innehåll. Deklarationen skall inlämnas varje månad. Om förfallodagen för inlämnandet av deklarationen stadgas genom förordning. Betalningen och inlämnandet av övervakningsuppgifterna särskiljs.

Den som regelbundet betalar lön skall göra en anmälan om inga löner har betalats under månaden. Anmälan kan också göras på förhand. På detta sätt kan onödiga förfrågningar och eventuellt grundlös debitering undvikas. Detta kan också tillämpas på andra som gör regelbundna betalningar.

Försummad övervakningsdeklaration kan leda till skatteförhöjning.

33 §. *Årsdeklaration.* Årsdeklaration inlämnas före utgången av januari året efter lönebetalningsåret och för sjuarbetsinkomst före utgången av februari året efter lönebetalningsåret. Om lönebetalningen upphör under året, skall årsdeklaration inlämnas inom en månad efter länskatteverkets meddelande om att man avförts ur registret. Årsdeklarationen enligt lagen om förskottsuppbörd omfattar de betalningar som avses i 3 kap. lagen om beskattningsförfarande. Genom årsdeklarationen anmäls t.ex. löner, förskottsinnehållningar, naturaförmåner, kostnadsersättningar samt uppgifter om vissa avdrag. Skattestyrelsen bestämmer vilka uppgifter deklarationen skall innehålla.

Förskottsinnehållningarna räknas för första gången till godo enbart på grundval av betalarens årsdeklaration enligt denna paragraf vid beskattningen för 1998. Till denna del ansluter sig förslaget till det försök med skatteförslag som inleddes 1996. Eftersom de uppgifter som lämnas i årsdeklarationen har en central inverkan på verkställandet av beskattningen skall försummad deklaration leda till skatteförhöjning.

34 §. *Deklaration från den som betalar lön tillfälligt.* Arbetsgivare som betalar lön tillfälligt skall lämna in uppgifter som motsvarar årsdeklarationen. Det föreslås att begreppet tillfällig arbetsgivare definieras närmare genom förordning. Den som betalar lön tillfälligt lämnar alltså inte in en likadan övervakningsdeklaration som de arbetsgivare som betalar lön regelbundet. Deklarationen skall på samma sätt som årsdeklarationen lämnas in senast under januari året efter betalningsåret.

35 §. *Verifikation till betalningsmottagaren.* Betalaren är skyldig att ge mottagaren en verifikation över de belopp han har betalat och över de förskottsinnehållningar som verkställts på dem. Verifikationen är avsedd för kontrollen av de utbetalda beloppen och den skall inte vara likadan som det nuvarande förskottsinnehållningsbeviset. Det skall t.ex. inte fogas till skattedeklarationen och förskottsinnehållningen skall inte räknas till godo vid beskattningen på grundval av verifikationen. Det nuvarande förskottsinnehållningsbeviset skall dock fortfarande användas 1997. Skattestyrelsen kan bestämma att verifikationen även får ges vid en annan tidpunkt, om det är nödvändigt för vissa beta-

lare.

36 §. *Lönebokföring och anteckningsskyldighet.* Paragrafen motsvarar i huvudsak den nuvarande 29 a §. Avsikten är att genom förordning meddela detaljerade anvisningar om lönekort och den förteckning som gäller löntagarna (*lönelista*) samt om andra detaljer i anslutning till förfarandet. De skall motsvara nuvarande praxis. Lönebokföringen skall förvaras på det sätt som stadgas i 25 § bokföringslagen (655/1973). Enligt denna paragraf skall bl.a. bokföringsböckerna och beskrivningarna över förfarandet vid maskinell bokföring förvaras här i landet minst 10 år efter räkenskapsperiodens utgång. Verifikationer och annat bokföringsmaterial än sådant som avses ovan skall förvaras minst sex år efter utgången av det år under vilket räkenskapsperioden gått till ända.

37 §. *Skattegranskning och skyldighet att lämna uppgifter.* Beträffande skattegranskning som gäller förskottsuppbörd avses med hänvisningen till lagen om beskattningsförfarande lagens 14 § samt stadgandena i 3 kap., som gäller utomståendes skyldighet att lämna uppgifter. Till övriga delar motsvarar paragrafen i sak den nuvarande 29 § i lagen om förskottsuppbörd. Nödvändiga detaljer regleras genom förordning.

4 kap. **Åtgärder och påföljder vid försummad förskottsinnehållningsskyldighet**

38 §. *Debitering.* Paragrafen motsvarar det huvudsakliga innehållet i 22 §, 24 § 1 och 5 mom. samt 26 § 1 mom. i den gällande lagen. Den föreslagna paragrafen gäller debitering som verkställs på grund av både att innehållning inte har verkställts och att den inte har betalats. När innehållning inte har verkställts skall betalaren höras innan debiteringen fastställs, om det är möjligt. Betalningsförsummelse skall dock inte förutsätta hörande.

24 § 3 mom. i den gällande lagen är onödigt och därför har det lämnats bort ur förslaget. Till skillnad från tidigare hänvisas i paragrafen till möjligheten att inte påföra debitering. Om saken stadgas i 39 §.

39 §. *Upphävande av och avstående från debitering.* Paragrafen motsvarar med vissa ändringar innehållet i 24 § 2 och 4 mom., 24 a §, 25 b § 4 mom. och 26 § 2 mom. i den gällande lagen. Nedan föreslås särskilda

stadganden om rättelse av debitering enligt uppskattning.

Liksom för närvarande skall debitering inte påföras, om det utreds att skatter som motsvarar den innehållning som inte verkställts har betalats eller att de inte har behövt betalas. För närvarande behöver betalningsskyldighet inte åläggas av särskilda skäl, när det är fråga om ersättningar för arbete eller ersättningar för användning som baserar sig på upphovsrätt eller annan motsvarande rätt. Den nuvarande 24 a §, som reglerar saken, gäller specialfall där någon avförs ur förskottsuppbördsregistret. I paragrafen föreslås ett motsvarande stadgande med en sådan komplettering att debitering inte i något fall behöver påföras när det finns särskilda skäl därtill. Som särskilda skäl kan betraktas t.ex. en sådan situation där den riktiga mottagaren kan beskattas för inkomsten och betalningsskyldighet som åläggs arbetsgivaren sannolikt inte skulle fungera som tilläggssäkerhet för skattebetalningen.

Betalningsskyldigheten upphävs på tjänstens vägnar, när förutsättningar därtill föreligger. Till denna del tillämpas stadgandet från ingången av 1998, då de nödvändiga datasystemen står till förfogande. Fram till dess baserar sig återberingen till arbetsgivaren på det vedertagna ansökningsförfarandet. Om ansökan stadgas i ikraftträdelsestadgandet i förordningen om förskottsuppbörd.

När debiteringen upphävs, betalas ränta enligt 11 § förordningen om förskottsuppbörd på det belopp som skall återbäras, liksom för närvarande. Enligt förslaget skall ränta betalas på det belopp som återbärs, när debiteringen upphävs. Förfarandet skall vara detsamma oberoende om det har varit fråga om försummelse av innehållning eller betalning. Liksom för närvarande skall en obetydlig försummelse inte föranleda debitering. Om obetydliga försummelse stadgas med stöd av 5 § närmare genom förordning.

40 §. *Rättelse av beslut som gäller debitering och av andra beslut.* Paragrafen motsvarar 27 § 1,3 och 4 mom. samt 58 c § i den gällande lagen. Utöver de egentliga debiteringsbesluten skall det vara möjligt att ändra även andra oriktiga beslut med stöd av stadgandet. Med stöd av stadganden skall man kunna rätta t.ex. räknefel som förekommit i återberingar av arbetsgivarprestationer eller fel som förekommit i internationella återberingar av dubbel förskottsinnehållning. Liksom hittills skall rättelse till betalarens nack-

del göras inom två år och till hans fördel inom fem år från början av året efter det år då det ursprungliga beslutet har fattats. Rättelsebeslutet skall vara överklagbart.

41 §. *Debitering enligt uppskattning.* Paragrafens innehåll motsvarar 25 a § i den gällande lagen. Debitering enligt uppskattning skall verkställas inom den tid som föreslås i 38 § 4 mom.

42 §. *Rättelse av debitering enligt uppskattning.* I paragrafen stadgas om rättelse av debitering enligt uppskattning. Samma sak ingår i 27 § 2 mom. i den gällande lagen. Rättelse skall göras inom samma tid som debiteringen.

Om ändring i ett beslut som gäller rättelse av debitering enligt uppskattning eller debitering söks genom besvär, behöver ett särskilt rättelseyrkande enligt 48 § i förslaget inte framställas. På ett belopp som skall återbäras på grundval av rättelse betalas ränta enligt 11 § förordningen om skatteuppbörd.

43 §. *Skattetillägg.* I paragrafen föreslås att stadgandena om beräkning av skattetillägg skall förenhetligas i de fall där förskottsinnehållning inte har verkställts och där den inte har betalats. Skattetillägg är en påföljd av försenad betalning och kan debiteras särskilt, trots att kapitalet har betalats. Skattetillägg kan också debiteras när debitering delvis inte påförs t.ex. därför att skatten inte behöver säkras eller av andra orsaker. I 3 § lagen om skattetillägg och förseningsränta stadgas om beräkningstiden och -sättet för skattetillägg. Skattetillägg beräknas i samband med debitering från dagen efter den betalningsdag som stadgas i 12 § till den förfallodag som antecknats på debetsedeln, sistnämnda dag medräknad. Detta gäller de fall där innehållning inte har verkställts eller betalats. Om debitering inte påförs, beräknas skattetillägget med avvikelse från 3 § lagen om skattetillägg och förseningsränta till utgången av året efter det kalenderår då innehållningen borde ha verkställts. Skattetillägget kan av särskilda skäl, t.ex. i klart oskäliga situationer, även beräknas från en senare tidpunkt.

44 §. *Skatteförhöjning.* Innehållet i 1—3 mom. motsvarar 182 § mervärdesskattelagen. I samband med reformen av betalningsövervakningen, då övervakningsuppgifterna gällande mervärdesbeskattningen och arbetsgivarprestationerna skall lämnas på samma blankett eller samtidigt på maskinspråk, är

det nödvändigt att förenhetliga även sanktionssystemet. Procentförhöjningarna i det föreslagna stadgandet används inte bara när betalningsskyldigheten utan även när deklarationsskyldigheten har försumrats.

Eftersom beskattningsförfarandet i framtiden i allt större omfattning kommer att basera sig på uppgifter som fåtts direkt från betalaren och på olika slags jämförelsematerial, är det viktigt att deklarationsskyldigheten fullgörs inom utsatt tid även när betalningsskyldighet av en eller annan orsak inte föreligger eller när den inte påförs. Om registreringsanmälan eller övervaknings- eller årsdeklarationen i dessa fall försummas eller om deklarationen är bristfällig eller oriktig, kan skatteförhöjningen enligt 4 mom. i förslaget uppgå till ett visst marktbelopp. Denna förhöjning är beroende av prövning. Den skall inte påföras i samband med obetydliga försummelser.

Maximibeloppet av förhöjningen skall vara 100 000 mark. Detta belopp skall tillämpas endast i exceptionellt grova fall. Tillämpningen av stadgandet förutsätter att deklaration inte har lämnats in trots en bevisligen sänd uppmaning. Dessutom förutsätts att deklarationen har varit väsentligen bristfällig eller oriktig och att försummelsen inte är obetydlig med avseende på omständigheterna. Förhöjningen skall avvägas enligt omständigheterna i fråga och försummelsens betydelse, t.ex. hur många skattskyldiga som har berörts av försummelsen.

En skatteförhöjning som uppgår till ett visst belopp kan också användas om debiteringen till följd av brister i deklarationsskyldigheten måste verkställas genom uppskattning och utredning om saken lämnas till länsskatteverket först senare. Debiteringen enligt uppskattning kan då också helt och hållet upphävas, varvid skatten inte kan höjas. Påförande av skatteförhöjning skall vara motiverat om en avsiktlig försummelse av deklarationsskyldigheten har varit till avsevärd skada för verkställandet av beskattningen.

5 kap. Förhandsavgörande

45—47 §§. *Ansökan om och meddelande av förhandsavgörande. Iakttagande av förhandsavgörande. Behandling av ärenden som gäller förhandsavgörande.* Paragraferna motsvarar de ändringar som gjordes i samband

med reformen av systemet med förhandsavgöranden inom beskattningen.

6 kap. Ändringssökande

48 §. *Rättelseyrkande till länsskatteverket.* Innan man söker ändring i ett beslut som gäller förskottsuppbörd skall man begära att länsskatteverket rättar det. Beslut som fattats i situationer om vilka stadgas särskilt, t.ex. beslut om rättelse av debitering enligt uppskattning enligt 42 § och beslut om rättelse av debitering enligt 40 § är överklagbara som sådana. Det föreslagna stadgandet gäller alla avgöranden som hör till förskottsuppbördens område, utom förhandsavgöranden. På grund av förskottsuppbördens karaktär är det ändamålsenligt att länsskatteverket prövar avgörandena på nytt innan besvär inlämnas, eftersom det kan hända att nya bevis läggs fram i ärendet. Yrkande skall framställas inom fem år från utgången av det år då avgörandet eller beslutet har träffats.

Ansökan om ändring av förskottsinnehållningsprocenten och den skatt som debiteras vid förskottsbetalning riktas till länsskatteverket. Om ansökan inte bifalls, t.ex. på grund av att räntor som man begärt avdrag för inte anses ha blivit betalda av den skattskyldige eller över huvud taget vara avdragbara, meddelar länsskatteverket vid behov ett beslut jämte besväransvisning. Besvärstiden räknas från detta beslut, medan den annars räknas från det ursprungliga beslutet.

49 §. *Ändringssökande hos länsrätten.* Paragrafens innehåll motsvarar 51 § 2 mom. i den gällande lagen. Vilken länsrätt som är behörig bestäms enligt den skattskyldiges hemkommun vid det aktuella tillfället. Ändring i förhandsavgörande söks hos den länsrätt till vilken betalarens, dvs. oftast arbetsgivarens, hemkommun hör. Härvid kan den behöriga länsrätten bestämmas på ett sätt som avviker från 12 § 1 mom. förvaltningsprocesslagen (586/1996). En dylik situation kan uppstå t.ex. inom Sydöstra Finlands länsskatteverks område, som omfattar två länsrätters domkretsar. Förslagets 2 mom. motsvarar 12 § 2 mom. förvaltningsprocesslagen.

50 §. *Besvärstid och vissa andra bestämmelser gällande besvär.* Besvär skall anföras skriftligen. Besvaren kan inlämnas antingen till länsskatteverket eller länsrätten, även om

det sistnämnda återsänder ärendet för utlåtande. Beslut som sänts utan mottagningsbevis kunde överklagas inom fem år från början av året efter det år då de ursprungliga besluten har fattats. Enligt förslaget skall nämnda besvärstid gälla alla andra beslut än förhandsavgöranden samt fastställande av förskottsinnehållningsprocent eller förskottsbetalning.

Den möjlighet till grundbesvär som avses i 51 § 5 mom. i den gällande lagen behövs inte längre på grund av den långa besvärstiden.

51 §. *Begränsningar av besvärsrätten.* I paragrafen stadgas om de avgöranden i vilka ändring inte får sökas genom besvär. Stadgandet motsvarar i övrigt den gällande lagen utom i fråga om delning av gemensam lön. När förskottsinnehållningen eller förskottet har använts, skall ändring inte längre kunna sökas med stöd av lagen om förskottsuppbörd. Ett motsvarande stadgande ingår även i den gällande lagen om förskottsuppbörd.

52 §. *Behandling av besvär och deras inverkan på etthängigt ärende.* Paragrafen motsvarar 52 § 1 och 2 mom. i den gällande lagen. Dessutom stadgas att länsskatteverkets beslut skall iaktas oavsett besvär till dess beslutet på besvaren har delgivits. Ett beslut av en besvärinstans vilket gäller förskottsuppbördsregistrering skall på samma sätt som för närvarande iaktas först när betalaren har fått del av beslutet. På motsvarande sätt tillämpas ett beslut som har meddelats på besvär över ett förhandsavgörande först när betalaren har fått del av beslutet.

53 §. *Besvär till högsta förvaltningsdomstolen.* Paragrafen motsvarar 53 § i den gällande lagen. I detta fall skall besvärstiden till den högsta rättsinstansen vara 60 dagar, dvs. längre än den besvärstid på 30 dagar som stadgas i förvaltningsprocesslagen. För fortsatta besvär krävs längre tid bl.a. därför att begäran om besvärstillstånd och uppsättandet av besvärsskriften i skatteärenden ofta kräver omfattande utredningar och sakkunnighjälp.

7 kap. Straffstadganden

54 och 55 §§. *Lagstridigt undvikande av förskottsuppbörds skyldighet. Skatteförseelse och förskottsuppbördsförseelse.* Paragrafernas innehåll motsvarar den gällande lagstiftningen.

8 kap. Lättnad och uppskov

56—57 §§. *Skattelättnad. Skatteuppskov.* Paragrafernas innehåll motsvarar 28, 49 och 49 a §§ i den gällande lagen. Liksom för närvarande skall befrielse inte kunna beviljas från obetald förskottsinnehållning. Om förskottsinnehållning inte har verkställts skall befrielse däremot kunna beviljas från motsvarande belopp. Befrielse skall alltid kunna beviljas från skattetillägg, skatteförhöjning och andra dröjsmålspåföljder när förutsättningar därtill föreligger.

9 kap. Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

58 och 59 §§. *Ikraftträdande. Tillämpning.* Avsikten är att lagen skall träda i kraft vid ingången av 1997. T.ex. de föreslagna nya övervaknings- och årsdeklarationerna skall lämnas första gången för betalningar som gjorts 1997. Vissa förfaranden som ansluter sig till förskottsuppbörden 1996 fortsätter i enlighet med den nuvarande lagen också efter att denna lag har trätt i kraft. Därvid tillämpas de stadganden som gällde 1996. Stadgandena i den lag som föreslås bli upphävd tillämpas således på arbetsgivarens deklARATIONSSKYLDIGHET i fråga om förskottsuppbörden 1996. Förskottsinnehållningsbevis skall ges och fogas till skattedeklarationen för 1996 och 1997 i enlighet med stadgandena i den lag om förskottsuppbörd som föreslås bli upphävd.

När arbetsgivaren för närvarande försummar att verkställa förskottsinnehållning och av denna orsak debiteras ett belopp som motsvarar den icke verkställda förskottsinnehållningen, upphävs debiteringen på ansökan av arbetsgivaren. Förutsättningen är i allmänhet att arbetstagaren har betalat motsvarande skatt. Upphävande av debitering på tjänstens vägnar enligt 39 § i förslaget skall gälla debiteringar som görs från och med 1998.

Skatteförhöjning som uppgår till ett visst belopp och som följer av försummad deklARATIONSSKYLDIGHET kan debiteras först på grundval av försummelser som har skett efter att lagen har trätt i kraft.

Rättelseyrkande enligt 48 § skall framställas även när ändring söks i ett beslut som har fattats innan denna lag har trätt i kraft. Om beslut redan har meddelats på rättelseyrkandet eller besvären, skall rättelseyrkande

dock inte framställas.

60 §. *Övergångsstadgande gällande uppgifters offentlighet, hemlighållande och utlämnande.* Finansministeriet håller på att utarbeta en regeringsproposition med förslag till lagstiftning om beskattningsuppgifters och handlingars offentlighet. Avsikten är att lagen skall innehålla stadganden om bl.a. förskottsuppbördsregistrets offentlighet, information om och publicering av uppgifter om vilka som avförts ur registret, utlämnandet av uppgifter för verkställande av förskottsinnehållning samt om tystnadsplikt och om straff för brott mot tystnadsplikten. Dessa stadganden ingår inte i den lag om förskottsuppbörd som nu föreslås, utan en särskild proposition gällande dem kommer att avlätas senare till riksdagen. Propositionen ansluter sig till den reform av lagstiftningen om offentlighet för och hemlighållande av myndigheternas verksamhet som håller på att utarbetas vid justitieministeriet. Av denna orsak är det fortfarande nödvändigt att tillämpa de nämnda stadgandena, som ingår i den lag som föreslås bli upphävd, till utgången av 1997.

1.2. Lag om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift

1, 2 och 3 §§. Det föreslås att hänvisningarna till den gällande lagen om förskottsuppbörd ändras så att de motsvarar den nya lagen om förskottsuppbörd. Det föreslås att socialskyddsavgiften avrundas till jämna mark på samma sätt som förskottsinnehållningen. Eftersom indelningen i registrerade och oregistrerade arbetsgivare slopas är varje arbetsgivare skyldig att betala arbetsgivares socialskyddsavgift. Av samma orsak föreslås 3 § 1 mom. bli upphävt såsom onödigt.

5 §. Paragrafens 1 mom. förenklas så att det motsvarar den föreslagna lagen om förskottsuppbörd. Om förskottsinnehållning inte verkställs eller debiteras, uppkommer inte heller skyldighet att betala socialskyddsavgift. Det föreslås att om tidpunkten för verkställande av förskottsinnehållning på naturaförmån stadgas i förordningen om förskottsuppbörd. I 5 mom. föreslås endast ett hänvisningsstadgande gällande saken. Avsikten är att socialskyddsavgiften skall betalas samtidigt med verkställd förskottsinnehållning på naturaförmåner. Paragrafens 6 mom. upphävs såsom onödigt.

7 §. Paragrafen upphävs såsom onödigt.

8 §. Det föreslås att hänvisningen till den gällande lagen om förskottsuppbörd uppdateras.

12 §. Det föreslås att hänvisningen till den gällande lagen om förskottsuppbörd uppdateras. De uppgifter om arbetsgivaren som avses i det nuvarande 2 mom. fås av arbetstagaren med stöd av lagen om beskattningsförfarande och lagen om förskottsuppbörd. Därför föreslås momentet bli slopat såsom onödigt.

13 §. Enligt det föreslagna 1 mom. återfår arbetsgivaren på ansökan socialskyddsavgift som han har betalt till ett för stort belopp. Ansökan skall göras inom den tid som stadgas för återbäring av förskottsinnehållning. För närvarande finns i lagen ingen tidsfrist.

Samtidigt föreslås det nuvarande 2 mom. bli uppdaterat.

17 §. Det föreslås att till 1 mom. fogas en hänvisning till motsvarande stadganden om ändringssökande i lagen om förskottsuppbörd. Också beträffande arbetsgivares socialskyddsavgift skall rättelseyrkande framställas innan besvär anförs.

Ikraftträdelsestadgande. Avsikten är att lagen skall träda i kraft och tillämpas fr.o.m. ingången av 1997. Om ändring söks i ett beslut som fattats innan lagen trätt i kraft, skall rättelse i beslutet först yrkas.

1.3. Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet

1 §. I 1 mom. slopas omnämmandet om betalning av kommunalskatt såsom onödigt. Eftersom kommunalbeskattningen av sidoarv och gåva har frångåtts fr.o.m. ingången av 1996 har begränsat skattskyldiga inte längre sådan inkomst som skall beskattas vid kommunalbeskattningen. Källskatten betalas således alltid till staten.

3 §. Hänvisningen till 5 § lagen om förskottsuppbörd i 1 mom. ändras till en allmän hänvisning som gäller inkomst som är underkastad förskottsinnehållning. Samtidigt uppdateras den hänvisning som gäller beskattningslagen.

4 §. Hänvisningen till den gällande lagen om förskottsuppbörd i 1 mom. ändras till en hänvisning till den föreslagna lagen. Naturförmåner värderas inte längre skilt för förskottsuppbörden. De fastställs årligen på förhand. Det föreslås att i paragrafen slopas stadgandena om ersättningar för arbete, ef-

tersom dylika ersättningar enligt lagen om förskottsuppbörd inte betraktas som lön. Begränsat skattskyldiga införs inte i förskottsuppbörsregistret. Därför föreslås att på ersättningar för arbete skall betalas källskatt. I de flesta fallen bor uppdragsgivaren någon annanstans än i Finland.

6 §. Det föreslås att stadgandet om beskattning av utländska studerande och praktikanter ses över så, att den tid för vilken det i lagen fastställda beloppet av inkomsten inte omfattas av källbeskattningen förlängs från nuvarande 100 dagar till 6 månader.

7 §. Hänvisningen till 5 § i den gällande lagen om förskottsuppbörd ändras till en hänvisning som gäller en betalning som är underkastad förskottsinnehållning. Skyldigheten att betala källskatt utvidgas då på samma sätt som skyldigheten att verkställa förskottsinnehållning. I praktiken ändras den nuvarande situationen inte nämnvärt, utom i fråga om inkomst av virkesförsäljning. Källskatten föreslås vara 18 %, vilket motsvarar storleken av den förskottsinnehållning som verkställs på inkomst av virkesförsäljning.

8 §. I 1 mom. stadgas om tillämpning av stadgandena i lagen om förskottsuppbörd på frågor som gäller källskatt. Det föreslås att till momentet fogas omnämmanden om betalning och övervakning av källskatt och om deklarationsskyldighet samt om avdrag av källskatt som har betalats till ett för stort belopp. Enligt det föreslagna 2 mom. skall årsdeklaration lämnas in också över betalningar till begränsat skattskyldiga, på samma sätt som förutsätts i lagen om förskottsuppbörd.

10 a §. I källskattelagen finns inget stadgande som skulle berättiga till överföring av medel som influtit som källskatt i Finland till ett annat nordiskt land med stöd av ett avtal om uppbörd och överföring av skatt som ingåtts mellan dessa länder. Det föreslagna stadgandet möjliggör överföring av medel som influtit i källskatt med stöd av ett ovan nämnt avtal. Om förfarandet stadgas i 26 a § lagen om skatteuppbörd.

11 §. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. enligt vilket källskatt som överförs till en främmande stat inte återbärs till den skattskyldige.

19 §. Paragrafen om uttaxeringen per skatöre i kommunen upphävs såsom onödig.

20 §. I paragrafen stadgas om skyldighet för begränsat skattskyldiga som inleder förvärvsverksamhet att hos skattemyndigheten

göra anmälan därom och ställa godtagbar säkerhet. Sådan säkerhet krävs inte längre av näringsidkare. Också bestämmelsen om anmälnings skyldighet har blivit onödig. Omnämmandet i paragrafen om möjligheten att genom förordning stadga om skyldighet för vissa myndigheter att lämna uppgifter är med beaktande av stadgandena i lagen om beskattningsförfarande onödigt. Paragrafen föreslås därför bli upphävd.

21 §. Hänvisningen till 12 § i paragrafens 1 mom. ersätts med en hänvisning till 12 a §.

24 §. Kraven när det gäller utbyte av information mellan stater har ökat. Om en begränsat skattskyldig inkomsttagare måste erhållas tillräckliga identifieringsuppgifter så att de kan lämnas till skattemyndigheterna i en annan stat i enlighet med de avtal som Finland ingått. Den som gör en betalning skall åläggas att skaffa dessa uppgifter. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. som gäller detta.

Ikraftträdelsestadgande. Avsikten är att lagen skall träda i kraft fr.o.m. ingången av 1997.

1.4. Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd

4 a §. I paragrafen föreslås stadgat om de uppgifter av teknisk natur som skall lämnas i samband med betalningen av skatt. Sådana uppgifter är bl.a. koder som anger skatteslaget och betalningsblankettens referensnummer. Skattestyrelsen berättigas att meddela föreskrifter om detta och om det förfarande som skall iaktas vid betalningen. Stadgandet behövs på grund av att betalningsövervakningen och de förfaringsätt som gäller betalning av sådan skatt som skall betalas på eget initiativ revideras.

4 c §. Det föreslås att till paragrafen fogas nya 5 och 6 mom. I det föreslagna 5 mom. stadgas om den tidpunkt fram till vilken skatten skall anses ha betalats på den skattskyldiges eget initiativ. Gränsdragningen behövs, eftersom betalningen används till avkortning av skatt på olika sätt beroende på om det är fråga om skatt som betalas på eget initiativ eller debiterad skatt. De medel som uppburits eller indrivits hos den som är skyldig att betala skatten används till avkortning av en skattefordran i den ordning som stadgas i 1 mom. Skatt som betalats på eget initiativ används enligt det föreslagna 6

mom. först till betalning av kapitalet och därefter till betalning av skattetillägg som påförs på grund av försening.

Om ett datameddelande i giroblanketten är bristfälligt eller felaktigt, redovisas skatt som skall betalas på eget initiativ först till skattetagarna i den ordning som föreslås i 6 mom. Flera skatter som skall betalas på eget initiativ kan betalas samtidigt. Koderna för skatteslagen kan då saknas i giroblanketten. De har kunnat antecknas eller registreras fel. En betalning kan vara alltför stor eller liten i förhållande till det deklarerade beloppet. Det föreslagna stadgandet hänför sig till revideringen av betalningsövervakningen och är nödvändigt av redovisningstekniska skäl. Redovisningen korrigeras när länsskatteverket får tillgång till de korrekta uppgifterna.

9 a §. Med stöd av lagen om beskattningsförfarande uppbärs på kvarskatt fr.o.m. skatteåret 1996 ränta på kvarskatt. Förskott som influtit i utlandet jämföras med förskott som influtit i Finland. Kvittning enligt den gällande paragrafen skulle leda till uppbörd av ränta i strid med syftet enligt det ingångna avtalet. Därför föreslås paragrafen bli ändrad så att räntor som svarar mot medel som erhållits i utlandet vid denna kvittning inte uppbärs och att de inte heller uppbärs senare i samband med någon annan betalning.

26 a §. I 4 momentet föreslås en del mindre ändringar. Det föreslås att stadgandet utvidgas så att det också gäller källskatt.

28 §. I 78 § lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/93) stadgas om rätt för offentligrättsliga fordringsägare att utan hinder av någon annan lag samtycka till skuldsanering enligt den ifrågavarande lagen eller till frivillig skuldsanering som till sitt innehåll motsvarar priciperna i lagen. Om motsvarande rätt stadgas också i 97 § lagen om företagssanering (47/93). Eftersom den rätt som beviljats offentligrättsliga fordringsägare enligt de ovan nämnda lagarna endast gäller skuldsanering och företagssanering som verkställs i Finland, saknar länsskatteverket rätt att ge motsvarande samtycke i sådana fall när indrivningen av skatt i utlandet sker med stöd av ett avtal som Finland ingått med en främmande stat om handräckning i skatteärenden eller med stöd av någon annan författning. Stadgandet behövs för förenhetligande av indrivningsåtgärderna. Det föreslås att ett villkor för att samtycke kan ges skall vara skatterna i den stat som ger handräckning enligt lagstiftningen i den

staten kan omfattas av skuldsanering eller frivillig skuldsanering.

Ikraftträdelsestadgande. Avsikten är att lagen skall träda i kraft fr.o.m. ingången av 1997.

1.5. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande

7 §. *Skyldighet att lämna in skattedeklaration eller annan deklaration.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. som gäller förfarandet med skatteförslag. För närvarande finns bestämmelser om saken i 11 § skattestyrelsens beslut om deklarationsskyldighet och bostadssamfunds deklaration (1804/95). I förfarandet med skatteförslag verkställs beskattningen i stor utsträckning på basis av uppgifter som erhållits av någon annan än den skattskyldige själv. Uppgifterna fås direkt av den som gör en betalning eller av betalningsmottagaren. I stället för en förhandsfylld skattedeklaration sänds till den skattskyldige ett färdigt skatteförslag, av vilket framgår resultatet av beskattningen. Om uppgifterna i förslaget är korrekta, behöver den skattskyldige inte lämna in någon skattedeklaration. Det föreslås att i 10 § stadgas om komplettering av skatteförslaget.

10 §. *Innehållet i en skattedeklaration eller annan deklaration.* Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. Det kompletterar det föreslagna stadgandet i 7 § 2 mom. Enligt förslaget ankommer det på den skattskyldige att kontrollera skatteförslaget och göra behövliga ändringar. Trots att uppgifterna för förslaget erhålls genom direktöverföring av betalare och andra överlåtare, är det den skattskyldige som ansvarar för att de är riktiga, på samma sätt som vid lämnandet av en skattedeklaration.

16 §. *Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3—6 mom. blir nya 4—7 mom. Enligt förslaget åläggs arbetsgivaren att tillställa skatteförvaltningen uppgifter om de huvudsakligen lagstadgade pensions- och försäkringspremier och -avgifter som han uppbär av arbetstagarna. För närvarande är det skattestyrelsen som bestämmer om saken med stöd av fullmakten i 34 § förordningen om förskottsuppbörd.

34 §. *Förskott som räknas till godo vid beskattningen.* Förskottsinnehållningar som verkställs fr.o.m. skatteåret 1998 räknas som

betalning av skatt på basis av en årsdeklaration enligt 33 § lagen om förskottsuppbörd, som lämnas in till länsskatteverket före utgången av januari följande år. Den skattskyldige måste kunna räkna sig den verkställda förskottsinnehållningen till godo även om årsdeklaration inte har inlämnats eller om förskottsinnehållningen har deklarerats felaktigt i den. Därför föreslås att ett stadgande om saken fogas till paragrafen. För att den skattskyldige skall få räkna sig innehållningen till godo förutsätts att en tillförlitlig utredning lämnas.

34 a §. *Obetald förskottsinnehållning.* Det föreslås att till paragrafen fogas en ny 34 a §. Enligt förslaget behöver obetald förskottsinnehållning inte användas till betalning av den skattskyldiges skatter även om innehållningen har deklarerats i årsdeklarationen. På detta sätt kan förfaras, om det är uppenbart att mottagaren har varit medveten om att innehållningen lämnats obetald och mottagarens och den innehållningsskyldiges gemensamma strävan har varit att undgå skatt. Detta kan vara uppenbart t.ex. om det råder intressegemenskap mellan betalaren och mottagaren. Enligt förslaget kan mottagarens beskattning genom efterbeskattning rättas till hans nackdel, om missbruket uppdragas först efter att beskattning verkställts. Så förfars dock inte om förskottsinnehållningen blir obetald t.ex. på grund av att arbetsgivaren är oförmögen att göra en betalning. Länsskatteverket skall underrättas om detta genom övervakningsdeklarationen.

92 §. *Rättegångskostnader.* Det föreslås att på ersättning för rättegångskostnader skall tillämpas förvaltningsprocesslagen. Nämnda lag träder i kraft den 1 december 1996.

95 §. *Lagens ikraftträdande.* Det föreslås att de stadganden om offentlighet för och hemlighållande av beskattningsuppgifter, lämnande av uppgifter och brott mot tystnadsplikten som finns i beskattningslagen skall tillämpas till utgången av 1997. Giltighetstiden för nämnda stadganden föreslås således bli förlängd med ett år. Detta är nödvändigt eftersom en separat proposition gällande saken först senare kan avlåtats till riksdagen. För frågan redogörs ovan vid 60 § lagen om förskottsuppbörd.

Ikraftträdelsestadgande. Avsikten är att lagen skall träda i kraft fr.o.m. ingången av 1997. Förskottsinnehållningen för 1996 och 1997 räknas vid verkställandet av beskattningen för dessa år till godo antingen på

basis av förskotts innehållningsbevis eller på det sätt som avses i 34 § i denna lag, dvs. i praktiken på basis av årsdeklaration. Lagens 34 a § tillämpas första gången på förskottsinnehållning som lämnats obetald 1997.

1.6. Lag om ändring av mervärdesskattelagen

158 §. I 158 § i den gällande mervärdesskattelagen finns stadganden om länsskatteverkets regionala behörighet, som bestäms på basis av den skattskyldiges hemkommun. Den skattskyldiges hemkommun kan t.ex. på grund av flyttning ändras under kalenderåret. Till 1 mom. fogas en precisering som motsvarar nuvarande praxis och enligt vilken det länsskatteverk som tidigare var behörigt skall vara behörigt i frågor som gäller den skattskyldige till kalenderårets utgång.

Länsskatteverken kan komma överens om behörigheten med avvikelse från vad som stadgas i 1 mom., om det är nödvändigt av orsaker som hänför sig till betalningsövervakningen. T.ex. om en skattskyldig flyttar till ett annat länsskatteverks område, har det nya länsskatteverket inte genast efter flyttningen nödvändiga uppgifter om den skattskyldige. Den skattskyldige skall underrättas om saken. Med stöd av 13 § lagen om skatteförvaltningen kan skattestyrelsen i de fall som avses i paragrafen förordna att något annat länsskatteverk än det som enligt lagen är behörigt i frågan skall vara behörigt länsskatteverk vid beskattningen. Skattestyrelsens förordnande kan gälla storföretag eller andra sådana skattskyldiga vilkas beskattning förutsätter särskild sakkunskap. Om det med stöd av 13 § lagen om skatteförvaltningen har förordnats att beskattningen skall verkställas någon annanstans än i det län där den skattskyldige är hemma, kan förordnandet gälla också mervärdesbeskattningen, varvid länsskatteverken inte kan komma överens om behörigheten på annat sätt. Förslaget motsvarar den föreslagna ändringen i lagen om förskottsuppbörd. Med stöd av vad som sagts ovan fogas till paragrafen ett nytt 2 mom. gällande detta. Paragrafens nuvarande 2 mom. blir 3 mom.

161 §. Till 1 mom. fogas en precisering som motsvarar gällande praxis och enligt vilken länsskatteverket utan dröjsmål skall underrättas om ändringar i uppgifterna i anmälan om inledande av verksamhet.

162 a §. I 162 a § i den gällande mervär-

desskattelagen finns stadganden om den årsdeklaration som har lämnats av skattskyldiga vilkas deklara-tions- och betalningsperiod är en kalendermånad. I årsdeklarationen anges den skatt som skall betalas för inhemska försäljningar specificerade per skattesats.

Eftersom de uppgifter som inhämtas genom årsdeklaration för 1997 och påföljande år erhålls genom den övervakningsdeklaration som gäller mervärdesskatten, föreslås att 162 a § upphävs såsom onödig.

163 §. I paragrafen slopas hänvisningen till årsdeklarationen.

164 §. I 1 mom. slopas hänvisningen till årsdeklarationen.

I 164 § 2 mom. i den gällande mervärdesskattelagen stadgas att en skattedeklaration som avges i samband med skattebetaling anses vara inlämnad när skatten har erlagts till penningrättningen. Eftersom den skattskyldige på grund av att betalnings- och övervakningsuppgifterna när det gäller mervärdesskatten lämnas separat sänder skattedeklarationen direkt till länsskatteverket, föreslås att 164 § 2 mom. upphävs.

168 §. I 1 mom. slopas hänvisningen till årsdeklarationen.

168 a §. I 1 mom. slopas hänvisningen till årsdeklarationen.

182 §. I 182 § i den gällande mervärdesskattelagen finns stadganden om skatteförhöjning. Skatteförhöjning kan påföras om en månadsbetaling har försummats och om deklara-tionsskyldigheten har försummats eller om en oriktig deklaration har lämnats in. Skatteförhöjningarna uträknas som en procentuell andel av den skatt som den skattskyldiges klandervärda beteende gäller. Den skattskyldige kan således inte påföras någon påföljd i form av skatteförhöjning, om han inte skall betala eller skulle ha betalt skatt.

Att deklara-tionsskyldigheten fullgörs inom den utsatta tiden är centralt med tanke på skattekontrollen också när betalningsskyldighet av en eller annan orsak inte föreligger. Om inlämnandet av registreringsanmälan eller övervakningsdeklaration i ett sådant fall försummas eller om en bristfällig eller oriktig deklaration lämnas in, kan skatteförhöjningen enligt förslaget debiteras i form av ett markbelopp. Denna förhöjning är beroende av prövning. Vid mindre försummelser påförs den inte. Förhöjningens maximibelopp är 100 000 mk. Detta belopp tillämpas endast i exceptionellt grova fall. Tillämp-

ningen av stadgandet förutsätter att deklaration trots bevisligen sänd uppmaning inte har lämnats in. Dessutom förutsätts att en deklaration som lämnats in har varit väsentligen bristfällig eller oriktig och att försummelsen med hänsyn till omständigheterna inte är obetydlig. Förhöjningen skall ställas i relation till de aktuella omständigheterna och försummelsens betydelse.

Skatteförhöjning som har formen av ett markbelopp kan också tillämpas i sådana fall när debiteringen, på grund av bristfälligheter beträffande deklarationsskyldigheten, måste verkställas genom uppskattning och en utredning om saken först senare tillställs länskatteverket. Debiteringen enligt uppskattning kan då också helt slopas, varvid skatten inte kan höjas. En skatteförhöjning är motiverad om en uppsätlig försummelse av deklarationsskyldigheten har försvårat verkställandet av beskattningen betydligt. Förslaget överensstämmer med den föreslagna ändringen i lagen om förskottsuppbörd.

Med stöd av vad som sagts ovan föreslås att ett stadgande om saken fogas till 182 § 4 mom. mervärdesskattelagen.

Kraftträdelsestadgande. Avsikten är att den föreslagna lagen skall träda i kraft den 1 januari 1997. Månadsdeklarationen för november och december 1996 skall fortfarande lämnas in i samband med betalningen av skatten. Årsdeklaration lämnas fortfarande in för år 1996. Sådan skatteförhöjning som har formen av ett markbelopp och som beror på försummelse av deklarationsskyldigheten kan debiteras för försummelser som skett först efter att lagen trätt i kraft.

2. Närmare stadganden

2.1. Förordningen om förskottsuppbörd

Förordningen om förskottsuppbörd finns som bilaga till denna proposition.

Avsikten är att genom förordning stadga om sådana enskilda omständigheter i samband med förfarandena om vilka inte stadgas genom lag eller meddelas bestämmelser genom skattestyrelsens beslut. De permanenta bestämmelser som ingått i skattestyrelsens beslut om sätten för och storleken av förskottsinnehållning (1806/1995) överförs till förordningen. I förordningen stadgas t.ex. om skattekort och om de allmänna sätten för verkställande av förskottsinnehållning. Genom förordning stadgas liksom i dag också

om innehållningsprocenterna för kapitalinkomster. Det föreslås att stadgandena om storleken av förskottsinnehållningen på inkomst av virkesförsäljning överförs från lagen till förordningen. Det föreslås att i förordningen stadgas om storleken av förskottsinnehållningen på ersättning för arbete eller bruksavgift som har betalats till den som inte införts i förskottsuppbörsregistret. I dag bestämmer skattestyrelsen om saken.

I förordningen stadgas om beräkning av vissa kostnader som åsamkats löntagare på grund av arbete. Om dem har hittills stadgats i skattestyrelsens beslut (1385/1990).

Den 23:e i månaden är i dag betalningsdag för skatt som debiterats vid förskottsbetalning. Om detta stadgas liksom hittills genom förordning. Genom förordning stadgas dessutom om när länskatteverket senast skall fatta beslut om debitering.

Detaljerade stadganden om lönebokföringen och om lönekort och lönelista i samband med den ingår på nuvarande sätt i förordningen. Skattestyrelsen bestämmer dock om anteckningsskyldigheten för arbetsgivare som betalar ut lön tillfälligt.

Av orsaker som hänför sig till betalningsövervakningen föreslås att stadgandet om den dag då förskottsinnehållningen skall betalas överförs från lagen till förordningen. Avsikten är att den sista dagen för betalning av förskottsinnehållningen också framöver skall vara den 10:e dagen i kalendermånaden, och att övervakningsdeklaration skall lämnas in senast den 15:e dagen i kalendermånaden. I skattestyrelsens beslut (704/1983) bestäms i dag om markbeloppet för att det skall vara fråga om en sådan mindre försummelse som är en förutsättning för att debitering inte skall verkställas. Det föreslås nu att om saken stadgas genom förordning.

Avsikten är att förordningen skall träda i kraft samtidigt som den nya lagen om förskottsuppbörd, dvs. fr.o.m. ingången av 1997. Det föreslås att i den tas in ett övergångsstadgande enligt vilket de nuvarande stadgandena om månads- och årsdeklarationer skall tillämpas på deklarationer som avges för 1996. Innehållningsbevis utfärdas fortfarande för betalningar som görs för 1997 och förskottsinnehållningar som verkställts på dem.

Debiteringen enligt 39 § i den föreslagna lagen om förskottsuppbörd slopas i de fall som avses i lagrummet på tjänstens vägnar.

I praktiken är detta möjligt endast i fråga om debitering som verkställs först 1998 eller senare. Debitering som skett före början av 1998 kan slopas endast på ansökan. Om innehållet i ansökan stadgas i förordningens ikraftträdelsestadgande.

2.2. Skattestyrelsens beslut om befrielse från skyldighet att verkställa förskotts- uppbörd

I beslutet bestäms om vissa betalningar för vilka skyldighet att verkställa förskottsinnehållning inte gäller. Då olika betalningar som en fysisk person erlagt har på basis av föreslagna stadganden i lagen om förordningen om förskottsuppbörd befriats upp till 8 000 mk om året från skyldigheten att

verkställa förskottsinnehållning, är det onödigt att bestämma att olika enskilda ersättningar lämnas utanför skyldigheten att verkställa förskottsinnehållning. I praktiken verkställs förskottsinnehållning således inte t.ex. på hushållens räntor som är mindre än 8 000 mk. Ersättningar som offentligrättsliga samfund, liksom kommuner, betalt skulle omfattas av skyldigheten att verkställa förskottsinnehållning, om betalarna är skattepliktiga.

3. Ikraftträdande

Avsikten är att lagarna genom vissa övergångsstadganden skall träda i kraft fr.o.m. ingången av 1997.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Lagens tillämpningsområde

Förskottsuppbörd verkställs för betalning av de skatter och avgifter som enligt vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) skall betalas till staten, kommunerna, församlingarna och folkpensionsanstalten på grundval av den skattepliktiga inkomsten enligt inkomstskattelagen (1535/1992) och den skattepliktiga förmögenheten enligt förmögenhetsskattelagen (1537/1992).

Vid förskottsuppbördsförfarandet iakttas dessutom vad som på annat ställe i lagstiftningen stadgas om förskottsuppbörd. Förskottsinnehållning och förskott som räknas till godo vid beskattningen anses som betalning av skatteårets skatt så som stadgas i lagen om beskattningsförfarande, lagen om skatteuppbörd (611/1978) och lagen om gottgörelse för bolagsskatt (1232/1988).

2 §

Verkställande av förskottsuppbörd

Förskottsuppbörden verkställs i form av förskottsinnehållning. Om så stadgas i denna lag eller om skattestyrelsen så bestämmer med stöd av denna lag, verkställs förskottsuppbörden i form av förskottsbetalning.

Den skattskyldige kan på eget initiativ komplettera verkställd förskottsuppbörd genom att betala komplettering av förskott så som stadgas om detta i lagen om beskattningsförfarande.

3 §

Kravet på motsvarighet

Om något annat inte följer av 4 §, skall förskottsinnehållningens belopp så noggrant som möjligt motsvara det sammanlagda belopp av skatter och avgifter som den skattskyldige, enligt den lag om skatteskalorna som gäller för skatteåret och enligt de övriga skattegrunderna för skatteåret, skall betala

för sin inkomst som är underkastad förskotts innehållning. Vid förskottsbetalning påförs den skattskyldige ett belopp som så noggrant som möjligt motsvarar det sammanlagda belopp av skatter och avgifter som den skattskyldige enligt de skattegrunder som skall tillämpas under skatteåret skall betala för sina inkomster och sin förmögenhet, minskat med det belopp som beräknas inflyta i form av förskotts innehållning och gottgörelse för bolagsskatt.

Om skatten inte påförs den skattskyldige vid förskottsbetalningen på grund av att dess belopp är så ringa, kan den dock beaktas i den skattskyldiges förskotts innehållning.

4 §

Undantag från kravet på motsvarighet

Förskotts innehållning kan, med de ändringar som skattestyrelsen bestämmer, från ingången av skatteåret högst till utgången av mars verkställas enligt de skattegrunder som fastställts för det föregående året, om skattestyrelsen av särskilda skäl så bestämmer. Verkningarna av att föregående skatteårs innehållningsgrunder tillämpas beaktas schematiskt när beräkningsgrunderna för förskottsuppbörden under skatteåret bestäms.

Direkta kostnader som hänförs till sådana ersättningar för arbete och bruksavgifter som avses i 25 § 1 mom. för den som inte har införts i förskottsuppbörsregistret beaktas schematiskt. Komplettering av förskott beaktas inte vid fastställande eller ändring av grunderna för den skattskyldiges förskotts innehållning eller av det belopp som debiteras som förskott.

5 §

Närmare stadganden

Genom förordning utfärdas närmare stadganden om det sätt på vilket förskotts innehållning verkställs samt om vissa förfaranden i anslutning till förskottsbetalning. Genom förordning stadgas också om storleken av förskotts innehållningen på kapitalinkomst och inkomst av virkesförsäljning samt om hur förskotts innehållning verkställs i fråga om ersättningar för arbete och bruksavgifter till den som inte är införd i förskottsuppbörsregistret. Genom förordning utfärdas likaså närmare stadganden om förfarandet i

anslutning till betalningsövervakningen, om lönebokföringen samt om en sådan obetydlig försummelse som avses i 39 §. Dessutom utfärdas genom förordning närmare stadganden i enlighet med vad som stadgas särskilt nedan i denna lag.

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas också till övriga delar genom förordning.

6 §

Skattestyrelsens behörighet

Skattestyrelsen bestämmer om beräkningsgrunderna för förskotts innehållningen och förskottsbetalningen enligt vad som stadgas i 3 och 4 §§ samt om det närmare innehållet i betalarens deklareringskyldighet och det sätt på vilket denna skyldighet skall fullgöras, till den del om detta inte stadgas i denna lag, på annat ställe i lagstiftningen eller i förordning.

Skattestyrelsen bestämmer också om

1) innehållet i lönebokföringen och anteckningskyldigheten, till den del det inte stadgas om detta, samt

2) uppdelning av förskottsbetalningen på rater.

Skattestyrelsen kan förutom i enskilda fall dessutom bestämma om

1) det sätt på vilket förskottsuppbörden skall verkställas, om det inte stadgas om detta,

2) förskotts innehållningsprocenten eller det sätt på vilket den fastställs, om det inte i enlighet med 5 § stadgas genom förordning om detta,

3) den som är skyldig att verkställa förskotts innehållning, om en sådan ställföreträdande betalare som avses i 9 § svarar för betalningen, och

4) begränsning av skyldigheten att verkställa förskottsuppbörden och om befrielse från den av särskilda skäl.

Skattestyrelsen meddelar vid behov anvisningar samt närmare bestämmelser om tillämpningen av denna lag och av förordningen om förskottsuppbörd .

7 §

Lämnande av uppgifter till skatteförvaltningen

För beräkning av innehållningsprocenten

skall den som gör en betalning som är underkastad förskottsinnehållning tillställa skatteförvaltningen identifieringsuppgifter angående betalningen och sådana som erhåller betalning samt andra behövliga uppgifter enligt vad som närmare stadgas eller bestäms om saken. Uppgifterna kan tillställas skatteförvaltningen i form av massutlämnande enligt personregisterlagen (471/1987).

8 §

Avgiftsfrihet

Skatteförvaltningen har rätt att få uppgifterna för förskottsuppbörden avgiftsfritt i alla de fall som avses i denna lag.

2 kap.

Förskottsuppbördsförfarandet*Förskottsinnehållning*

9 §

Skyldighet att verkställa förskottsinnehållning

Den som gör en betalning är skyldig att verkställa förskottsinnehållning, om något annat inte stadgas nedan om saken eller om något annat inte bestäms med stöd av 6 §. Stadgandena om betalaren tillämpas på en ställföreträdande betalare, om det inte stadgas eller bestäms särskilt om saken.

Om i stället för betalaren dennes borgensman, fordringsägare eller någon annan betalare (*ställföreträdande betalare*) betalar ett lönetillgodohavande, annan lön eller gör en annan betalning till en arbetstagare eller någon annan mottagare, är den som gjort betalningen skyldig att verkställa förskottsinnehållning på det belopp som skall betalas, om sådan inte tidigare har verkställts. Utsökningsmyndigheten är på samma sätt skyldig att verkställa förskottsinnehållning på betalningar som görs av medel som influtit vid utmätning och ett konkursbo på betalningar som görs av egendom som tillhör boet.

Fysiska personer och dödsbon (*hushåll*) är inte skyldiga att verkställa förskottsinnehållning på betalningar som under kalenderåret har gjorts till samma mottagare, om betalningarnas belopp inte överstiger ett belopp om vilket stadgas genom förordning eller

om betalningen inte hänförs till närings- eller annan förvärvsverksamhet som betalaren bedriver.

Kreditinstitut och finansiella institut, andra som bedriver yrkesmässig handel med eller förmedling av värdepapper samt utländska kreditinstituts filialer i Finland är skyldiga att verkställa förskottsinnehållning också på ränta eller eftermarknadsgottgörelse som de förmedlat och som omfattas av tillämpningsområdet för denna lag.

10 §

Meddelande om innehållningsprocenten

Länsskatteverket antecknar storleken av förskottsinnehållningen i procent på betalningsmottagarens skattekort eller överför uppgiften direkt till den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning. Innehållningsprocenten skall också meddelas den skattskyldige.

11 §

Verkställande av förskottsinnehållning och tidpunkten för verkställandet

Förskottsinnehållning verkställs så, att betalaren vid betalningen eller, i fråga om lön som gottskrivs någon, när betalningen införs på konto, från det penningbelopp som skall betalas drar av det belopp som beräknats enligt innehållningsprocenten.

Förskottsinnehållning verkställs inte så att dess belopp är större än det penningbelopp som skall betalas. Om förskottsinnehållningen i fråga om naturaförmåner stadgas genom förordning.

12 §

Betalning av innehållna belopp

Den som gör en betalning skall betala de innehållna medlen till länsskatteverket senast den i förordningen om förskottsuppbörd stadgade dagen i kalendermånaden efter den då innehållningen verkställdes. Belopp som innehållits på sjoarbetsinkomst som avses i 74 § inkomstskattelagen skall betalas senast motsvarande dag i den andra kalendermånaden efter den då innehållningen verkställdes.

Kommunerna, församlingarna och folkpensionsanstalten betalar de innehållna medlen

så att de dras av från de belopp som enligt lagen om skatteuppbörd skall redovisas till dessa skattetagare under månaden efter den då innehållningen verkställdes. Anmälan om det belopp som skall dras av skall göras till länskatteverket senast de dagar som nämns i 1 mom.

Sättet och tidpunkten för betalning av de belopp som innehållits av staten och dess inrättningar fastställs av vederbörande ministerium.

Vederbörande ministerium kan ge sitt tillstånd till att de innehållna beloppen betalas senare än vad som stadgas i 1 och 2 mom., om innehållningarna på grund av hinder som inte beror på betalarna inte kan betalas inom utsatt tid. Ministeriet kan bestämma att ränta skall betalas för den förlängda betalningstiden.

13 §

Lön

Med lön avses

1) varje slag av lön, arvode, förmån och ersättning som fås i arbets- eller tjänsteförhållande,

2) mötesarvode, personligt föreläsning- eller föredragsarvode, arvode för medlemskap i förvaltningsorgan, verkställande direktörs arvode, lön som lyfts av en bolagsman i ett öppet bolag eller ett kommanditbolag samt ersättning för förtroendeuppdrag.

När det övervägs om en ersättning har erhållits i arbetsförhållande beaktas inte sådana omständigheter som står utanför avtalsförhållandet mellan den som låter utföra arbetet och den som utför det och som inte kan iaktas av den som låter utföra arbetet. Sådana omständigheter kan vara till exempel antalet uppdragsgivare för den som utför arbetet och omfattningen av hans övriga verksamhet.

Till lönen hänförs naturaförmåner, som beräknas på det sätt som stadgas i inkomstskattelagen. Såsom lön anses även förmåner enligt 66—68 §§ inkomstskattelagen samt förmåner som avses i lagens 69 § till den del de inte är sedvanliga och skäligen.

14 §

Arbetsgivare

Med arbetsgivare avses den för vars räk-

ning det arbete utförs för vilket lönen betalas. Arbetsgivaren ansvarar förutom för verkställandet av förskottsinnehållningen också för betalningen av förskottsinnehållningen och av arbetsgivarens socialskyddsavgift, på det sätt som stadgas särskilt om detta. Utförs arbetet för flera arbetsgivares räkning, ansvarar de solidariskt för skyldigheterna enligt denna lag.

15 §

Poster som skall ersättas eller dras av innan förskottsinnehållning verkställs

Arbetsgivaren kan på yrkande av löntagaren ersätta löntagaren för direkta kostnader som åsamkas honom på grund av arbetet eller dra av kostnadsandelen innan förskottsinnehållningen verkställs. Som dylika kostnader kan vid verkställandet av förskottsinnehållning beaktas utgifter för arbetsredskap samt för material och förnödenheter, rese- och representationsutgifter samt andra direkta utgifter som åsamkats en löntagare för arbetets utförande.

Löntagaren skall tillstålla arbetsgivaren en utredning över ovan nämnda kostnader. Om utredningen inte kan anses tillförlitlig skall kostnaderna uppskattas i enlighet med de kostnader som uppstår under motsvarande förhållanden och i motsvarande uppgifter i allmänhet. Genom förordning kan dessutom utfärdas närmare stadganden om uppskattningen av kostnaderna.

Sådan ersättning för direkta kostnader som betalts till löntagaren betraktas inte som lön, om ersättningen inte överstiger det utredda eller uppskattade beloppet av kostnaderna.

Ovan nämnda kostnader som arbetsgivaren skall ersätta eller dra av är dock inte medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer, avgifter till arbetslöshetskassor, kostnader för resor som avses i 72 § 3 mom. inkomstskattelagen eller utgifter för anskaffning av facklitteratur.

Vad som stadgas i denna paragraf tillämpas också på betalaren och mottagaren av arvoden till idrottsmän.

16 §

Befrielse från innehållningsskyldighet för beskickningar

Främmande staters diplomatiska eller där-

med jämförbara beskickningar i Finland eller konsulat som förestås av en utsänd konsul är inte skyldiga att verkställa förskottsinnehållning.

*Ändring och återbäring av
förskottsinnehållning*

17 §

*Förhöjning av förskottsinnehållningen på
yrkande av betalningsmottagaren*

Om mottagaren av en betalning i god tid före betalningen meddelar betalaren att han önskar större förskottsinnehållning än vad hans innehållningsprocent utvisar, skall innehållningen verkställas i enlighet med yrkandet.

18 §

Fastställande av ny innehållningsprocent

Länsskatteverket kan fastställa en ny innehållningsprocent för den skattskyldige, om det är uppenbart att den inte motsvarar det sammanlagda beloppet av skatter och avgifter som skall påföras den skattskyldige för skatteåret. Också ett annat länsskatteverk än det inom vars tjänsteområde den skattskyldiges hemkommun är belägen är på yrkande av den skattskyldige behörig i frågan.

Innehållningen minskas inte om lönearbetet utförs i ett annat nordiskt land.

19 §

Rättelse av felaktig förskottsinnehållning

Den som gör en betalning får höja eller sänka belopp som innehålls vid senare betalning under samma kalenderår, om förskottsinnehållning till en del eller inte alls har verkställts eller om det belopp som innehållits har varit för stort.

Innehållningen får dock inte utan mottagarens samtycke ökas med mer än tio procent av det belopp som härvid betalas.

20 §

*Minskning av förskottsinnehållningen på
grund av arbete utomlands*

Har förskottsinnehållningen på lön för ar-

bete som utförts utomlands varit för stor, kan innehållningen minskas i enlighet med en anteckning härom i löntagarens skattekort.

21 §

Överbetalad förskottsinnehållning

Har i förskottsinnehållning betalats mer än vad som innehållits, kan betalaren dra av det överbetalda beloppet från beloppet av den innehållning som betalas för samma kalenderår.

Kan det inte förfaras på det sätt som stadgas i 1 mom., återbetalar länsskatteverket på ansökan det överbetalda beloppet till betalaren. En förutsättning för återbäringen är att anteckningarna i den årsdeklaration som avses i 33 § har korrigerats.

Ansökan skall göras inom sex år räknat från utgången av det år då det överstora beloppet har betalats.

22 §

*Återbäring av förskottsinnehållning eller
förskott till den skattskyldige*

Det länsskatteverk som verkställer den skattskyldiges beskattning skall på tjänstens vägnar eller på ansökan av den skattskyldige återbära förskottsinnehållningen eller förskott, om på inkomst eller förmögenhet för vilken skatt inte skall betalas till dessa delar har verkställts förskottsinnehållning, eller om för inkomsten eller förmögenheten vid förskottbetalningen har betalats skatt som inte har ansetts som betalning av skatt som debiterats för den skattskyldiges övriga inkomst eller förmögenhet. Förskottsinnehållningen på lön för arbete som utförts utomlands återbärs inte, under det år då innehållningen verkställts och inte heller om det är sannolikt att förskottsinnehållningen överförs till främmande stat med stöd av ett internationellt avtal.

Om förskottsinnehållningen inte har beaktats då skatten fastställdes, har den skattskyldige rätt att på ansökan återfå den.

Ansökan skall göras inom sex år räknat från utgången av det år vid vilket beskattning den förskottsinnehållning underkastade inkomsten har beskattats.

Förskottsbetalning

23 §

Verkställande av förskottsbetalning

För betalning av skatt som debiteras på grund av inkomst av näringsverksamhet, jordbruk eller annan förvärvsverksamhet, såsom uthyrningsverksamhet och vinst av egendomsöverlåtelse samt för betalning av förmögenhetsskatt verkställs förskottsbetalning, om något annat inte stadgas i denna lag eller bestäms med stöd av denna lag. Förskottsbetalning verkställs också om förskottsinnehållning inte kan verkställas, till exempel om betalaren inte är skyldig att verkställa förskottsinnehållning eller om han har befriats från innehållningsskyldigheten.

Den skattskyldige betalar den skatt som debiterats vid förskottsbetalningen, beroende på skattens belopp, i en eller flera rater senast den förfallodag om vilken stadgas genom förordning.

24 §

Fastställande, ändring och avlyftande av skatt som skall betalas vid förskottsbetalning

Det länsskatteverk som verkställer beskattningen fastställer den skatt som skall betalas vid förskottsbetalningen (*förskott*).

Länsskatteverket ändrar förskottet på tjänstens vägnar eller på yrkande av den skattskyldige, om förskottet inte har fastställts eller om det har fastställts till ett för stort eller för litet belopp.

Samfund och samfällda förmåner kan ansöka om minskning av förskottet inom fyra månader räknat från utgången av den månad då räkenskapsperioden upphör. Ansökan om minskning av förskottet skall annars göras före skatteårets utgång.

Länsskatteverket avlyfter förskottet antingen på tjänstens vägnar eller på ansökan. Förskottet kan avlyftas också efter skatteårets utgång, dock senast två månader innan beskattningen slutförs.

Om förskottet minskas till ett lägre belopp än vad som redan har betalats, skall det överbetalda förskottet utan dröjsmål återbäras.

Förskottsuppbörden vid förvärvsverksamhet

25 §

Förskottsuppbörsregistret

Den som gör en betalning skall, om mottagaren inte har införts i förskottsuppbörsregistret, verkställa förskottsinnehållning

1) på ersättning som i annan form än lön betalas för ett arbete, ett uppdrag eller en tjänst (*ersättning för arbete*),

2) på ersättning som betalas för användning av, nyttjanderätt till eller försäljning av nyttjanderätten till upphovsrätt, rätt som baserar sig på ett fotografi och industriell äganderätt såsom patent eller varumärke, eller för uppgifter om industriella, kommersiella eller vetenskapliga rön (*bruksavgift*).

Länsskatteverket inför på ansökan i förskottsuppbörsregistret den som bedriver eller sannolikt kommer att börja bedriva näringsverksamhet, jordbruk eller annan förvärvsverksamhet i fråga om vilken den betalning som erhålls inte skall betraktas som lön eller som arvode till idrottsman, om något annat inte följer av 26 § 2 och 3 mom. Länsskatteverket kan också utan ansökan införa den som bedriver ovan nämnd verksamhet i förskottsuppbörsregistret.

En begränsat skattskyldig införs inte i förskottsuppbörsregistret om han inte har ett fast driftställe i Finland.

26 §

Avförande ur registret

Länsskatteverket avför ur förskottsuppbörsregistret en registrerad som begär det. Ur registret kan den avföras som inte bedriver näringsverksamhet, jordbruk eller annan förvärvsverksamhet.

Länsskatteverket kan avföra den ur förskottsuppbörsregistret eller vägra den registrering som väsentligen försummar skattebetalningen, bokföringsskyldigheten, den deklarations- eller anteckningsskyldighet som gäller beskattningen eller sina andra skyldigheter i fråga om beskattningen.

Ur förskottsuppbörsregistret kan också avföras eller registrering vägras

1) den som på grundval av sina tidigare försummelser eller försummelser av samfund eller sammanslutningar som denne lett kan

antas väsentligen försumma sin skyldighet enligt 2 mom.,

2) ett samfund eller en sammanslutning som på grundval av tidigare försummelse av den som leder samfundet eller sammanslutningen eller tidigare försummelse av andra samfund eller sammanslutningar som denne lett kan antas väsentligen försumma sin skyldighet enligt 2 mom.

Länsskatteverket skall i god tid före den utsatta dagen underrätta den som skall avföras ur förskottsuppbörsregistret om avförandet och bereda tillfälle till att en utredning inges, om avförandet grundar sig på sådana orsaker som avses i 2 och 3 mom.

27 §

Återinförande i registret

Länsskatteverket återinför på ansökan den som avförts ur förskottsuppbörsregistret i registret efter att vederbörande har rättat till de försummelse som legat till grund för avförandet ur registret eller senast två år efter avförandet ur registret, om det inte skall anses uppenbart att försummelserna fortsätter.

28 §

Lämnande av uppgifter för registreringen

Den som är införd i förskottsuppbörsregistret och den som ansöker om registrering skall lämna länsskatteverket de uppgifter som behövs för registerföringen.

29 §

Behörigt länsskatteverk i frågor som gäller förskottsuppbörsregistrering

Det länsskatteverk inom vars tjänsteområde den som är införd i registret eller den som ansöker om registrering har sin hemkommun avgör ärenden som gäller förskottsuppbörsregistrering. Om den som är införd i registret eller den som ansöker om registrering inte har hemkommun i Finland, behandlar Nylands länsskatteverk ärendet.

3 kap.

Betalarens deklarationsskyldighet samt betalningsövervakning

30 §

Behörigt länsskatteverk

De ärenden i denna lag som berör en betalare hör till det länsskatteverks uppgifter inom vars verksamhetsområde betalaren har sin hemkommun enligt lagen om beskattningsförfarande. Om hemkommunen ändras under kalenderåret, och den nya hemkommunen finns inom ett annat länsskatteverks verksamhetsområde, är det länsskatteverk som var behörigt före flyttningen behörigt till kalenderårets utgång.

Om inte något annat följer av 13 § lagen om skatteförvaltningen (1557/1995), kan länsskatteverken komma överens om sin behörighet med avseende på betalaren med avvikelse från vad som här stadgas, om det är nödvändigt för att betalningsövervakningen skall kunna genomföras. Betalaren skall underrättas om beslutet, om det är nödvändigt med tanke på fullgörandet av deklarationsskyldigheten, för ändringssökande eller av någon annan orsak.

31 §

Arbetsgivarregister och anmälningar för registrering

Arbetsgivare och andra betalare antecknas i länsskatteverkets arbetsgivarregister.

En arbetsgivare som regelbundet betalar lön skall innan lönebetalningen inleds göra en anmälan till länsskatteverket enligt ett av skattestyrelsen fastställt formulär. Ändringar i uppgifterna skall anmälas utan dröjsmål.

32 §

Övervakningsdeklaration

En betalare skall under betalningsåret till länsskatteverket lämna in en övervakningsdeklaration enligt ett av skattestyrelsen fastställt formulär för utbetalda löner och andra betalningar samt för de förskottsinnehållningar som verkställts på dessa. Deklarationen skall lämnas kalendermånadsvis för de betalningar som gjorts under föregående ka-

lendermånad.

En arbetsgivare som betalar sjöarbetsinkomst deklarerar dock beloppet av de löner och förskottsinnehållningar som betalats under den kalendermånad som föregick föregående kalendermånad.

Den som regelbundet betalar lön eller gör andra betalningar skall också anmäla om lön inte har betalats eller en annan betalning inte har gjorts.

Om den dag då deklarationen senast skall lämnas in stadgas genom förordning.

33 §

Årsdeklaration

En betalare skall till länsskatteverket lämna in en årsdeklaration enligt ett av skattestyrelsen fastställt formulär vilken innehåller de uppgifter som nämns i 3 kap. lagen om beskattningsförfarande. Årsdeklarationen skall lämnas in senast före utgången av januari året efter betalningsåret.

En arbetsgivare som betalar sjöarbetsinkomst skall lämna in årsdeklaration före utgången av februari året efter betalningsåret.

Om arbetsgivaren har upphört med den regelbundna lönebetalningen under kalenderåret, skall årsdeklaration inlämnas inom en månad efter att arbetsgivaren har fått länskatteverkets meddelande om att han avförts ur registret.

34 §

Deklaration från den som betalar lön tillfälligt

En arbetsgivare som betalar lön tillfälligt skall lämna de uppgifter som motsvarar årsdeklarationen till länsskatteverket. Uppgifterna lämnas på det sätt som skattestyrelsen bestämmer senaste före utgången av januari året efter betalningsåret. Närmare stadganden om vem som skall betraktas som en arbetsgivare som betalar lön tillfälligt utfärdas genom förordning.

35 §

Verifikation till betalningsmottagaren

Betalaren skall ge betalningsmottagaren en verifikation för kontrollen av de löner som han betalat och andra betalningar som han

gjort till denne under kalenderåret samt av de förskottsinnehållningar som verkställts på dem. Verifikationen skall ges senast den 15 januari året efter betalningsåret, om inte skattestyrelsen bestämmer något annat. När en anställning upphör skall arbetsgivaren på löntagarens yrkande ge verifikationen utan dröjsmål.

36 §

Lönebokföring och anteckningskyldighet

En bokföringsskyldig betalare skall ha lönebokföring över betalningar enligt denna lag. Andra betalare är skyldig att föra anteckningar.

Den bokföringsskyldige skall förvara sin lönebokföring som gäller betalningar enligt denna lag på det sätt som bokföringslagen (655/1973) stadgar om förvaringen av bokföringsböcker. Anteckningarna och verifikationerna skall förvaras sex år från utgången av det år då betalningen har gjorts.

37 §

Skattegranskning och skyldighet att lämna uppgifter

Vad som i lagen om beskattningsförfarande stadgas om skattegranskning och skyldighet att lämna uppgifter gäller också förskottsuppbördsförfarandet, parterna i det samt övervakningen av förskottsuppbördsförfarandet. Dessutom skall den som gör en betalning på vilken förskottsinnehållning skall verkställas i Finland för granskning visa sin bokföring eller sina anteckningar samt allt det material, alla de tillbehör och all den egendom som kan behövas vid verkställandet av skattegranskningen, såsom det material som en betalningsmottagare har lämnat in till honom och som gäller förskottsinnehållningen. Också mottagaren av en betalning på vilken förskottsinnehållning skulle verkställas är skyldig att på uppmaning för granskning visa material som gäller förskottsinnehållningen. Vad som stadgas om den som gör en betalning på vilken förskottsinnehållning skall verkställas gäller var och en som har ovan nämnt material i sin besittning.

Om innehållet i och omfattningen av skyldigheten att lämna uppgifter och att visa upp material samt om det förfarande som skall

iakttas vid granskningen stadgas i lagen och förordningen om beskattningsförfarande.

4 kap.

Åtgärder och påföljder vid försummad förskottsinnehållningsskyldighet

38 §

Debitering

Har betalaren delvis eller helt underlåtit att verkställa förskottsinnehållning eller att betala det innehållna beloppet, skall länskatteverket debitera det belopp som inte innehållits eller inte betalats, om inte något annat följer av 39 §.

Förskottsinnehållning kan i ett fall som avses i 1 mom. debiteras till högst 40 procent.

Har förskottsinnehållning inte verkställts, skall betalaren i mån av möjlighet höras före debiteringen.

Debitering verkställs senast inom sex år efter utgången av det år då förskottsinnehållningen borde ha verkställts.

39 §

Upphävande av och avstående från debitering

Länskatteverket debiterar inte en förskottsinnehållning som inte har verkställts, om de skatter och avgifter som skall betalas på en betalning på vilken förskottsinnehållning skall verkställas har betalats eller om de inte har behövt betalas.

En förskottsinnehållning som inte har verkställts kan lämnas delvis eller helt odebiterad även av särskilda skäl, såsom när det med beaktande av omständigheterna är sannolikt att debitering inte behövs för att säkra skatten.

Om länskatteverket i fall som avses i 1 och 2 mom. redan har debiterat en förskottsinnehållning som inte har verkställts, upphävs debiteringen på tjänstens vägnar.

Betalningsskyldigheten eller debiteringen upphävs eller ansökan om upphävande skall göras inom fem år från utgången av det år då beslutet om debitering har fattats. Om skatten eller avgiften i fråga har betalats under det femte året eller senare, får ansökan dock göras inom ett år från utgången av det

år då betalningen har ägt rum.

Det är möjligt att avstå från debitering, om försummelsen är obetydlig med hänsyn till omständigheterna eller det totala beloppet.

I ränta på ett belopp som skall återbäras på grund av att betalningsskyldigheten eller debiteringen upphävts eller nedsatts betalas det belopp som avses i 11 § förordningen om skatteuppbörd från betalningsdagen till återbäringsdagen.

Betalningsskyldigheten upphävs inte beträffande ett skattetillegg som avses i 43 § eller en skatteförhöjning som avses i 44 § om inte något annat följer av särskilda skäl.

40 §

Rättelse av beslut som gäller debitering och av andra beslut

Är länskatteverkets beslut som gäller debitering eller ett annat beslut som länskatteverket fattat enligt denna lag oriktigt, rättar länskatteverket beslutet på tjänstens vägnar eller på ansökan till betalarens fördel senast inom fem år från början av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats.

Ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag eller ett fel som beror på att saken inte har undersökts till någon del kan rättas till betalarens nackdel inom två år från början av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats.

41 §

Debitering enligt uppskattning

Länskatteverket uppskattar det belopp som skall debiteras, om

1) det är uppenbart att betalaren har försummat att verkställa förskottsinnehållning och han trots uppmaning inte har lämnat länskatteverket de uppgifter som behövs för att verkställa debitering,

2) betalaren har försummat att betala en verkställd förskottsinnehållning till länskatteverket och han trots uppmaning inte har lämnat de uppgifter som behövs för debitering,

3) det är uppenbart att det belopp som betalaren har betalat till länskatteverket eller anmält för debitering är mindre än de verkställda förskottsinnehållningarna.

Länskatteverket skall bereda utbetalaren tillfälle att ge en utredning. När länskatte-

verket uppskattar det belopp som skall debiteras skall det beakta till exempel betalarens tidigare verksamhet och de ändringar som inträffat i den, verksamhetens art och omfattning, antalet löntagare samt beloppen av tidigare betalda löner och innehållningar. Om det är möjligt skall länsskatteverket jämföra betalarens verksamhet med andra som verkar inom samma bransch och i samma omständigheter.

Debitering enligt uppskattning skall verkställas inom den tid som avses i 38 §.

42 §

Rättelse av debitering enligt uppskattning

Får länsskatteverket efter att ha verkställt debitering enligt uppskattning en tillförlitlig utredning om att beloppet av förskotts innehållningarna är större än det debiterade beloppet, skall länsskatteverket debitera det bristande beloppet jämte skattetillägg och skatteförhöjningar inom den tid som nämns i 38 §.

Får länsskatteverket efter att ha verkställts debitering enligt uppskattning en tillförlitlig utredning om att beloppet av förskotts innehållningarna är mindre än det debiterade beloppet, skall länsskatteverket rätta debiteringen inom fem år från början av året efter det år då beslutet har fattats.

Länsskatteverket kan också rätta en debitering enligt uppskattning på skriftligt yrkande av betalaren, vilket skall framställas inom fem år räknat från början av kalenderåret efter debiteringen enligt uppskattning.

På ett belopp som skall återbäras på grund av rättelse av debitering enligt uppskattning betalas i ränta det belopp som avses i 11 § förordningen om skatteuppbörd från betalningsdagen till återbäringsdagen.

43 §

Skattetillägg

En betalare som har försummat att verkställa förskotts innehållning eller att betala innehållningen skall åläggas att förutom det försummade beloppet betala skattetillägg så som 3 § lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) stadgar. Skattetillägget beräknas i samband med försummelse att både verkställa förskotts innehållning och betala den från dagen efter den betalningsdag

enligt 12 § om vilken stadgas genom förordning.

Det skall bestämmas att skattetillägget skall betalas, trots att det belopp som inte hade innehållits eller betalats redan har erlagts. Det kan bestämmas att skattetillägg skall betalas även när debitering inte påförs av särskilda skäl som avses i 39 § 2 mom. Med avvikelse från 3 § lagen om skattetillägg och förseningsränta beräknas skattetillägget då till utgången av året efter det kalenderår då förskotts innehållningen borde ha verkställts.

Länsskatteverket kan av särskilda skäl beräkna skattetillägget från en senare tidpunkt än den ovan stadgade.

Om debitering inte verkställts därför att försummelsen är obetydlig, debiteras inget skattetillägg.

44 §

Skatteförhöjning

Länsskatteverket kan höja förskotts innehållningen

1) med högst 30 procent, om den innehållningsskyldige har försummat att inom föreskriven tid verkställa eller betala förskotts innehållning eller uppenbart betalat för litet i förskotts innehållning,

2) med högst 10 procent, om deklarationen eller någon annan uppgift eller handling innehåller en mindre bristfällighet och den innehållningsskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristen,

3) med högst 20 procent, om den innehållningsskyldige utan giltigt skäl har försummat att i tid lämna in deklaration eller någon annan uppgift eller handling eller har lämnat en väsentligen bristfällig deklaration, uppgift eller handling, och högst till det dubbla beloppet, om den innehållningsskyldige även efter att ha fått en uppmaning, utan godtagbart skäl helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin skyldighet,

4) till högst det dubbla beloppet, om den innehållningsskyldige av grov vårdslöshet har försummat sin deklarationsskyldighet eller lämnat en väsentligen oriktig deklaration eller annan uppgift eller handling.

Har en försummelse skett eller en oriktig deklaration, uppgift eller handling så som nämns i 1 mom. 4 punkten givits i försnillningssyfte, skall förskotts innehållningen höjs med minst 50 procent och högst till det tre-

dubbla beloppet.

Skatteförhöjning påförs förskottsinnehållningen endast till de delar som den bristfällighet som avses i 1 och 2 mom. hänför sig till.

Kan skatten inte höjas på det sätt som avses ovan, kan länskatteverket bestämma att en skatteförhöjning om högst 100 000 mark skall betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att betalaren trots en bevisligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan, övervakningsdeklaration eller årsdeklaration eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig deklaration och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Länskatteverket kan bestämma att skatteförhöjning skall betalas på grund av grov försummelse av deklarationsskyldigheten även när det har verkställt debitering genom uppskattning och på grundval av en utredning som senare tillställts det har rättat debiteringen så att debitering inte verkställs.

5 kap.

Förhandsavgörande

45 §

Ansökan om och meddelande av förhandsavgörande

Uppkommer det oklarhet om förskottsinnehållning skall verkställas eller om vad som annars skall iaktas vid verkställandet av förskottsinnehållningen, avgörs ärendet på skriftlig ansökan av betalaren eller betalningsmottagaren av det länskatteverk inom vars tjänsteområde betalarens hemkommun finns (*förhandsavgörande*). Förhandsavgörandet meddelas för viss tid, dock högst till utgången av kalenderåret efter meddelandet om avgörandet.

I ansökan skall individualiseras den fråga i vilken förhandsavgörande söks och framläggas den utredning som behövs för avgörandet av ärendet.

46 §

Iakttagande av förhandsavgörande

Förhandsavgörandet skall iaktas vid den

förskottsuppbörd för vilken det har meddelats. Detsamma gäller förhandsavgörande som har meddelats på ansökan av betalningsmottagaren, om mottagaren framlägger ett yrkande om saken till betalaren.

47 §

Behandling av ärenden som gäller förhandsavgörande

Ett ärende som gäller förhandsavgörande skall behandlas i brådskande ordning i länskatteverket, länsrätten och högsta förvaltningsdomstolen.

6 kap.

Ändringssökande

48 §

Rättelseyrkande till länskatteverket

Ändring i ett avgörande eller ett beslut som avses i denna lag får inte sökas genom besvär förrän anhållan om rättelse av avgörandet eller beslutet har gjorts hos behörigt länskatteverk. Om det är fråga om ett beslut enligt 40 och 42 §§ som gäller rättelse av debitering eller om ett förhandsavgörande som avses i 45 §, är nämnda beslut och förhandsavgöranden överklagbara utan att ny rättelse yrkas. Rättelseyrkande skall framställas senast inom fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats eller ärendet har avgjorts.

Till ett avgörande som gäller fastställande av förskottsinnehållningsprocent eller förskottsbetalning eller en annan ansökan fogas vid behov besväransvisning.

49 §

Ändringssökande hos länsrätten

En part som är missnöjd med länskatteverkets beslut på ett rättelseyrkande får söka ändring i det genom besvär hos den länsrätt till vars domkrets hans hemkommun hör. Ändring i ett förhandsavgörande som avses i 45 § söks dock hos den länsrätt till vars domkrets betalarens hemkommun hör.

Om det inte finns någon länsrätt som med stöd av 1 mom. är behörig, skall besvär anföras hos länsrätten i Nylands län.

50 §

Besvärstid och vissa andra bestämmelser gällande besvär

Besvär skall anföras skriftligen och tillställas länskatteverket eller länsrätten inom fem år från ingången av året efter det år då de beslut som föregått länsrättens beslut enligt 40 och 42 §§ samt rättelsebeslut enligt 48 § har fattats. Besvärstiden är dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av rättelsebeslutet. Beslutet anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet har lämnats in till posten, om inte annat bevisas.

Skatteombudets besvärstid är 60 dagar från det att beslutet har fattats, dock så att besvärstiden räknas från det beslut som avses i 40, 42 och 48 §§.

Besvär som gäller förhandsavgörande enligt 45 § och fastställande av förskottsinnehållningsprocent eller förskott enligt 48 § skall tillställas länskatteverket eller länsrätten inom 30 dagar efter delfäendet av beslutet. Skatteombudets besvärstid börjar från den dag då beslutet har fattats.

51 §

Begränsningar av besvärsrätten

Ändring får inte sökas genom besvär

- 1) i beslut enligt 56 och 57 §§ som gäller skattelättnad och uppskov med skatt,
- 2) i ärenden som gäller registrering av arbetsgivare,
- 3) i beslut om att förhandsavgörande inte meddelas.

Har förskottsinnehållning eller förskott som betalas vid uppbörd enligt lagen om beskattningsförfarande använts till betalning av skatt eller avgift som påförts den skattskyldige eller dennes make eller har det förordnats att förskott skall återbäras, ändras förskottsinnehållningen eller förskottet inte längre på grund av att ändring söktes enligt denna lag.

52 §

Behandling av besvär och deras inverkan på ett anhängigt ärende

Besvär över beslut som har meddelats med stöd av denna lag skall behandlas i brådskande ordning. Angående förfarandet gäller

i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om beskattningsförfarande.

Beslut som länskatteverket har fattat enligt denna lag skall iaktas oavsett rättelseyrkande eller besvär till dess beslutet på yrkandet eller besvären har delgivits. Ett beslut på rättelseyrkande eller besvär som gäller förskottsuppbördsregistrering skall tillämpas från det att betalaren har fått del av beslutet.

Ett beslut som har getts på besvär över ett förhandsavgörande enligt 45 § tillämpas inte förrän betalaren har fått del av beslutet.

53 §

Besvär till högsta förvaltningsdomstolen

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande, dock så att besvärstiden i fråga om beslut som gäller länsrättens förhandsavgörande är 30 dagar från delfäendet av beslutet.

7 kap.

Straffstadganden

54 §

Lagstridigt undvikande av förskottsuppbördsskyldighet

Om lagstridigt undvikande av förskottsuppbördsskyldighet och om försök därtill stadgas i 29 kap. 1—3 §§ strafflagen.

55 §

Skatteförseelse och förskottsuppbördsförseelse

Om skatteförseelse som riktar sig mot förskottsuppbördsskyldigheten stadgas i 29 kap. 4 § strafflagen.

Den som trots myndighetens uppmaning underlåter att på behörigt sätt fullgöra de skyldigheter som stadgas i 31—37 §§ skall för förskottsuppbördsförseelse dömas till böter.

Vid en förseelse som avses i 2 mom. får

eftergift ske i fråga om anmälan, åtal eller straff, om förseelsen är ringa och rättas till utan dröjsmål.

8 kap.

Lättnad och uppskov

56 §

Skattelättnad

Skattestyrelsen får av särskilda skäl och på de villkor som den bestämmer på ansökan bevilja befrielse

1) från ett icke innehållt belopp som en betalare har ålagts att erlagga, skattetillägg, skatteförhöjning, förseningsränta och uppskovsränta samt

2) från förseningsränta på debiterat förskott och uppskovsränta på förskott.

Skattestyrelsen får bevilja befrielse från dessa belopp också då de borde redovisas eller då de redan har redovisats till någon annan skattetagare än staten.

Länsskatteverket avgör en ansökan som avses i 1 mom. 2 punkten, då den avser ränta på högst 300 000 mark.

Finansministeriet får överta avgörandet av ett sådant principiellt viktigt ärende som avses i 1 och 3 mom. och skattestyrelsen ett sådant principiellt viktigt ärende som avses i 3 mom.

57 §

Skatteuppskov

Länsskatteverket kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov

1) med ett icke innehållt belopp som en betalare har ålagts att erlagga, skattetillägg, skatteförhöjning, förseningsränta och uppskovsränta, samt

2) med skatt som debiteras vid förskotts-betalning.

Skattestyrelsen eller finansministeriet får av särskilda skäl överta avgörandet av ett ärende.

Länsskatteverket och skattestyrelsen beviljar uppskov på villkor som finansministeriet bestämmer. Ministeriet bestämmer uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

Har ett konkursbo betalat ett lönetillgodohavande, kan skattestyrelsen på ansökan be-

vilja konkursboet uppskov med betalningen av det innehållningsbelopp som konkursboet skall betala. Uppskov beviljas på villkor som finansministeriet bestämmer.

9 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

58 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 199 .

Genom denna lag upphävs lagen den 28 november 1959 om förskottsuppbörd (418/1959) jämte senare ändringar.

59 §

Tillämpning

Stadgandena om arbetsgivarens deklara-tionskyldighet i den lag som upphävs ge-nom denna lag tillämpas 1997 på 1996 års förskottsuppbörd. Den upphävda lagens stad-ganden om utgivande av förskottsinnehål-ningsbevis och fogande av det till skattede-klarationen tillämpas vid beskattningarna för 1996 och 1997.

Lagens 39 § 3 mom. tillämpas första gången på de debiteringsbeslut som fattas 1998. På grundval av ett tidigare motsvaran-de beslut återbärs förskottsinnehållning vid behov på ansökan.

Den skatteförhöjning i mark som avses i 44 § 4 mom. kan påföras med anledning av en försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN som inträffat efter att lagen trätt i kraft.

Rättelseyrkande enligt 48 § skall framstäl-las även när ändring söks i ett beslut som har fattats före ikraftträdandet. Rättelseyr-kande skall dock inte framställas, om ett beslut redan har meddelats på rättelseyrkan-det eller besvären.

Lagens 56 § tillämpas även på dröjsmåls-ränta och restavgift som avses i lagen om dröjsmålsränta och restavgift.

Om det i någon annan lagstiftning hänvisas till stadgandena i lagen om förskottsupp-börd, avses därmed efter att denna lag trätt i kraft motsvarande stadganden som ingår i denna lag eller som har utfärdats med stöd av den.

60 §

Övergångsstadgande gällande uppgifters offentlighet, hemlighållande och utlämnande

Stadgandena i 6 a och 6 b §§ lagen om förskottsuppbörd, som upphävs genom denna lag, om förskottsuppbördsregistrets of-

fentlighet samt om information om och publicering av uppgifter om att någon avförts ur registret tillämpas till utgången av 1997. Stadgandena i 13 § i den upphävda lagen om utlämnande av uppgifter för verkställande av förskottsinnehållning samt stadgandena i 61 § om tystnadsplikt och om straff för brott mot tystnadsplikten tillämpas likaså till utgången av 1997.

2.

Lag**om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) 1 § 3 mom., 5 § 6 mom. och 7 §,

dessa lagrum sådana de lyder, 1 § 3 mom. och 7 § i lag av den 11 augusti 1978 (613/1978) och 5 § 6 mom. i lag av den 29 december 1989 (1347/1989), samt

ändras 1 § 4 mom., 2 och 3 §§, 5 § 1 och 5 mom., 8 §, 12 §, 13 § 1 och 2 mom. samt 17 § 1 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 1 § 4 mom. i lag av den 9 maj 1969 (283/1969), 2 § i lag av den 7 oktober 1994 (868/1994), 3 § ändrad genom nämnda lag av den 11 augusti 1978 och genom lag av den 17 juni 1977 (466/1977), 5 § 1 mom. i lag av den 7 april 1989 (316/1989), 5 § 5 mom. i nämnda lag av den 29 december 1989, 8 § och 17 § 1 mom. i lag av den 18 december 1995 (1569/1995), 12 § ändrad genom nämnda lag av den 11 augusti 1978 och delvis ändrad genom nämnda lag av den 18 december 1995 samt 13 § 1 och 2 mom. i lag av den 26 juni 1981 (485/1981), som följer:

1 §

Betalas ett lönetillgodohavande på det sätt som stadgas i 9 § 2 mom. lagen om förskottsuppbörd (/1996), är arbetsgivaren skyldig att betala även arbetsgivares socialskyddsavgift.

2 §

Med lön avses i denna lag lön enligt 13 § lagen om förskottsuppbörd samt lön enligt 2 § lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken och Nordiska projektexportfonden (562/1976), varvid i fråga om kostnaderna för utförandet av arbetet skall beaktas 15 § lagen om förskottsuppbörd. Naturaförmåner som hör till lönen beräknas så som stadgas i inkomstskattelagen (1535/1992). Med lön avses även lön enligt 4 § lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet

(627/1978) och sådan ersättning genom personlig verksamhet av artist som avses i 3 § i nämnda lag.

Med arbetsgivare avses i denna lag arbetsgivare enligt 14 § lagen om förskottsuppbörd, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden samt den som enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet är skyldig att uppbära källskatt.

3 §

Arbetsgivares socialskyddsavgift betalas i jämna markbelopp så, att pennin inte beaktas.

5 §

Arbetsgivaren skall betala arbetsgivares socialskyddsavgift till länskatteverket i samband med betalningen av förskottsinnehållning och på det sätt som avses i 12 § la-

gen om förskottsuppbörd.

Med avvikelse från vad som stadgas ovan skall arbetsgivaren betala arbetsgivares socialskyddsavgift för andra betalningar än penningprestationer inom den tid som i förordningen om förskottsuppbörd stadgas för betalning av förskottsinnehållning på naturaförman.

8 §

Beträffande förhandsavgöranden om arbetsgivares socialskyddsavgift och besvär som anförts däröver tillämpas motsvarande stadganden i lagen om förskottsuppbörd.

12 §

På arbetsgivares socialskyddsavgift tillämpas motsvarande stadganden om betalningsövervakning och betalarens deklarationsskyldighet i lagen om förskottsuppbörd.

13 §

En arbetsgivare som har betalt socialskyddsavgift till ett för stort belopp eller utan grund är berättigad att av länskatteverket återfå det överbetalda beloppet eller det belopp som betalats utan grund i enlighet med 21 § lagen om förskottsuppbörd.

En arbetstagare, till vilken med stöd av sjukförsäkringslagen (364/1963) har betalats dag- eller moderskapspenning eller dagpenning enligt obligatoriskt olycksfalls- eller trafikskadeskydd, är berättigad att av länskatteverket återfå den socialskyddsavgift som han har betalt för den del av lönen som motsvarar dagpenningen.

17 §

Nöjer sig den som saken gäller eller skatteombudet inte med länskatteverkets beslut med stöd av denna lag, får han genom besvär söka ändring i det hos länsrätten i det län till vilket den betalningsskyldiges hemkommun hör. Innan besvär anföras skall rättelse i beslutet yrkas så som stadgas i 48 § lagen om förskottsuppbörd. Besvären skall tillställas länskatteverket eller länsrätten inom den tid som stadgas i 50 § lagen om förskottsuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 199 . Stadgandena om sådant rättelseyrkande som avses i lagens 17 § 1 mom. tillämpas också på beslut som fattats innan lagen trätt i kraft.

3.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978) 19 och 20 §§, av dessa lagrum 19 § sådan den lyder i lag av den 9 juli 1982 (530/1982),

ändras 1 § 1 mom., 3 § 1 mom., 4 § 1 mom., 6 § 1 och 2 mom., 7 och 8 §§ samt 21 § 1 mom.,

av dessa lagrum 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 14 juni 1985 (459/1985), 3 § 1 mom. och 7 § sådana de lyder i lag av den 18 december 1995 (1550/1995), 4 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 29 december 1988 (1242/1988), 6 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag av den 30 november 1990 (1022/1990), 1 mom. delvis ändrat genom nämnda lag av den 18 december 1995, och 21 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 18 december 1995 (1563/1995), samt

fogas till lagen en ny 10 a §, till 11 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 30 juni 1989 (616/1989), ett nytt 3 mom. och till 24 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lag av den 18 december 1995, ett nytt 3 mom. som följer:

1 §

Begränsat skattskyldig skall betala inkomstskatt och förmögenhetsskatt till staten i enlighet med denna lag.

3 §

Om inte något annat stadgas på annat ställe, skall källskatt betalas på dividend, gottgörelse för bolagsskatt, fondandel som en personalfond betalar och överskott som en personalfond delar ut till sina medlemmar, ränta och royalty samt på lön, pension och annan betalning för vilken förskottsinnehållning skall verkställas enligt lagen om förskottsuppbörd (/1996). Källskatt skall även uppbäras på sådan förtäckt dividend som avses i 29 § lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och på sådan förtäckt vinstöverföring till förmån för delägare som avses i 31 § i nämnda lag. Källskatt skall även betalas på ersättning genom personlig verksamhet av artist eller sportutövare oberoende av om ersättningen skall anses som lön eller om den betalas till artisten eller sportutövaren själv eller till någon annan.

4 §

Som lön anses sådan lön eller sådant arvo- de som avses i 13 § lagen om förskottsuppbörd. Till lön hänförs även ersättning för vistelsekostnader samt gottgörelser i ersättning för andra kostnader för utförande av arbete. Naturaförmåner som hör till lönen värderas på det sätt som stadgas i inkomstskattelagen.

6 §

En begränsat skattskyldig som arbetar i Finland högst sex månader under en period av tolv månader som börjar eller slutar under skatteåret i fråga, får från lön för arbete som

1) direkt ansluter sig till hans studier eller praktisering eller

2) sker inom ramen för ett nordiskt program för utbyte av feriearbete eller annat sådant arbete

och som har utförts på en arbetsplats, vilken förmedlas av en statlig myndighet, dra av 3 000 mark per månad eller, om lönen betalas för kortare tid än en månad, 100 mark per dag.

Berättigad till i 1 mom. nämnt avdrag från

lön är dessutom en begränsat skattskyldig som

1) arbetar i Finland högst sex månader under en period av tolv månader som börjar eller slutar under skatteåret i fråga,

2) fyller högst 25 år det år då det arbete för vilket lönen betalas har slutförts och som

3) studerar på heltid vid någon utländsk läroanstalt.

7 §

Källskatten utgör 28 procent på dividend, ränta, royalty och gottgörelse för bolagsskatt. Källskatten utgör 35 procent på lön, pension, personalfonders fondandelar och överskott samt på annan betalning som är underkastad förskottsinnehållning. Källskatten är 18 procent på inkomst av virkesförsäljning och 15 procent på sådan ersättning genom verksamhet av artist eller sportutövare som avses i 3 § 1 mom. Källskatten redovisas i sin helhet till staten.

8 §

De stadganden i lagen om förskottsuppbörd som gäller förskottsinnehållning och stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen iaktas i tillämpliga delar i frågor som gäller den som är skyldig att uppbära källskatt, förfarandet vid skatteuppbörden, påföljderna av underlåtenhet att fullgöra uppbörds- och redovisningsskyldigheten, betalning och övervakning av källskatt, deklarationsskyldighet för den som gör en betalning samt avdrag av källskatt som den som är skyldig att uppbära skatt har betalt till ett för stort belopp.

Över betalningar till en begränsat skattskyldig skall inom den tid som avses i 33 § lagen om skatteuppbörd lämnas in en årsdeklaration enligt ett av skattestyrelsen fastställt formulär.

10 a §

Källskatten överförs till främmande stat på det sätt som stadgas i lagen om skatteuppbörd (611/1978).

11 §

Källskatt som överförs till främmande stat återbärs inte till den skattskyldige.

21 §

I länsskatteverkets förhandsavgörande med

stöd av 12 a § eller i Nylands länsskatteverks debiteringsbeslut med stöd av 16 § 2 mom. får ändring sökas hos länsrätten i Nylands län genom besvär inom 30 dagar från delfäendet. I beslut genom vilket länsskatteverket har beslutat att inte meddela förhandsavgörande får ändring inte sökas genom besvär. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas länsskatteverket eller länsrätten i Nylands län. Besvär på statens vägnar anförs av skatteombudet. Skatteombudets besvärstid räknas från den tidpunkt

då beslutet fattades.

24 §

Skattestyrelsen kan meddela närmare bestämmelser om innehållet i de uppgifter som skall lämnas om begränsat skattskyldiga.

Denna lag träder i kraft den 199 .

4.

Lag

om ändring av lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/1978) 4 a § 1 mom., 9 a § och 26 a § 4 mom.,

dess lagrum sådana de lyder, 4 a § 1 mom. i lag av den 18 december 1995 (1543/1995), 9 a § ändrad genom lag av den 22 februari 1991 (353/1991) och delvis ändrad genom lag av den 18 december 1995 (1566/1995) och 26 a § 4 mom. i lag av den 11 februari 1991 (353/1991), samt

fogas till 4 c §, sådan den lyder ändrad genom lag av den 18 december 1994 (132/1994) och delvis ändrad genom nämnda lag av den 18 december 1995, nya 5 och 6 mom. samt till lagen en ny 28 § i stället för den 28 § som upphävts genom lag av den 18 december 1995 som följer:

4 a §

De skatter, avgifter och andra prestationer som avses i 1 § kan oberoende av uppbördstider betalas i penninginrättningar, på postanstalter som förmedlar postgiorörelse och i statliga redovisningsverk samt på andra ställen som ansvarar för betalningsrörelse så som finansministeriet bestämmer. Skattestyrelsen meddelar föreskrifter om de identifieringsuppgifter som skall ges och det förfarande som skall iakttas vid betalningen.

av skatten avslutas. En betalning som har betalts den dag då debiteringen avslutas eller därefter anses som betalning av debiterad skatt eller avgift.

Skatt eller avgift som skall betalas på eget initiativ används först till betalning av denna skatt eller avgift och därefter till betalning av skattetillägg. Om av en prestation inte framgår vad som har betalats eller om en prestation inte räcker till för betalning av det fulla beloppet av skatt eller avgift som skall betalas på eget initiativ, eller om i skatt har betalats mer än vad som uppgivits används prestationen i följande ordning:

4 c §

Sådan skatt eller avgift som skall betalas på eget initiativ och som avses i 2 § 2 mom. lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) anses ha betalats på den skattskyldiges eget initiativ, om betalningen har betalats senast dagen före den då debiteringen

- 1) skatt eller avgift till flera skattetagare,
- 2) arbetsgivares socialskyddsavgift,
- 3) mervärdesskatt,
- 4) annan skatt eller avgift till staten.

9 a §

Har till Finland från en främmande stat

överförts skatt eller förskott på skatt som inte enligt lagen om beskattningsförfarande har använts till avkortning av den skattskyldiges skatter vid beskattningen av motsvarande inkomst, skall de överförda medlen kvittas mot det belopp som återstår att betala vid uppbörd i samband med denna beskattning. Vid kvittningen upp bärs inte, till den del som svarar mot de överförda medlen, på skatten i lagen om beskattningsförfarande nämnd ränta på kvarskatt eller samfundsränta. Räntorna upp bärs inte heller vid senare betalning.

De kvittningar som avses i denna paragraf verkställs före annan skattekvittning.

26 a §

Om återbäring enligt lagen om förskottsuppbörd, lagen om beskattningsförfarande eller källskattelagen uppenbarligen föranleds av tillämpningen av en sådan överenskommelse eller ett sådant avtal som avses i

1 mom., skall den behöriga myndigheten i den andra avtalsstaten underrättas om återbäringen, och utbetalningen uppskjutas enligt den i 1 mom. först nämnda överenskommelsen.

28 §

Efter att ha begärt handräckning för in- drivning av skatt i utlandet med stöd av ett internationellt avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden eller med stöd av någon annan författning, har läns- skatteverket rätt att utan hinder av andra stadganden ge sitt samtycke till skuldsane- ring eller frivillig skuldsanering enligt en lag i den stat som ger handräckning, om skatter- na i denna stat kan omfattas av skuldsane- ring.

Denna lag träder i kraft den 199 .
Lagen tillämpas första gången den dag då den träder i kraft.

5.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995) 34 § 1 mom., 92 § och 95 § 3 mom. och
fogas till 7 § ett nytt 4 mom., till 10 § ett nytt 3 mom., till 16 § ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3—6 mom. blir nya 4—7 mom., till 34 § ett nytt 5 mom. samt till lagen en ny 34 a § som följer:

7 §

Skyldighet att lämna in skattedeklaration eller annan deklaration

En skattskyldig som inte har andra inkomster, avdrag, tillgångar eller skulder eller framställer andra yrkanden som påverkar beskattningen än vad som ingår i det skatteförslag som sänts till honom, behöver inte lämna in någon skattedeklaration.

10 §

Innehållet i en skattedeklaration eller annan deklaration

Om uppgifterna i skatteförslaget är bristfälliga eller felaktiga, skall den skattskyldige göra behövliga ändringar och tillägg samt tillställa länsstatteverket det korrigerade förslaget.

16 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag

En arbetsgivare skall tillställa skatteförvaltningen uppgifter om arbetstagares pensionsavgift, arbetslöshetsförsäkringsavgift samt andra försäkringspremier enligt 96 § inkomstskattelagen som han uppbär.

34 §

Förskott som räknas till godo vid beskattningen

Förskottsinnehållning som deklarerats i en sådan årsdeklaration som avses i 33 § lagen om förskottsuppbörd, förskott som har påförts och influtit senast en månad innan beskattningen för skatteåret slutförts, komplettering av förskott samt förskott som från en annan stat har överförts till Finland, skall användas till betalning av skatteårets skatter. Förskott som har överförts till en annan stat används inte till betalning av skatter.

Om verkställd förskottsinnehållning inte har deklarerats i en årsdeklaration eller om innehållningen har deklarerats felaktigt, kan den dock räknas den skattskyldige till godo på basis av en tillförlitlig utredning.

34 a §

Obetald förskottsinnehållning

Förskottsinnehållning som inte har betalats behöver inte användas till betalning av den skattskyldiges skatter, även om den har deklarerats i betalarens årsdeklaration, om det

är uppenbart att betalningsmottagaren och den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning tillsammans har handlat i syfte att undgå den obetalda skatten. Betalningsmottagarens beskattning kan härvid rättas genom efterbeskattning så som avses i 57 § inom två år räknat från utgången av det år under vilket det konstaterats att innehållningen blivit obetald.

92 §

Rättegångskostnader

På ersättning för rättegångskostnader tillämpas 13 kap. förvaltningsprocesslagen (586/1996).

95 §

Lagens ikraftträdande

De stadganden i beskattningslagen som gäller offentlighet för och hemlighållande av beskattningsuppgifter, lämnande av uppgifter och brott mot tystnadsplikten samt som upphävts genom denna lag tillämpas dock till utgången av 1997. Nämnade stadganden i den upphävda lagen tillämpas även vid behov vid arvs- och gåvobeskattningen.

Denna lag träder i kraft den 199 . Förskottsinnehållning som har verkställts under 1996 och 1997 räknas vid beskattningen för de nämnda åren till godo på basis av ett sådant innehållningsbevis som avses i 20 § lagen om förskottsuppbörd (418/1959) eller på det sätt som avses i 34 § i denna lag. Lagens 34 a § tillämpas på förskottsinnehållning som blivit obetald under 1997 och där-
 efter.

6.

Lag**om ändring av mervärdesskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 162 a § och 164 § 2 mom.,
 dessa lagrum sådana de lyder i lag av den 29 december 1994 (1486/1994),
ändras 158 § 1 mom., 161 § 1 mom., 163 §, 164 § 1 mom., 168 § 1 mom., 168 a § 1 mom. och 207 §,
 dessa lagrum sådana de lyder, 158 § 1 mom. i lag av den 29 december 1995 (1767/1995),
 161 § 1 mom., 163 §, 164 § 1 mom., 168 § 1 mom. och 168 a § 1 mom. i nämnda lag av
 den 29 december 1994 och 207 § i lag av den 2 augusti 1994 (700/1994), samt
fogas till 158 §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 29 december 1995 och
 genom lag av den 27 maj 1994 (377/1994), ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom.
 blir 3 mom., samt till 182 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lag av den 29
 december 1994, ett nytt 4 mom. som följer:

158 §

Ärenden som gäller en skattskyldig be-
 handlas av det länsskatteverk inom vars
 verksamhetsområde den skattskyldige har sin
 hemkommun. Som hemkommun anses den
 kommun där den skattskyldige enligt lagen
 om beskattningsförfarande (1558/1995) skall
 påföras statsskatt. Om hemkommunen änd-
 ras under kalenderåret, och den nya hem-
 kommunen finns inom ett annat länsskatte-
 verks verksamhetsområde, är det länsskatte-
 verk som var behörigt före flyttningen be-
 hörigt till kalenderårets utgång.

Om något annat inte följer av 13 § lagen
 om skatteförvaltningen, kan länsskatteverken
 komma överens om sin behörighet med av-
 seende på den skattskyldige med avvikelse
 från vad som stadgas i 1 mom., om det är
 nödvändigt för att betalningsövervakningen
 skall kunna genomföras. Den skattskyldige
 skall underrättas om beslutet, om detta är
 nödvändigt med tanke på fullgörandet av
 deklARATIONSSKYLDIGHETEN, för
 ändringssökandet eller av någon annan or-
 sak.

161 §

Den som börjar bedriva skattepliktig verk-
 samhet enligt 1 § skall innan verksamheten
 inleds göra en skriftlig anmälan till länsskat-
 teverket. Länsskatteverket skall utan dröjs-
 mål underrättas om ändringar i de uppgifter

som lämnats i denna anmälan.

163 §

I skattedeclarationen och sammandragsde-
 klARATIONEN uppges penningvärdena i hela
 mark så, att överskjutande pennin lämnas
 obeaktade. Vid beräkning av de belopp som
 skall anges i hela mark skall dock skatter
 som skall betalas eller dras av beaktas med
 en pennis noggrannhet.

164 §

Skattedeclarationen och sammandragsde-
 klARATIONEN lämnas till det länsskatteverk
 som avses i 158 §.

168 §

Den som har underlåtit att inom föreskri-
 ven tid lämna in skattedeclaration eller sam-
 mandragsdeklARATION eller som har lämnat in
 en bristfällig deklARATION skall på uppmaning
 av länsskatteverket fullgöra sin skyldighet.

168 a §

Om en skattskyldig utan giltig orsak har
 underlåtit att lämna in en sammandragsde-
 klARATION eller har lämnat in en ofullständig
 eller felaktig deklARATION, kan länsskattever-
 ket ålägga den skattskyldige att i försummel-
 seavgift betala minst 500 och högst 10 000
 mark.

182 §

Kan skatten inte höjas på det sätt som avses ovan, kan länsskatteverket bestämma att en skatteförhöjning om högst 100 000 mark skall betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att den skattskyldige trots en bevisligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan eller skattedeclaration eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig deklARATION och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Länsskatteverket kan bestämma att skatteförhöjning skall betalas på grund av grov försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN också när det har verkställt debiteringen genom uppskattning och på grundval av en utredning som senare tillställts det har rättat debiteringen så att debitering inte verkställs.

207 §

På ersättning för rättegångskostnader tillämpas 13 kap. förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Denna lag träder i kraft den 199 .
I fråga om skattedeclarationer som lämnas in för november och december 1996 tillämpas de stadganden som gällde innan denna lag trädde i kraft.
ÅrsdeklARATION skall lämnas in för 1996. På den tillämpas de stadganden som gällde innan denna lag trädde i kraft.
Sådan skatteförhöjning i mark som avses i lagens 182 § 4 mom. kan påföras när deklARATIONSSKYLDIGHETEN försummas efter att lagen trätt i kraft.

Helsingfors den 25 oktober 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Arja Alho

2.

Lag

om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) 1 § 3 mom., 5 § 6 mom. och 7 §, dessa lagrum sådana de lyder, 1 § 3 mom. och 7 § i lag av den 11 augusti 1978 (613/1978) och 5 § 6 mom. i lag av den 29 december 1989 (1347/1989), samt ändras 1 § 4 mom., 2 och 3 §§, 5 § 1 och 5 mom., 8 §, 12 §, 13 § 1 och 2 mom. samt 17 § 1 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 1 § 4 mom. i lag av den 9 maj 1969 (283/1969), 2 § i lag av den 7 oktober 1994 (868/1994), 3 § ändrad genom nämnda lag av den 11 augusti 1978 och genom lag av den 17 juni 1977 (466/1977), 5 § 1 mom. i lag av den 7 april 1989 (316/1989), 5 § 5 mom. i nämnda lag av den 29 december 1989, 8 § och 17 § 1 mom. i lag av den 18 december 1995 (1569/1995), 12 § ändrad genom nämnda lag av den 11 augusti 1978 och delvis ändrad genom nämnda lag av den 18 december 1995 samt 13 § 1 och 2 mom. i lag av den 26 juni 1981 (485/1981), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

I lagen om förskottsuppbörd avsedd registrerad arbetsgivare är skyldig att erlägga socialskyddsavgift på grundval av det sammanlagda beloppet av de löner han utbetalt under en kalendermånad och oregistrerad arbetsgivare per löntagare.

Erlägges lönetillgodohavande på sätt som är stadgat i 7 § lagen om förskottsuppbörd, är arbetsgivare även skyldig att erlägga arbetsgivares socialskyddsavgift.

(3 mom. upphävs)

Betalas ett lönetillgodohavande på det sätt som stadgas i 9 § 2 mom. lagen om förskottsuppbörd (/1996), är arbetsgivaren skyldig att betala även arbetsgivares socialskyddsavgift.

2 §

Med lön avses i denna lag lön som nämns i 4 § lagen om förskottsuppbörd, i 2 § lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken och Nordiska projektexportfonden (562/76), varvid i fråga om kostnaderna för utförandet av arbetet skall beaktas 8 § lagen om förskottsuppbörd. Till lön hörande naturaförmåner beräknas så som stadgas i lagen om förskottsuppbörd. Såsom lön anses likaså sådan i 4 § lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet nämnda lön på vilken källskatt uppbärs enligt den nämnda lagen.

Med arbetsgivare avses i denna lag arbets-

2 §

Med lön avses i denna lag lön enligt 13 § lagen om förskottsuppbörd samt lön enligt 2 § lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken och Nordiska projektexportfonden (562/1976), varvid i fråga om kostnaderna för utförandet av arbetet skall beaktas 15 § lagen om förskottsuppbörd. Naturaförmåner som hör till lönen beräknas så som stadgas i *inkomstskattelagen* (1535/1992). Med lön avses även lön enligt 4 § lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978) och *sådan ersättning genom personlig verksamhet av artist som avses i 3 § i nämnda lag.*

Med arbetsgivare avses i denna lag arbets-

Gällande lydelse

givare som nämns i 4 § 4 mom. lagen om förskottsuppbörd, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden samt den som enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet är skyldig att uppbära källskatt. *Betalas lönefordran ur arbetsgivares egendom som upplåtits till konkurs, skall konkursboet betala arbetsgivares socialskyddsavgift på grundvalen av lönefordran som betalats av dessa medel.*

3 §

Är lönebelopp som erlagts av oregistrerad arbetsgivare så litet att innehållning i enlighet med lagen om förskottsuppbörd icke verkställs eller källskatt i enlighet med lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet icke uppbäres, skall arbetsgivares socialskyddsavgift icke erläggas.

Socialskyddsavgift erlägges i jämnt markbelopp så, att pennibelopp mellan 1 och 50 penni avrundas till närmast lägre och pennibelopp mellan 51 och 99 penni till närmast högre jämna markbelopp.

5 §

Arbetsgivaren skall betala arbetsgivares socialskyddsavgift till länskatteverket i samband med betalningen av förskottsinnehållning senast den 10 dagen i kalendermånaden efter löneutbetalningsmånaden. I samband med betalningen av förskottsinnehållning på sjöarbetsinkomst som avses i 93 och 94 §§ lagen om skatt på inkomst och förmögenhet skall arbetsgivares socialskyddsavgift betalas senast den 10 dagen i den andra kalendermånaden efter löneutbetalningsmånaden. Kommunerna, församlingarna och folkpensionsanstalten skal likväl betala socialskyddsavgifterna så att de dras av från den utdelning som enligt lagen om skatteuppbörd skall redovisas till dessa skattetagare under månaden efter lönebetalningsmånaden. Anmälan om det belopp som skall dras av skall senast ovan nämnda dag göras till länskatteverket.

Med vikkelse från vad som stadgas ovan skall arbetsgivaren betala arbetsgivares socialskyddsavgift för andra prestationer än penningprestationer inom den tid som stadgas i

Föreslagen lydelse

givare enligt 14 § lagen om förskottsuppbörd, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden samt den som enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet är skyldig att uppbära källskatt.

3 §

Arbetsgivares socialskyddsavgift betalas i jämna markbelopp så, att pennin inte beaktas.

5 §

Arbetsgivaren skall betala arbetsgivares socialskyddsavgift till länskatteverket i samband med betalningen av förskottsinnehållning och på det sätt som avses i 12 § lagen om förskottsuppbörd.

Med avvikelse från vad som stadgas ovan skall arbetsgivaren betala arbetsgivares socialskyddsavgift för andra betalningar än penningprestationer inom den tid som i förord-

Gällande lydelse

19 § 2 mom. lagen om förskottsuppbörd för betalning av förskottsinnehållning.

Stadgandet i 5 mom. gäller även arbetsgivares socialskyddsavgift som skall betalas för den skattepliktiga delen av resekostnadsersättning på grund av arbetsresa 1989 och 1990.

7 §

Om erläggande av arbetsgivares socialskyddsavgift skall arbetsgivaren göra sådan anteckning i löntagarens innehållningsbevis som genom förordning stadgas.

8 §

Beträffande förhandsbesked om arbetsgivares socialskyddsavgift och besvär som anförts däröver gäller på motsvarande sätt 17 och 51 §§ lagen om förskottsuppbörd.

12 §

Vad i 21 a § lagen om förskottsuppbörd är stadgat gäller på motsvarande sätt arbetsgivares socialskyddsavgift.

Om klarhet angående en arbetsgivare som har försummat sin betalningsskyldighet inte kan vinnas med ledning av anteckningarna i ett innehållningsbevis, är löntagaren skyldig att på uppmaning av länskatteverket lämna behövliga uppgifter om arbetsgivaren.

13 §

Har arbetsgivare erlagt socialskyddsavgift till ett för stort belopp eller utan grund, är han berättigad att av skatteuppbördsmyndigheten återfå det överbetalda eller utan grund erlagda beloppet.

Arbetstagare, till vilken med stöd av sjukförsäkringslagen (364/63) utbetalts dag- eller moderskapspenning eller dagpenning enligt obligatoriskt olycksfalls- eller trafikskadeskydd, är berättigad att av skatteuppbördsmyndigheten återfå den socialskyddsavgift som han erlagt för den del av lönen som motsvarar dagpenningen.

17 §

Är den som saken gäller eller skatteombudet missnöjd med länskatteverkets beslut med stöd av denna lag, får han genom be-

Föreslagen lydelse

ningen om *förskottsuppbörd stadgas för betalning av förskottsinnehållning på naturaförman.*

(6 mom. upphävs)

7 §

(upphävs)

8 §

Beträffande *förhandsavgöranden* om arbetsgivares socialskyddsavgift och besvär som anförts däröver *tillämpas motsvarande stadganden i lagen om förskottsuppbörd.*

12 §

På arbetsgivares socialskyddsavgift tillämpas motsvarande stadganden om betalningsövervakning och betalarens deklara-tions-skyldighet i lagen om förskottsuppbörd.

13 §

En arbetsgivare som har betalt socialskyddsavgift till ett för stort belopp eller utan grund är berättigad att *av länskatteverket* återfå det överbetalda beloppet eller det belopp som betalats utan grund *i enlighet med 21 § lagen om förskottsuppbörd.*

En arbetstagare, till vilken med stöd av sjukförsäkringslagen (364/1963) har betalats dag- eller moderskapspenning eller dagpenning enligt obligatoriskt olycksfalls- eller trafikskadeskydd, är berättigad att *av länskatteverket* återfå den socialskyddsavgift som han har betalt för den del av lönen som motsvarar dagpenningen.

17 §

Nöjer sig den som saken gäller eller skatteombudet inte med länskatteverkets beslut med stöd av denna lag, får han genom be-

Gällande lydelse

svär söka ändring däri hos länsrätten i det lån till vilket den betalningsskyldiges hemkommun hör. Besvären skall tillställas länskatteverket eller länsrätten. Besvärstiden för den som saken gäller är sex år räknat från början av året efter det år då beslutet gavs. Skatteombudets besvärstid är 60 dagar räknat från det att beslutet fattades.

Föreslagen lydelse

svär söka ändring i det hos länsrätten i det lån till vilket den betalningsskyldiges hemkommun hör. *Innan besvär anförs skall rättelse i beslutet yrkas så som stadgas i 48 § lagen om förskottsuppbörd. Besvären skall tillställas länskatteverket eller länsrätten inom den tid som stadgas i 50 § lagen om förskottsuppbörd.*

Denna lag träder i kraft den 199 . Stadsgandena om sådant rättelseyrkande som avses i lagens 17 § 1 mom. tillämpas också på beslut som fattats innan lagen trätt i kraft.

3.**Lag****om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet**

I enlighet med riksdagens beslut *upphävs* i lagen den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978) 19 och 20 §§, av dessa lagrum 19 § sådan den lyder i lag av den 9 juli 1982 (530/1982), *ändras* 1 § 1 mom., 3 § 1 mom., 4 § 1 mom., 6 § 1 och 2 mom., 7 och 8 §§ samt 21 § 1 mom., av dessa lagrum 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 14 juni 1985 (459/1985), 3 § 1 mom. och 7 § sådana de lyder i lag av den 18 december 1995 (1550/1995), 4 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 29 december 1988 (1242/1988), 6 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag av den 30 november 1990 (1022/1990), 1 mom. delvis ändrad genom nämnda lag av den 18 december 1995, och 21 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 18 december 1995 (1563/1995), samt *fogas* till lagen en ny 10 a §, till 11 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 30 juni 1989 (616/1989), ett nytt 3 mom. och till 24 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lag av den 18 december 1995, ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §
Begränsat skattskyldig skall betala inkomstskatt till staten *och kommunen* samt förmögenhetsskatt till staten i enlighet med denna lag.

Föreslagen lydelse

1 §
Begränsat skattskyldig skall betala inkomstskatt och förmögenhetsskatt till staten i enlighet med denna lag.

3 §
Om inte något annat stadgas på annat ställe, skall källskatt betalas på dividend, gottgörelse för bolagsskatt, fontanell som en

3 §
Om inte något annat stadgas på annat ställe, skall källskatt betalas på dividend, gottgörelse för bolagsskatt, fondandel som en

Gällande lydelse

personalkonto betalar och överskott som en personalkonto delar ut till sina medlemmar, ränta och royalty samt på lön, pension och annan utbetalning som avses i 5 § lagen om förskottsuppbörd. Som dividend anses även förtäckt dividend som avses i 57 § beskattninglagen och sådan vinstöverföring till förmån för delägare som avses i 73 § i samma lag. Källskatt skall även betalas på ersättning genom personlig verksamhet av artist eller sportutövare oberoende av om ersättningen skall anses som lön eller om den betalas till artisten eller sportutövaren själv eller till någon annan.

4 §

Som lön anses sådan lön eller sådant arvode, med undantag för ersättning som skall betraktas som royalty, som avses i 4 eller 6 § lagen om förskottsuppbörd. Till lön hänförs även ersättning för vistelsekostnader samt gottgörelser i ersättning för andra kostnader för utförande av arbetet. Naturaförmåner som hör till lönen värderas i enlighet med vad som stadgas i lagen om förskottsuppbörd.

6 §

En begränsat skattskyldig som arbetar i Finland högst etthundra dagar under kalenderåret får från lön för arbete som

1) direkt ansluter sig till hans studier eller praktisering eller

2) sker inom ramen för ett nordiskt program för utbyte av feriearbete eller annat sådant arbete

och som har utförts på en arbetsplats, vilken förmedlas av en statlig myndighet, dra av 2 000 mark per månad eller, om lönen betalas för kortare tid än en månad, 100 mark per dag.

Berättigad till ovan i 1 mom. nämnt avdrag från lön är dessutom en begränsat skattskyldig som

1) arbetar i Finland högst etthundra dagar under kalenderåret,

Föreslagen lydelse

personalfond betalar och överskott som en personalfond delar ut till sina medlemmar, ränta och royalty samt på lön, pension och annan betalning för vilken förskottsinnehållning skall verkställas enligt lagen om förskottsuppbörd (/1996). Källskatt skall även uppbäras på sådan förtäckt dividend som avses i 29 § lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och på sådan förtäckt vinstöverföring till förmån för delägare som avses i 31 § i nämnda lag. Källskatt skall även betalas på ersättning genom personlig verksamhet av artist eller sportutövare oberoende av om ersättningen skall anses som lön eller om den betalas till artisten eller sportutövaren själv eller till någon annan.

4 §

Som lön anses sådan lön eller sådant arvode som avses i 13 § lagen om förskottsuppbörd. Till lön hänförs även ersättning för vistelsekostnader samt gottgörelser i ersättning för andra kostnader för utförande av arbete. Naturaförmåner som hör till lönen värderas på det sätt som stadgas i inkomstskattelagen.

6 §

En begränsat skattskyldig som arbetar i Finland högst sex månader under en period av tolv månader som börjar eller slutar under skatteåret i fråga, får från lön för arbete som

1) direkt ansluter sig till hans studier eller praktisering eller

2) sker inom ramen för ett nordiskt program för utbyte av feriearbete eller annat sådant arbete

och som har utförts på en arbetsplats, vilken förmedlas av en statlig myndighet, dra av 3 000 mark per månad eller, om lönen betalas för kortare tid än en månad, 100 mark per dag.

Berättigad till i 1 mom. nämnt avdrag från lön är dessutom en begränsat skattskyldig som

1) arbetar i Finland högst sex månader under en period av tolv månader som börjar eller slutar under skatteåret i fråga,

Gällande lydelse

- 2) fyller högst 25 år det år då det arbete för vilket lönen betalas har utförts och som
 3) studerar på heltid vid någon utländsk läroanstalt.

7 §

Källskatten utgör 28 procent på dividend, ränta, royalty och gottgörelse för bolagsskog samt 35 procent på lön, pension, annan utkomst samt på fontanell som en personalkonto betalar och på 15 procent även på sådan ersättning genom verksamhet av artist eller sportutövare som avses i 3 § 1 mom. Källskatten tillfaller i sin helhet staten.

8 §

Angående den som är skyldig att uppbära källskatt och förfarandet i ärenden rörande skatteuppbörd samt påföljderna av underlåtenhet att fullgöra uppbörds- och redovisningsskyldighet ävensom tillsyn över uppbörden av källskatt gäller i tillämpliga delar vad lagen om förskottsuppbörd är stadgat eller med stöd av den är bestämt om förskottsinnehållning.

19 §

Vid bestämmande av kommunalskatt som avses i 13 § tillämpas uttaxering per skattöre i den kommun där skatten tillfaller eller, om

Föreslagen lydelse

- 2) fyller högst 25 år det år då det arbete för vilket lönen betalas har slutförts och som
 3) studerar på heltid vid någon utländsk läroanstalt.

7 §

Källskatten utgör 28 procent på dividend, ränta, royalty och gottgörelse för bolagsskatt. *Källskatten utgör 35 procent på lön, pension, personalfonders fondandelar och överskott samt på annan betalning som är underkastad förskottsinnehållning.* Källskatten är 18 procent på inkomst av virkesförsäljning och 15 procent på sådan ersättning genom verksamhet av artist eller sportutövare som avses i 3 § 1 mom. Källskatten redovisas i sin helhet till staten.

8 §

De stadganden i lagen om förskottsuppbörd som gäller förskottsinnehållning och stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen iakttagas i tillämpliga delar i frågor som gäller den som är skyldig att uppbära källskatt, förfarandet vid skatteuppbörden, påföljderna av underlåtenhet att fullgöra uppbörds- och redovisningsskyldigheten, betalning och övervakning av källskatt, deklarationsskyldighet för den som gör en betalning samt avdrag av källskatt som den som är skyldig att uppbära skatt har betalt till ett för stort belopp.

Över betalningar till en begränsat skattskyldig skall inom den tid som avses i 33 § lagen om skatteuppbörd lämnas in en årsdeklaration enligt ett av skattestyrelsen fastställt formulär.

10 a §

Källskatten överförs till främmande stat på det sätt som stadgas i lagen om skatteuppbörd (611/1978).

11 §

Källskatt som överförs till främmande stat återbärs inte till den skattskyldige.

19 §

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

skatten skall erläggas till staten, uttaxeringen per skattöre i Helsingfors.

20 §

Ämnar skattskyldig här inleda förvärvs- verksamhet, skall han innan verksamheten begynner göra anmälan därom hos skattemyndighet och ställa godtagbar säkerhet för erläggandet av skatte och förskott som utgår enligt denna lag om som gäller honom och hos honom anställd begränsat skattskyldig. Likaså kan genom förordning bestämmas angående skyldighet för myndigheter som utövar tillsyn över inflyttning till landet eller anordnande av nöjes- och underhållningstillställningar att lämna skattemyndigheterna uppgifter som erfordras för verkställigheten av denna lag.

21 §

I länsskatteverkets förhandsavgörande med stöd av 12 § eller i Nylands länsskatteverks debiteringsbeslut med stöd av 16 § 2 mom. får ändring sökas hos länsrätten i Nylands län genom besvär inom 30 dagar från delfäendet. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas länsskatteverket eller länsrätten i Nylands län. Besvär på statens vägnar anförs av skatteombudet. Skatteombudets besvärstid räknas från beslutet.

20 §

(upphävs)

21 §

I länsskatteverkets förhandsavgörande med stöd av 12 a § eller i Nylands länsskatteverks debiteringsbeslut med stöd av 16 § 2 mom. får ändring sökas hos länsrätten i Nylands län genom besvär inom 30 dagar från delfäendet. I beslut genom vilket länsskatteverket har beslutat att inte meddela förhandsavgörande får ändring inte sökas genom besvär. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas länsskatteverket eller länsrätten i Nylands län. Besvär på statens vägnar anförs av skatteombudet. Skatteombudets besvärstid räknas från den tidpunkt då beslutet fattades.

24 §

Skattestyrelsen kan meddela närmare bestämmelser om innehållet i de uppgifter som skall lämnas om begränsat skattskyldiga.

Denna lag träder i kraft den 199 .

4.

Lag**om ändring av lagen om skatteuppbörd**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/1978) 4 a § 1 mom., 9 a § och 26 a § 4 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 4 a § 1 mom. i lag av den 18 december 1995 (1543/1995), 9 a § ändrad genom lag av den 22 februari 1991 (353/1991) och delvis ändrad genom lag av den 18 december 1995 (1566/1995) och 26 a § 4 mom. i lag av den 11 februari 1991 (353/1991), samt

fogas till 4 c §, sådan den lyder ändrad genom lag av den 18 december 1994 (132/1994) och delvis ändrad genom nämnda lag av den 18 december 1995, nya 5 och 6 mom. samt till lagen en ny 28 § i stället för den 28 § som upphävts genom lag av den 18 december 1995 som följer:

Gällande lydelse

4 a §

De skatter, avgifter och andra prestationer som avses i 1 § kan oberoende av uppbörds-tider betalas i penninginrättningar, på postanstalter som förmedlar postgirorörelse och i statliga redovisningsverk samt på andra ställen som ansvarar för betalningsrörelse så som finansministeriet bestämmer.

Föreslagen lydelse

4 a §

De skatter, avgifter och andra prestationer som avses i 1 § kan oberoende av uppbörds-tider betalas i penninginrättningar, på postanstalter som förmedlar postgirorörelse och i statliga redovisningsverk samt på andra ställen som ansvarar för betalningsrörelse så som finansministeriet bestämmer. *Skattestyrelsen meddelar föreskrifter om de identifieringsuppgifter som skall ges och det förfarande som skall iakttas vid betalningen.*

4 c §

Sådan skatt eller avgift som skall betalas på eget initiativ och som avses i 2 § 2 mom. lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) anses ha betalats på den skattskyldiges eget initiativ, om betalningen har betalats senast dagen före den då debiteringen av skatten avslutas. En betalning som har betalats den dag då debiteringen avslutas eller därefter anses som betalning av debiterad skatt eller avgift.

Skatt eller avgift som skall betalas på eget initiativ används först till betalning av denna skatt eller avgift och därefter till betalning av skattetillägg. Om av en prestation inte framgår vad som har betalats eller om en prestation inte räcker till för betalning av det fulla beloppet av skatt eller avgift som skall betalas på eget initiativ, eller om i skatt har betalats mer än vad som uppgivits används prestationen i följande ordning:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 a §

Har till Finland från en främmande stat överförts skatt eller förskott på skatt som inte enligt lagen om beskattningsförfarande har använts till avkortning av den skattskyldiges skatter vid beskattningen av motsvarande inkomst, skall de överförda medlen kvittas mot det belopp som återstår att betala vid uppbörden i samband med denna beskattning.

De kvittningar som avses i denna paragraf verkställs före andra skattekvittningar.

26 a §

Om återbäring enligt lagen om förskotts-
uppbörd eller beskattningslagen uppenbarligen föranleds av tillämpningen av en överenskommelse eller ett avtal som avses i 1 mom., skall behörig myndighet i den andra avtalsstaten underrättas om återbäringen, och utbetalningen uppskjutas enligt den överenskommelse eller det avtal som nämns i 1 mom.

9 a §

Har till Finland från en främmande stat överförts skatt eller förskott på skatt som inte enligt lagen om beskattningsförfarande har använts till avkortning av den skattskyldiges skatter vid beskattningen av motsvarande inkomst, skall de överförda medlen kvittas mot det belopp som återstår att betala vid uppbörden i samband med denna beskattning. *Vid kvittningen uppbärs inte, till den del som svarar mot de överförda medlen, på skatten i lagen om beskattningsförfarande nämnd ränta på kvarskatt eller samfundsränta. Räntorna uppbärs inte heller vid senare betalning.*

De kvittningar som avses i denna paragraf verkställs före annan skattekvittning.

Om återbäring enligt lagen om förskotts-
uppbörd, *lagen om beskattningsförfarande eller källskattelagen* uppenbarligen föranleds av tillämpningen av en sådan överenskommelse eller ett sådant avtal som avses i 1 mom., skall den behöriga myndigheten i den andra avtalsstaten underrättas om återbäringen, och utbetalningen uppskjutas enligt den i 1 mom. först nämnda överenskommelsen.

28 §

*Efter att ha begärt handräckning för in-
drivning av skatt i utlandet med stöd av ett internationellt avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden eller med stöd av någon annan författning, har läns-
skatteverket rätt att utan hinder av andra stadganden ge sitt samtycke till skuldsane-
ring eller frivillig skuldsanering enligt en lag i den stat som ger handräckning, om skatterna i denna stat kan omfattas av skuldsane-
ring.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*Denna lag träder i kraft den 199 .
Lagen tillämpas första gången den dag då
den träder i kraft.*

5.

Lag**om ändring av lagen om beskattningsförfarande**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995) 34 §
1 mom., 92 § och 95 § 3 mom. och
fogas till 7 § ett nytt 4 mom., till 10 § ett nytt 3 mom., till 16 § ett nytt 3 mom., varvid de
nuvarande 3—6 mom. blir nya 4—7 mom., till 34 § ett nytt 5 mom. samt till lagen en ny
34 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

*Skyldighet att lämna in skattedeklaration
eller annan deklARATION*

En skattskyldig som inte har andra inkomster, avdrag, tillgångar eller skulder eller framställer andra yrkanden som påverkar beskattningen än vad som ingår i det skatteförslag som sänts till honom, behöver inte lämna in någon skattedeklaration.

10 §

Innehållet i en skattedeklaration eller annan deklARATION

Om uppgifterna i skatteförslaget är bristfälliga eller felaktiga, skall den skattskyldige göra behövliga ändringar och tillägg samt tillställa länsskatteverket det korrigerade förslaget.

16 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag

En arbetsgivare skall tillställa skatteförvaltningen uppgifter om arbetstagares pensi-

Gällande lydelse

34 §

Förskott som räknas till godo vid beskattningen

Förskottsinnehållning som avses i lagen om förskottsuppbörd, förskott som har påförts och influtit senast en månad innan beskattningen för skatteåret slutförts, komplettering av förskott samt förskott som från en annan stat har överförts till Finland, skall användas till betalning av skatteårets skatter. Förskott som har överförts till en annan stat används inte till betalning av skatter.

Föreslagen lydelse

onsavgift, arbetslöshetsförsäkringsavgift samt andra försäkringspremier enligt 96 § inkomstskattelagen som han uppbär.

34 §

Förskott som räknas till godo vid beskattningen

Förskottsinnehållning som deklarerats i en sådan årsdeklaration som avses i 33 § lagen om förskottsuppbörd, förskott som har påförts och influtit senast en månad innan beskattningen för skatteåret slutförts, komplettering av förskott samt förskott som från en annan stat har överförts till Finland, skall användas till betalning av skatteårets skatter. Förskott som har överförts till en annan stat används inte till betalning av skatter.

Om verkställd förskottsinnehållning inte har deklarerats i en årsdeklaration eller om innehållningen har deklarerats felaktigt, kan den dock räknas den skattskyldige till godo på basis av en tillförlitlig utredning.

34 a §

Obetald förskottsinnehållning

Förskottsinnehållning som inte har betalats behöver inte användas till betalning av den skattskyldiges skatter, även om den har deklarerats i betalarens årsdeklaration, om det är uppenbart att betalningsmottagaren och den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning tillsammans har handlat i syfte att undgå den obetalda skatten. Betalningsmottagarens beskattning kan härvid rättas genom efterbeskattning så som avses i 57 § inom två år räknat från utgången av det år under vilket det konstaterats att innehållningen blivit obetald.

92 §

Ersättning för rättegångskostnader

I beslut på besvär över beskattning får länsrätten och högsta förvaltningsdomstolen ålägga staten, kommunen, församlingen, folkpensionsanstalten eller den skattskyldige att betala ersättning för rättegångskostnader,

92 §

Rättegångskostnader

På ersättning för rättegångskostnader tillämpas 13 kap. förvaltningsprocesslagen (586/1996).

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

i tillämpliga delar med iakttagande av de grunder som stadgas i 21 kap. rättegångsbalken.

95 §

Lagens ikraftträdande

De stadganden i beskattningslagen som gäller offentlighet för, hemlighållande och lämnande av samt brott mot tystnadsplikt och som upphävts genom denna lag tillämpas dock högst till utgången av 1996. Nämnda stadganden i den upphävda lagen tillämpas även vid behov vid arvs- och gåvobeskattningen.

De stadganden i beskattningslagen som gäller offentlighet för och hemlighållande av beskattningsuppgifter, lämnande av uppgifter och brott mot tystnadsplikten samt som upphävts genom denna lag tillämpas dock till utgången av 1997. Nämnda stadganden i den upphävda lagen tillämpas även vid behov vid arvs- och gåvobeskattningen.

*Denna lag träder i kraft den 1997. Förskottsinnehållning som har verkställt under 1996 och 1997 räknas vid beskattningen för de nämnda åren till godo på basis av ett sådant innehållningsbevis som avses i 20 § lagen om förskottsuppbörd (418/1959) eller på det sätt som avses i 34 § i denna lag. Lagens 34 a § tillämpas på förskottsinnehållning som blivit obetald under 1997 och där-
efter.*

6.

Lag**om ändring av mervärdesskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 162 a § och 164 § 2 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder i lag av den 29 december 1994 (1486/1994),
ändras 158 § 1 mom., 161 § 1 mom., 163 §, 164 § 1 mom., 168 § 1 mom., 168 a § 1 mom. och 207 §,
dessa lagrum sådana de lyder, 158 § 1 mom. i lag av den 29 december 1995 (1767/1995), 161 § 1 mom., 163 §, 164 § 1 mom., 168 § 1 mom. och 168 a § 1 mom. i nämnda lag av den 29 december 1994 och 207 § i lag av den 2 augusti 1994 (700/1994), samt
fogas till 158 §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 29 december 1995 och genom lag av den 27 maj 1994 (377/1994), ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom.

blir 3 mom., samt till 182 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lag av den 29 december 1994, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

158 §

Ärenden som gäller en skattskyldig behandlas av det länsskatteverk inom vars verksamhetsområde den skattskyldige har sin hemkommun. Som hemkommun anses den kommun där den skattskyldige enligt lagen om beskattningsförfarande (1558(95)) skall påföras statsskatt.

Föreslagen lydelse

158 §

Ärenden som gäller en skattskyldig behandlas av det länsskatteverk inom vars verksamhetsområde den skattskyldige har sin hemkommun. Som hemkommun anses den kommun där den skattskyldige enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) skall påföras statsskatt. *Om hemkommunen ändras under kalenderåret, och den nya hemkommunen finns inom ett annat länsskatteverks verksamhetsområde, är det länsskatteverk som var behörigt före flyttningen behörigt till kalenderårets utgång.*

Om något annat inte följer av 13 § lagen om skatteförvaltningen, kan länsskatteverken komma överens om sin behörighet med avseende på den skattskyldige med avvikelse från vad som stadgas i 1 mom., om det är nödvändigt för att betalningsövervakningen skall kunna genomföras. Den skattskyldige skall underrättas om beslutet, om detta är nödvändigt med tanke på fullgörandet av deklARATIONSSKYLDIGHETEN, för ändringssökandet eller av någon annan orsak.

161 §

Den som börjar bedriva skattepliktig verksamhet enligt 1 § skall innan verksamheten inleds föra en skriftlig anmälan till länsskatteverket.

161 §

Den som börjar bedriva skattepliktig verksamhet enligt 1 § skall innan verksamheten inleds göra en skriftlig anmälan till länsskatteverket. *Länsskatteverket skall utan dröjsmål underrättas om ändringar i de uppgifter som lämnats i denna anmälan.*

162 a §

De skattskyldiga vilkas skatteperiod är en kalendermånad skall för varje kalenderår lämna uppgifter om de skatter som skall betalas på den inhemska försäljningen, specificerade enligt skattesats (årsdeklaration). Deklarationen skall avges senast den 15 dagen i den andra månaden efter kalenderåret. Om den mervärdesskattepliktiga verksamheten upphör under kalenderåret, skall deklarationen avges den 15 dagen i den andra månaden efter det verksamheten upphörde.

Skattestyrelsen bestämmer närmare om vilka uppgifter som skall lämnas i årsdeklarationen och om hur uppgifterna skall lämnas.

162 a §

(upphävs)

Gällande lydelse

163 §

I skattedeklarationen, *årsdeklarationen* och sammandragsdeklarationen uppges penningvärdena i hela mark, så att överskjutande pennin lämnas obeaktade. Vid beräkning av de belopp som skall anges i hela mark skall dock skatter som skall betalas eller dras av beaktas med en pennis noggrannhet.

164 §

Skattedeklarationen, *årsdeklarationen* och sammandragsdeklarationen lämnas till det länsskatteverk som avses i 158 §.

En skattedeklaration som avges i samband med skattebetalning anses vara inlämnad när betalningen har erlagts till penninginrättningen.

168 §

Den som har underlåtit att inom föreskriven tid lämna in skattedeklaration, *årsdeklaration* eller sammandragsdeklaration eller som har lämnat in en bristfällig deklaration skall på uppmaning av länsskatteverket fullgöra sin skyldighet.

168 a §

Om en skattskyldig utan giltig orsak har underlåtit att lämna in en sammandragsdeklaration eller en *årsdeklaration* eller har lämnat in en ofullständig eller felaktig deklaration kan länsskatteverket ålägga den skattskyldige att i försummelseavgift betala minst 500 och högst 10 000 mark.

Föreslagen lydelse

163 §

I skattedeklarationen och sammandragsdeklarationen uppges penningvärdena i hela mark så, att överskjutande pennin lämnas obeaktade. Vid beräkning av de belopp som skall anges i hela mark skall dock skatter som skall betalas eller dras av beaktas med en pennis noggrannhet.

164 §

Skattedeklarationen och sammandragsdeklarationen lämnas till det länsskatteverk som avses i 158 §.

(2 mom. upphävs)

168 §

Den som har underlåtit att inom föreskriven tid lämna in skattedeklaration eller sammandragsdeklaration eller som har lämnat in en bristfällig deklaration skall på uppmaning av länsskatteverket fullgöra sin skyldighet.

168 a §

Om en skattskyldig utan giltig orsak har underlåtit att lämna in en sammandragsdeklaration eller har lämnat in en ofullständig eller felaktig deklaration, kan länsskatteverket ålägga den skattskyldige att i försummelseavgift betala minst 500 och högst 10 000 mark.

182 §

Kan skatten inte höjas på det sätt som avses ovan, kan länsskatteverket bestämma att en skatteförhöjning om högst 100 000 mark skall betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att den skattskyldige trots en bevisligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan eller skattedeklaration eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig deklaration och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Länsskatteverket kan bestämma att skatteför-

Gällande lydelse

207 §

I beslut som gäller besvär över beskattning kan länsrätten och högsta förvaltningsdomstolen bestämma att en skattskyldig av statsmedel skall få ersättning för rättegångskostnader enligt ärendets art och de grunder som stadgas i 21 kap. rättegångsbalken.

Föreslagen lydelse

höjning skall betalas på grund av grov försummelse av deklarationsskyldigheten också när det har verkställt debiteringen genom uppskattning och på grundval av en utredning som senare tillställts det har rättat debiteringen så att debitering inte verkställs.

207 §

På ersättning för rättegångskostnader tillämpas 13 kap. förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Denna lag träder i kraft den 199 .

I fråga om skattedeklarationer som lämnas in för november och december 1996 tillämpas de stadganden som gällde innan denna lag trädde i kraft.

Årsdeklaration skall lämnas in för 1996. På den tillämpas de stadganden som gällde innan denna lag trädde i kraft.

Sådan skatteförhöjning i mark som avses i lagens 182 § 4 mom. kan påföras när deklarationsskyldigheten försummas efter att lagen trätt i kraft.

Förordning

om förskottsuppbörd

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till finansministeriets verksamhetsområde stadgas med stöd av 5, 9, 11, 12, 15, 23, 32 och 36 §§ lagen den 199 om förskottsuppbörd (/):

1 kap.

Stadganden om sättet för verkställande av förskottsinnehållning

1 §

Skattekort

Skattekort ges av länskatteverket i det län till vilket den skattskyldiges hemkommun hör. Om den skattskyldige inte får ett skattekort per post, är han skyldig att själv anhölla om det hos länskatteverket. I detta fall kan vilket länskatteverk som helst bevilja skattekort. Skattekortet skall i god tid innan en betalning görs lämnas in till arbetsgivaren eller till en annan innehållningsskyldig som gör en betalning som är mottagarens huvudsakliga innehållningspliktiga inkomst. Ett skattekort som är avsett för annan inkomst skall uppvisas för den som betalar inkomsten.

Skattekortet behöver inte lämnas in till den som gör en betalning, om betalaren har fått de på skattekortet antecknade uppgifterna om innehållningen av skattestyrelsen på det sätt som avses i 10 § lagen om förskottsuppbörd eller av skadeståndstagarens arbetsgivare genom en sådan anmälan om olycksfall som avses i 39 § lagen om olycksfallsförsäkring eller genom en anmälan om trafikskada.

Den förskottsinnehållningsskyldige skall förvara skattekortet. Det kan dock överlåtas för att uppvisas för skattemyndigheten eller för något liknande ändamål. När förskottsinnehållningsplikten upphör skall skattekortet omedelbart returneras. Finns på skattekortet en bestämmelse som begränsar verkställandet av förskottsinnehållning på grundval av inkomstens belopp, skall den förskottsinnehållningsskyldige på skattekortet anteckna de

uppgifter som där fordras.

Förskottsinnehållningen skall verkställas enligt 60 procent, om betalningsmottagaren inte lämnar in skattekort till betalaren och denne inte på det sätt som avses i 2 mom. får de uppgifter som behövs för verkställande av innehållning och om sådana andra innehållningsprocenter som avses i skattestyrelsens beslut om storleken av förskottsinnehållning inte skall tillämpas när förskottsinnehållningen verkställs.

2 §

Sättet för verkställande av förskottsinnehållning

Förskottsinnehållning skall verkställas enligt den grundprocent och tilläggsprocent som antecknats på skattekortet eller enligt en sådan annan innehållningsprocent som på skattekortet antecknats för inkomsten i fråga.

Förskottsinnehållningen verkställs enligt grundprocenten och tilläggsprocenten så, att förskottsinnehållningen på det belopp som utbetalas under var och en betalningsperiod uträknas enligt grundprocenten upp till den inkomstgräns som för varje betalningsperiod antecknats på skattekortet och enligt tilläggsprocenten på den del av inkomsten som överstiger inkomstgränsen.

Om en betalning görs utöver ett tidigare betalt belopp eller för flera än en betalningsperiod, kan förskottsinnehållningen verkställas antingen så som anges i 2 mom. eller så att till varje belopp som betalts för en sådan betalningsperiod under samma kalenderår som föregått betalningen läggs den del av betalningen som hänför sig till varje belopp, och från de förskottsinnehållningar som uträknats på de sammanlagda beloppen avdras beloppet av tidigare verkställda förskottsinnehållningar för samma tidsperiod. Skillna-

den mellan förskottsinnehållningarna är den förskottsinnehållning som skall verkställas på betalningen.

3 §

Kumulativ förskottsinnehållning

Med avvikelse från 2 § kan den som gör en betalning räkna ut förskottsinnehållningen enligt följande:

Det belopp som skall utbetalas läggs till det sammanlagda beloppet av de betalningar som betalaren tidigare under samma skatteår gjort efter det att skattekortet trätt i kraft eller förskottsinnehållningsplikten inträtt. Detta belopp jämförs med det sammanlagda beloppet av inkomstgränserna för samma betalningsperioder. Förskottsinnehållningen på de sammanlagda betalningar som gjorts uträknas upp till det sammanlagda beloppet av inkomstgränserna för samma tidsperiod enligt grundprocenten och på den överstigande delen enligt tilläggsprocenten. Har förskottsinnehållning på de tidigare utbetalda beloppen redan verkställts, avdras det sammanlagda beloppet av de tidigare förskottsinnehållningarna från förskottsinnehållningen på det sammanlagda beloppet och skillnaden utgör den förskottsinnehållning som skall verkställas.

4 §

Förskottsinnehållning på biinkomster

På biinkomst verkställs förskottsinnehållning enligt det personliga procenttal som antecknats på skattekortet för biinkomster eller enligt den personliga förskottsinnehållningsprocent som antecknats på ett annat skattekort som beviljats för ändamålet.

5 §

Förskottsinnehållning på särskilda betalningar

Om betalningar görs tillfälligt utan att de läggs till andra belopp som skall utbetalas, skall förskottsinnehållning verkställas enligt den tilläggsprocent som framgår av skattekortet eller enligt ett procenttal som antecknats på ett för ändamålet beviljat skattekort.

6 §

Förskottsinnehållning på gemensam betalning

På en betalning som görs till två eller flera gemensamt skall förskottsinnehållning verkställas enligt 50 procent. Länsskatteverket kan, om det får utredning om saken, dela upp inkomsten och förskottsinnehållningen mellan betalningsmottagarna.

7 §

Förskottsinnehållning på betalningar som gjorts i förskott eller i annat än pengar

Vad som stadgas i 11 § lagen om förskottsuppbörd tillämpas även på betalningar som görs i förskott. Förskottsinnehållning på andra betalningar än sådana som görs i pengar verkställs särskilt för varje betalningsperiod genom att betalningen läggs till det belopp som betalas i pengar. Om en betalning som inte görs i pengar är tillfällig, verkställs förskottsinnehållningen under samma kalenderår så, att betalningen läggs antingen till det belopp som skall betalas under den betalningsperiod som följer på den under vilken betalningen beviljats eller till de belopp som skall betalas under de betalningsperioder som efter betalningen återstår under kalenderåret, varvid betalningen delas i jämna poster.

Om värdet av en tillfällig betalning är högst 1 000 mark per år, kan förskottsinnehållningen verkställas en gång om året, senast i samband med förskottsinnehållningen på den sista betalningen i pengar under kalenderåret.

På förmåner som avses i 67 och 68 §§ inkomstskattelagen verkställs förskottsinnehållningen minst en gång om året, senast i samband med förskottsinnehållningen på den sista betalningen i pengar under kalenderåret.

8 §

Förskottsinnehållning på betalningar till fysiska personer i vissa fall

På sådana ersättningar för arbete och brukavgifter som enligt 25 § 1 mom. lagen om förskottsuppbörd betalas till fysiska personer skall förskottsinnehållningen verkställas så

som stadgas i 2 eller 4 §, om inte annat följer av 11 § 1 mom. Mervärdesskattens andel avdras innan förskottsinnehållningen verkställs.

9 §

Förskottsinnehållning på fondandelar och överskott från personalfonder

Förskottsinnehållning på fondandelar och överskott från personalfonder verkställs enligt den personliga innehållningsprocent som fastställts för den skattskyldige för biinkomster eller enligt den tilläggsprocent som antecknats på skattekortet.

10 §

Betalningar som gjorts av hushåll samt tillfälliga och obetydliga betalningar

Det belopp som avses i 9 § 3 mom. lagen om förskottsuppbörd är 8 000 mark i året.

Förskottsinnehållning verkställs inte på kapitalinkomst, om det belopp som betalas är mindre än 100 mark. Förskottsinnehållning verkställs inte heller, om någon annan enstaka betalning som görs tillfälligt uppgår till högst 100 mark.

2 kap.

Stadganden om förskottsinnehållningens storlek

11 §

Förskottsinnehållningens storlek i vissa fall

Förskottsinnehållningen på kapitalinkomst, såsom ränta, vinstandel och eftermarknadsgottgörelse, är 28 procent, om inte annat stadgas eller bestäms. På bruksavgifter som avses i 25 § lagen om förskottsuppbörd verkställs förskottsinnehållningen likaså enligt 28 procent, om avgiften baserar sig på en rättighet som erhållits genom arv eller testamente eller som förvärvats mot vederlag.

Förskottsinnehållningen på inkomster av virkesförsäljning som överstiger 500 mark och på försäkringsersättningar som till minst det nämnda beloppet betalas på basis av skogsskador är 18 procent. På mindre be-

lopp verkställs ingen förskottsinnehållning.

Förskottsinnehållningen på sådana ersättningar för arbete som avses i 25 § 1 mom. lagen om förskottsuppbörd och som betalas till ett samfund, en samfällid förmån eller en sammanslutning som inte införts i förskottsuppbördsregistret är 12 procent. Mervärdesskattens andel avdras dock innan förskottsinnehållningen verkställs.

12 §

Nedsättning av förskottsinnehållningen i vissa fall

Om det är uppenbart att förskottsinnehållningen på inkomster som avses i 11 § 1 och 2 mom. är för stor som betalning för de skatter och avgifter som skall debiteras, när även den skattskyldiges övriga inkomster och den förskottsuppbörd som skall verkställas på dem beaktas, kan länskatteverket på begäran av den skattskyldige, efter att ha fått utredning av den skattskyldige om saken, nedsätta innehållningen så att den motsvarar de slutliga skatterna och avgifterna.

Om det är uppenbart att förskottsinnehållningen på en i 11 § 3 mom. avsedd ersättning för arbete eller på en sådan i 8 § avsedd ersättning för arbete som betalts till en fysisk person som inte införts i förskottsuppbördsregistret är för stor av annan orsak än på grund av sedvanliga direkta kostnader som beror på arbetet, kan länskatteverket på begäran av den skattskyldige, efter att ha fått utredning av den skattskyldige om saken, nedsätta förskottsinnehållningen så att den motsvarar de slutliga skatterna och avgifterna.

3 kap.

Kostnader på grund av arbete

13 §

Resekostnadsersättningar

Utan att förskottsinnehållning verkställs kan resekostnadsersättningar som beror på arbetsresor i Finland eller utomlands betalas så som bestäms i det beslut om kostnader som skattestyrelsen årligen utfärdar.

Löntagaren skall för arbetsgivaren framlägga en utredning (*reseräkning*) för betalning av ersättningar. Av reseräkningen skall

framgå resans ändamål, destination, vid behov rutten, resesätt, de tidpunkter då resan börjar och slutar samt, i fråga om utlandsresor, uppgifter om det land eller det område där resedygnet utomlands slutat.

När ersättningar betalas för arbetsresor med en bil som löntagaren äger eller innehar skall på reseräkningen utöver de uppgifter som avses i 2 mom. antecknas de kilometertal på vilka ersättningarna baseras samt priserna per enhet.

Till reseräkningen skall fogas de verifikationer på grundval av vilka arbetsgivaren betalar ersättningar till löntagaren.

14 §

Vissa andra kostnader

Om ingen annan utredning lämnas, kan som löntagarens andel av kostnaderna för totalförtjänsten räknas

1) när häst eller traktor används i skogsarbeten 60 procent och i andra arbeten 50 procent,

2) när motorsåg eller röjningssåg används i trädfällning, virkestillverkning, skogsröjning eller annat därmed jämförbart arbete 40 procent, likväl så att om två personer arbetar som ett arbetslag med samma motorsåg eller röjningssåg, får som kostnadsandel räknas 20 procent och, om arbetslaget består av tre personer, 15 procent.

När till en löntagare betalas ersättning för användande av upphovsrätten till fotografi, får såsom andelen av material- och redskapskostnader som hänför sig till fotografiet, i brist på annan utredning betraktas 20 procent av ersättningens belopp.

15 §

Antecknande av kostnader i löntagarverifikat

Om förskottsinnehållning inte verkställs på en gottgörelse som avses i 15 § lagen om förskottsuppbörd eller om förskottsinnehållningen verkställs på det enligt den nämnda paragrafen minskade lönebeloppet, skall betalaren i löntagarverifikatet utöver lönen anteckna den gottgörelse som betalats eller den kostnad som avdragits från lönen samt göra anteckning om arten av gottgörelsen eller

kostnaden och övriga behövliga uppgifter.

Staten och dess inrättningar, kommuner och kommunalförbund, evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och församlingsförbund samt ortodoxa kyrkan och dess församlingar behöver inte i löntagarverifikatet anteckna en gottgörelse som betalats som ersättning för resekostnader, om gottgörelsen till betalningsgrund och storlek motsvarar de grunder för och belopp av resekostnadsersättningar som årligen fastställts vara skattefria. I verifikatet skall dock antecknas de ersättningar som betalats för resekostnader för dagliga resor mellan bostad och särskild plats för arbetets utförande, om löntagaren verkar inom en bransch där den särskilda platsen för arbetets utförande ofta växlar till följd av att det är kännetecknande för branschen att arbetet är kortvarigt, och om han inte har en egentlig arbetsplats.

4 kap.

Stadganden om förskottsbetalning

16 §

Betalningsdag för förskottsskatt

Förskottsskatt uppbärs under de uppborrdsmånader som skattestyrelsen bestämmer så, att de förskott som uppbärs under olika månader skall betalas senast den 23 dagen i respektive kalendermånad.

17 §

Den skattskyldiges utredningsskyldighet

Om den skattskyldige anhåller om att förskottet skall bestämmas på nytt eller avlyftas, skall han lämna en utredning som stöd för sitt yrkande och dessutom vid behov en utredning om hur mycket av förskottet som har betalats.

18 §

Solidariskt ansvar för skatt som uppbärs vid förskottsbetalning

Om enligt 52 § lagen om beskattningsförfarande även någon annan än den skattskyld-

dige ansvarar för hela beloppet av förskottet, skall förskottet påföras den skattskyldige och de personer som ansvarar för förskottet så, att de solidariskt ansvarar för betalningen. I förskottsdebetsedeln skall i detta fall de personer antecknas som ansvarar för förskottet.

Har ingen anteckning enligt 1 mom. gjorts i förskottsdebetsedeln om en person som ansvarar för förskottet eller ansvarar en annan person för bara en del av förskottet, kan det länsskatteverk där debiteringen har skett, efter att ha hört den person som avses ovan bestämma att denne tillsammans med den skattskyldige solidariskt skall ansvara för betalningen av förskottet eller en del av det.

Även den som ansvarar för ett förskott får framställa yrkande om att förskottet skall fastställas på nytt eller avlyftas. Den skattskyldige skall höras på grund av ett sådant yrkande.

19 §

Tidpunkt för debiteringsbeslut

Länsskatteverket skall fatta ett debiteringsbeslut som avses i 24 § lagen om förskottsuppbörd så, att ett samfund eller en samfällid förmån kan betala förskottet före utgången av räkenskapsperioden och en annan skattskyldig före utgången av kalenderåret. En begränsat skattskyldig kan påföras förskott även annars.

5 kap.

Stadganden om lönebokföring

20 §

Lönekort

En arbetsgivare skall över varje löntagare kalenderårsvis föra en enhetlig förteckning (lönekort), av vilken framgår följande uppgifter:

- 1) löntagarens fullständiga namn, personbeteckning, adress och beskattningskommun,
- 2) förskottsinnehållningsprocent,
- 3) andra bestämmelser om förskottsinnehållningen,
- 4) med angivande av datum, den tid för vilken lönen betalats,
- 5) penninglönens belopp,

- 6) penningvärdet av naturaförmån,
- 7) belopp som med stöd av 15 § lagen om förskottsuppbörd avdragits från lönen,
- 8) annat belopp som avdragits från lönen innan förskottsinnehållningen verkställts,
- 9) det lönebelopp på vilket förskottsinnehållning skall verkställas,
- 10) förskottsinnehållningens belopp,
- 11) belopp av gottgörelse som avses i 15 § lagen om förskottsuppbörd, särskilt för varje gottgörelse.

De uppgifter som avses i 1 mom. 4—11 punkten lämnas särskilt för varje lönebetaling.

På lönekortet eller på en bilaga skall även antecknas arten av och beräkningsgrunden för naturaförmåner samt det belopp som löntagaren betalt till arbetsgivaren för förmånen, arten av och grunden för en gottgörelse som betalats enligt 15 § lagen om förskottsuppbörd samt arten av och grunden för belopp som avdragits från lönen med stöd av sagda paragraf eller på någon annan grund. På lönekortet eller bilagan skall dessutom antecknas sådana uppgifter som skattestyrelsen bestämmer.

Efter utgången av kalenderåret skall på lönekortet antecknas de årliga sammanlagda beloppen av ovan i 1 mom. 5—11 punkten avsedda utbetalningar eller belopp särskilt för varje utbetalning eller belopp.

Även i sådana fall då förskottsinnehållning inte skall verkställas på lönen, skall på lönekortet eller på en bilaga antecknas de uppgifter som avses i 1, 3 och 4 mom.

Om lön har betalats för arbete som utförts utomlands och enligt 77 § inkomstskattelagen förskottsinnehållning inte skall verkställas på lönen eller skall verkställas bara på en del av lönen, skall på lönekortet eller på en bilaga antecknas de uppgifter som avses i 1, 3 och 4 mom. samt den stat och den ort där arbetet utförts, hur länge vistelsen utomlands varat i varje stat samt besök i Finland under vistelsen.

Har grunderna för uppgifter som avses i 1 och 3 mom. ändrats eller uppgifterna annars korrigerats, skall den ursprungliga uppgiften bevaras och den nya uppgiften samt den tidpunkt från vilken den tillämpas utan dröjsmål antecknas på lönekortet eller på en bilaga.

Arbetsgivaren skall på lönekortet anteckna det antal löntagarverifikat som han givit över lön som utbetalats för huvudsyssla.

21 §

Lönelista

En bokföringsskyldig arbetsgivare som i sin tjänst samtidigt har haft åtminstone tre löntagare skall för varje lönebetalning föra en enhetlig förteckning (lönelista), av vilken för varje löntagare framgår

- 1) löntagarens namn,
- 2) med angivande av datum, den tid för vilken lönen betalts,
- 3) lönebetalningsdagen,
- 4) penninglörens belopp,
- 5) penningvärdet av naturaförmån,
- 6) belopp som med stöd av 15 § lagen om förskottsuppbörd avdragits från lönen,
- 7) annat belopp som avdragits från lönen innan förskottsinnehållningen verkställts,
- 8) det lönebelopp på vilket förskottsinnehållning skall verkställas,
- 9) förskottsinnehållningens belopp,
- 10) belopp av gottgörelse som avses i 15 § lagen om förskottsuppbörd,
- 11) belopp som utbetalts till löntagaren eller införts på konto,
- 12) andra uppgifter som skattestyrelsen bestämmer.

Om från lönen efter att förskottsinnehållningen verkställts avdras någon annan betalning än en sådan som ansluter sig till förskottsinnehållningen, skall avdragets belopp antecknas på lönelistan.

På lönelistan skall även antecknas de sammanlagda beloppen av betalningar eller belopp som avses i 1 mom. 4—11 punkten, särskilt för varje betalning eller belopp.

Lönelistan skall uppgöras antingen särskilt för löner som avses i 13 § lagen om förskottsuppbörd och för andra betalningar som är underkastade förskottsinnehållning eller så att såväl löner som andra betalningar framgår av den särskilt specificerade.

22 §

Statens och dess inrättningsars anteckningsskyldighet

I fråga om anteckningar som staten och dess inrättningar gjort över betalningar som avses i lagen om förskottsuppbörd iakttas vad lagen och förordningen om statsbudgeten (423/1988 och 424/1988) och lagen om statens affärsverk (627/1987) stadgar eller

vad som bestämts med stöd av de nämnda lagarna.

23 §

Förteckningsätt, införande och registrering

De förteckningar och anteckningar som avses ovan kan uppgöras och införas på maskinläsliga datamedia så som skattestyrelsen bestämmer med beaktande i tillämpliga delar av vad som bestämts med stöd av bokföringslagen. Förteckningar och anteckningar skall på begäran av skattestyrelsen eller länskatteverket omedelbart på arbetsgivarens bekostnad utskrivas i vanlig läsbar form.

En bokföringsskyldig arbetsgivare skall i sin bokföring införa förskottsinnehållningarna på ett särskilt konto. Vid maskinell lönebokföring skall införingar och överföringar av löne- och förskottsinnehållningsbelopp och det sätt på vilket de betalts samt införda och överförda posters samband med lönekort och lönelista samt med övrig bokföring kunna konstateras utan användande av maskin.

24 §

Beskrivning över förfarandet vid lönebokföring

Den beskrivning över förfarandet vid maskinell lönebokföring som avses i 36 § lagen om förskottsuppbörd är en redogörelse av vilken framgår i vilken utsträckning löneuträkningen utförs maskinellt, de anläggningar, datamedia och blankettmodeller som används, sätt att uträkna lön och förskottsinnehållning samt inmatnings- och utmatningsmaterial och behandling av detta. I beskrivningen över förfarandet skall även nämnas de förändringar som skett i behandlingen av den maskinella lönebokföringen. I beskrivningen av sättet att uträkna lön och förskottsinnehållning skall ingå en redogörelse för löne- och avdragsrater och behandlingen av dessa, de lönebetalningsperioder som tillämpas och de kontroller som ingår i den maskinella behandlingen. Av beskrivningen över förfarandet skall ytterligare framgå hur andra betalningar till löntagaren behandlas i lönebokföringen. Skattestyrelsen fastställer vid behov vad annat som skall intas i beskrivningen över förfarandet vid maskinell

lönebokföring.

Anmälan om att löneräkningen inleds med anlitan- de av automatisk behandling skall göras till läns- skatteverket.

6 kap.

Stadganden om betalningsövervakning

25 §

Arbetsgivare som betalar lön tillfälligt

I 34 § lagen om förskottsuppbörd avsedda arbetsgivare som betalar lön tillfälligt är hushåll och andra betalare som inte är bokförings- skyldiga och som under skatteåret i sin tjänst har bara en löntagare eller, om det finns flera löntagare, är deras arbetsförhållande tillfälligt. Föreskrifter om skyldigheten för arbetsgivare som betalar lön tillfälligt att göra anteckningar om lönebokföringen och att lämna uppgifter meddelas särskilt.

26 §

Betalning av innehållna belopp

De belopp som avses i 12 § lagen om förskottsuppbörd betalas till läns- skatteverket senast den 10 dagen i kalendermånaden.

Det innehållna beloppet kan med tillstånd av läns- skatteverket betalas särskilt för arbets- givarens olika verksamhetsställen.

27 §

Inlämnande av övervakningsdeklaration

En övervakningsdeklaration som avses i 32 § lagen om förskottsuppbörd lämnas in senast den 15 dagen i kalendermånaden.

28 §

Rättelse av årsdeklaration

Skattestyrelsen bestämmer vid behov när en årsdeklaration som avses i 33 § lagen om förskottsuppbörd senast skall rättas.

29 §

Debetsedel

För debitering enligt lagen om förskott-

suppbörd sänds till den som gör en betalning en debetsedel på vilken antecknats de belopp som skall betalas samt betalningsda- gen.

30 §

Obetydlig försummelse

En obetydlig försummelse som avses i 39 § 5 mom. eller 43 § 4 mom. lagen om förskottsuppbörd kan för en och samma betalnings uppgå till högst 2 000 mark i året. En obetydlig försummelse kan inte ens till det årliga totalbeloppet överstiga 3 000 mark.

8 kap.

Särskilda stadganden

31 §

Skattegranskning

Vad som i 2 och 3 §§ lagen om beskatt- ningsförfarande stadgas om den skattskyldi- ges uppvisningsskyldighet samt om dess omfattning och innehåll tillämpas även på arbets- givaren och på den som gör andra betalningar.

32 §

Hörande

Om en person enligt lagen om förskott- suppbörd skall höras innan ett ärende avgörs eller en åtgärd vidtas, skall ärendet, om inte personen i fråga har hörts på annat sätt, del- ges i den ordning som stadgas i lagen om delgivning i förvaltningsärenden och samti- digt skall han beredas tillfälle att inom utsatt tid framlägga en sådan utredning som han finner nödvändig.

33 §

Ändring av utsatt tid

Om den sista dagen av en uppbördstid, en betalningstid eller en annan sådan utsatt tid om vilken stadgas i lagen om förskottsup- börd eller i denna förordning är en helgdag, självständighetsdagen, första maj, jul- eller midsommaraf- ton eller en helgfri lördag, får

betalningen verkställas eller uppdraget utfö-
ras den första vardagen därefter.

35 §

Handlingar som inte undertecknas

Beslut om förskottsuppbörd och andra handlingar som framställs i form av ADB-utskrifter eller på något annat sätt åtminstone delvis genom tryckning behöver inte undertecknas.

35 §

Avrundningsregel

Förskottsinnehållningen fastställs i hela mark så, att om det uträknade beloppet slutar på pennin, dessa lämnas obeaktade.

När förskottsposterna bestäms lämnas den del som överstiger hela mark obeaktad.

36 §

Intyg över att förskottsinnehållning verkställts i Finland

För att få ett sådant intyg över att förskottsinnehållning har verkställts i Finland som avses i en internationell överenskommelse som syftar till att undvika att skatteförskott uppbärs i mer än en stat skall arbetsgivaren meddela länskatteverket arbetstagarens namn, personbeteckning, tjänstgöringstider i

en annan avtalsslutande stat samt andra behövliga uppgifter. Verkställs förskottsinnehållning på grund av förändrade förhållanden inte mera till Finland, skall arbetsgivaren omedelbart meddela länskatteverket detta.

9 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

37 §

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1997.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 1 december 1978 om förskottsuppbörd (904/78) jämte ändringar, dock så att 32 och 34 §§ i den upphävda förordningen tillämpas på betalningar som gjorts för 1996 och att vad som i den upphävda förordningen stadgas om förskottsinnehållningsbevis tillämpas när förskottsinnehållningar som verkställts för 1996 räknas till godo och kan tillämpas när förskottsinnehållningar för 1997 räknas till godo.

För att betalningsskyldighet skall upphävas i enlighet med 39 § lagen om förskottsuppbörd skall arbetsgivaren göra ansökan om detta hos länskatteverket med angivande av de uppgifter som ingår i debetsedeln och uppgift om de löntagare som ansökan gäller, om ansökan gäller en debitering som har verkställts före den 1 januari 1998.

Skattestyrelsens beslut

om befrielse från skyldighet att verkställa förskottsuppbörd

Skattestyrelsen har med stöd av 6 § 2 mom. 4 punkten lagen den _____ 199 om förskottsuppbörd bestämt:

1 §

Förskottsinnehållning verkställs inte på intäkt som bör betraktas som ränta på masskuldebrevslån och på vinstandel av en placeringsfond, då dessa betalas till ett samfund, en sammanlutning och samfälld förmån som avses i inkomstskattelagen och som införts i handelsregistret eller till en förening eller stiftelse som införts i behörigt register.

2 §

Förskottsinnehållning verkställs inte på:

- 1) studiepenning som avses i lagen om studiestöd (65/94),
- 2) reservistlön,

3) hittelön,

4) belöning för tips som polisen betalt,

5) tävlingspris om det inte anses vara lön eller ersättning för arbete enligt lagen om förskottsuppbörd,

6) ränta på belopp som återbärs med stöd av 11 § förordningen om skatteuppbörd,

7) inkomst av virkesförsäljning om skogsbeskattningen i fråga om mottagaren av prestationen verkställs på grundval av nettoinkomsten av skogsbruket eller då den betalas till mottagaren som avses i 1 §.

Detta beslut träder i kraft den _____ 199 .

